

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 495 Subject Padya Kavya
Name of MSS Betaal Pachisi
Author Prahlaad
Period _____ Folios 253
Script Gurmukhi Source Prithipal Singh Taura, Talandhar
Missing Folios Pages 1-4

ACCESSION NO. 495

BETAL PACHISI IN KAVITA

PRAHLAD KRIT

47

Panj. Ms.
8 P 1

B 562

495-MS.

ਬੇਤਾਲ ਪਚੀਸੀ ; ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਿਤ
ਕਾਵਿ ਅਨੁ. ; ਅਪ੍ਰਹਲਾਦ ਬਿੰਦੁ ਲਿਖਾਰੀ
੩੬ - ੧੨੩ ਪਤਰੇ ॥ ਲੰਡਨ ੧੯੫੦
ਮੁ.

ਹ.ਲ. ੦

19

Betal Pachisi

Betal Pachisi in Kawita

Kavi Prahlad Kriit

39 to 153 Leaves size 6x4 $\frac{3}{4}$

Bikram 1761 in Lohanpur

Dayal Singh

P. P. S. TAURA

ਬੇਨਾਮੈ ਖਟ ਸੂਬਾ ਟਰਹੁ ਸੂਬਾ ਟੇ ਬਿਹਸੇਇ ੨੬
 ੭ ਤੋਭਾਘੋ ਬਿਹਤਾ ਤਨ੍ਹਿ ਪਜੇ ਏਕਾ ਕਿਨਹੋਇ
 ੮ **੨੦੨੦** ਏਕਾ ਕੀਰਾਜਾ ਭਯੋ ਬੰਮੁਨਿਕ ੩
 ਰਿਯੋ ਅੰਤਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਚੋਦ ਸਾਇ ਨੇਹ ਚੋ ਅਪੁ
 ਹਬਮੰਤਾ ੯ **੨੦੨੦** ਗੋਦਾਤਟ ਮਸਾਇਯੋ
 ਤਤਹਾ ਨਤੀ ਜਾ ਕੇਇ ਉਤਰ ਸਾਧਕ ਰੂਪਤੁ
 ਮਾਮਸਟ ਮਹਾਸਿਧ ਹੋਇ ੧੦ **੨੦੨੦** ਗਜੇ
 ਮਾਨਿਯੋ ਸਤਿਕਾਰਿ ਤਾ ਕੇਦਇਯੋ ਪਠਾਇਸੁ
 ਹਮਸਤੁ ਚਤੁਰਦਸੀ ਮੁਨਬਰਾ ਫੋਆਇ।

ਚੋਖਈ ਲੈਕੇ ਕੜਾਹੇ ਗਾਇ ਸੰਗੁ ਚਾਲਿਯੋ
 ਧਰਨ ਪਤਾ ਲੁਗ ਗਨ ਬਰ ਬਾਲਿਓ ਗੋਦਾਤਾਇ
 ਰਾਜਾ ਜਬ ਆਯੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੇਬ ਰਤਾ ਸਪਨਾ
 ਯੋ ਮਧਮ ਸਾਟ ਦੇ ਕਰੁ ਮਾਯੀ ਮ੍ਰਿਤਕ
 ਸੰਗੁ ਪ੍ਰਲੰਬ ਤਾਤਾਯੀ ਬੇਗਾ ਲਿਆ ਬੇਕਾਰ
 ਜੋਈ ਆਤਿ ਮੁਖਿ ਭਾਬੈ ਭਾਗੈ ਸੋਈ ॥੧੧॥
ਪਈ ਸਹਿ ਸੁਨਿ ਭੂਪਤਿ ਹੀ ਕੋਧਾਯੋ ਮਧਮ
 ਸਾਟ ਦੇਖ ਸਕੁ ਚਾਯੋ ਰਾਜਾ ਆਇਯੋ ਨਿਕ
 ਟਮ ਸਾਦਾ ਰਾਕ ਨ ਸਾਕ ਨ ਬਹੁਤਿ ਸਯਾਨਾ

ਗਿਰਫ਼ਕਾਰ ਬਹੁ ਸੋਹ ਲਗਾਥੈ ॥ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ
 ਬਹੁ ਤਾਸ ਵਿਖਾਵੈ ॥ ਜੇਗਨਹਾਰ ਸਬਹੁ ਬਿ
 ਧਰੋ ਲੈ ॥ ਅਬਹ ਬੈਤਾਲ ਭਯਾਨ ਕਬੈ ਲੈ ॥
 ੧੨ ਦੋਪਈ ॥ ਇਹੁ ਬਿਧ ਦੇਖ ਭੂਪ ਜੀਅ ਕਹਿ
 ਯੋ ॥ ਇਹ ਜਗ ਅਮਰ ਕਉ ਨਹਿ ਹਰ ਯੋ ॥ ਕ
 ਰਿਹੁ ਲਾਸਤਰ ਬਹੁ ਪਰਚੜਿਯੋ ॥ ਕਾਟਿਯੋ
 ਛਾਸ ਮਧਿ ਧਰੀ ਪਾਵਿਯੋ ॥ ੧੩ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜ
 ਬ ਲਗਾਹ ਜਾਊ ਤਰੈ ਤਹੀ ਗਯੋ ਤਤਕਾਲ ॥
 ਚੜ੍ਹਹ ਜੇਕਾ ਧੋਲੀ ਯੋਹਾਹ ਕੀਯੋ ਬੈਤਾਲ ॥

੧੪ ਦਿਹਗਾ ਕਚਉਹਯਲੋਇਨਹਯਹਨੀਲਮੇ
 ਘਸਮਆਹਿਸਾਮਹਹਿਤਦੀਹਘਵਸ
 ਨਪ੍ਰੇਤਾਚਹਨਸਬਤਾਹਿ। ੧੫ ਚੋਪਈ। ਹਾ
 ਹਾਕੀਏਛੂਟੇਨਹੀਛਲਬਲਕੀਏਅਨੇਕ
 ਹਾਤਬਕਹੋਯੋਸੁਨਬਿਕ੍ਰਮਾਤੂੰਅਤਿਚਤੁਰ
 ਬਬੇਕਾ ੧੬ ਦਿਹਗਾ। ਸੁਨੀਏਏਕਕਥਾਕਹੋਮ
 ਹਗੁਬੀਤੇਗਾਇਮਨਪ੍ਰਸੰਨਅਤਿਰੋਇਗੇ
 ਬਾਦ੍ਰੇਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਾਇ। ੧੭ ਦਿਹਗਾ। ਹਾਜਾਮੁ
 ਕਟਿਪ੍ਰਤਪਾਇਕਨਗਰਬਨਾਰਸੁਅਥਾਤਿ

ਹਸਤਸੇਖਰਮੁਕਟਮਟਰੂਪਕੋਈਸਮਥਾ। **ਚੋਪ**

ਈ ਮੁਕਟਸੇਖਰਚੜਿਚਿਸਕਾਹਾਸੰਗਥ

ਜੀਹਮਦਨੁਸੁਕਮਾਹਾਮ੍ਰਿਗਥਨਾਹੁੰਮੈਛੁਪਿ

ਯੋਤਹਾਹੀ। ਦੋਊਰਿਖਾਤੁਰਦੂਦੇਬਾਹੀ। **੧੮**

ਚੋਪਈ। ਸਿਖਮੰਟਰਮਹਿਮਾਇਕੋਸੇਬਕ

ਗੀਬਹੁਭਾਂਤਿ। ਨ੍ਰਿਪਸੁਤਦੇਖੀਸੁੰਦਰੀਸਮਥ

ਦਰੀਯੇਮੰਕਾਂਤਾ। **੧੯ ਛੁਪੈ**। ਸਖੀਸੰਗਸਾਮੂ

ਹਮੰਧਸੇਸੁੰਦਰੇਯੈ। ਮ੍ਰਿਗਥੋਦਿਨਗਜਗ

ਦਨਦੇਖਸੁਰਨਰਮਨਮੋਯੈ। ਮਜਨਸਰਬਰ

ਕਰੈ ਕੇਸਹੰਜਾਹ ਬਿਸੇਖਿ ॥ ਨਿਪਸੁਤਦੇਖਿ
 ਤਾਹਤਾਸਕੈ ਨਿਪਸੁਤਦੇਖਿ ॥ ਕਰਮੰਜਨਪੂਜੀ
 ਚੰਡਕਾਕੀਓ ਚਲਿਤੁ ਲੋਕਮਲਕਰਾ ॥ ਕਰ
 ਨਦੰਤਪ੍ਰਹਲਾਦਕਬਹੀਏਤਿਗਨਪਰਗ
 ਈਘਰਾ ॥ ੧ ॥ ੨੧ ਚੋਪਈ ॥ ਧੀਠਦਈਜਬ
 ਚੰਦਰਨਾਰੀ ॥ ਤੁਥਨਿਪਆਪਜਕੈਨਸੰਭਾਰੀ
 ॥ ਗਿਕਯੋਧਰਨਜਿਉਭੀਤਪ੍ਰਹਾਨੀ ॥ ਤਾਂਕੀ
 ਬਿਧਕਯਾਇਨਜਾਨੀ ॥ ਮਦਨਸੁਧਾਰਿਭੂ
 ਜਮਿਗਲਿਅਟਇਓ ॥ ਤਾਹਿਸਰੋਬਰਖ

॥ २

ਰਿਤਬਾਯੋ **ਦੇਖ** ਰਧੁ ਭਿਗਤਿ ਸਬੈ ਕੁਲਾ ॥ ੨ ॥
 ਨੀ **ਦਿਤ** ਦਿਤਾ ਆਤੁ ਰਮੁ ਖਬਾਨੀ ੨੨ **ਦੁਖ**
ਈ ॥ ਮਦਨ ਕਯੋ ਸੁਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੇ ॥ ਕਹਾ ਬ
 ਸੋ ਮਨ ਅੰਤ ਹਤੇ ਹੇ ॥ ਕਾਂਪੁ ਤੇ ਕੋਠੀ ਠਲ ਗਾ
 ਈ ॥ ਕਪੁਕਿ ਨ ਤੇਰੀ ਠਗ ਉਰੀ ਲਾਈ ॥ ਮ
 ਦਨ ਬਜੀਰ ਨੀ ਰਮੁ ਖਦਯੋ ॥ ਤਬ ਕਛੁ ਰਾਜਾ
 ਸੁਖ ਸੰਕੁ ॥ ਨਹੀ ਲੇਇ ਨ ਮੋ ਕੋਡ ਸਿਆ ॥ ਮ
 ਲੋ ਕਮਰੇ ਇਹੀ ਮਨ ਬਸਿਆ ੨੩ **ਦੋਹਰਾ** ॥
 ਉਨਭੀ ਕਛੁ ਤੇ ਸੋ ਕਹਿਯੋ ਜਿਹ ਬਿਧ ਮਿਲੈ

ਜਾਇ॥ ਕਰਨ ਦੰਤੁ ਹੀ ਅਪਰ ਕਮ ਲੁਗਾਈ ਅੰ
 ਗਾਇ ਕਰਾਇ॥ ੨੪॥ ਮੇਸਮ ਸੁਯੋਨ ਹੀ ਮਦ
 ਨ ਸੁਨਿ ਤੈ ਸਮਝਿ ਓਕੁ ਜੁਸੇਇ॥ ਲਛਕੂ ਪਦ
 ਪਰ ਜੋ ਬਤਾਲਾ ਪਦ ਦੁਹੇਲੀ ਹੋਇ ੨੫॥
 ਉਨ ਤੋ ਕੋ ਅੰਸੇ ਕਹਿਓ ਜੁਨ ਹੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮਬੀਰ॥
 ਆਜ ਕਾਲ ਤੋ ਕੋ ਨਿਲੋ ਨੈਕ ਪਰੋ ਜੀ ਅਧੀਰ
 ੨੬॥ ਕਰਦ ਕੁਥ ਜਮ ਨਗਰ ਹੋ ਦੰਤੁ ॥
 ਦਿਪਿਤ ਜਾਨ॥ ਮਮਹਿਰ ਵੇਨਿ ਸਾਦਿਨ ਬੋਸੇ
 ਧ੍ਰਿਯਾ ਬਰਤਮ ਮਨਾਮ ੨੭॥ ਕਰਦ ਕੁਥ ਜ

ਪ੍ਰਛਤ ਚਲੇ ਆਏ ਨਗਰੀਤਾਹ ॥ ਕਥਿਯੁਹ
 ਲਾਵਕ ਹਾਰਹੇ ਮਾਲ ਦਸੰਦਰਮਾਹਿ २੮ ਚੋਪ
 ਲਿ॥ ਨਿਸਾਭੁਦੀ ਮਾਲ ਨਗ੍ਰਹਿ ਆਏ ॥ ਕਹਤਿ
 ਬਚਨ ਮਨੁ ਅਤਿ ਸੁਕਚਾਏ ॥ ਮਦਨ ਕਹਿਯੋ ਜਨਿ
 ਜਗ ਕੀਮਾਨੀ ॥ ਤੁਮ ਕਰਿ ਸੋਭੁ ਲਹੈ ਪਦ ਹਾਨੀ
 ॥ ਜੋਤੀ ਅਖ ਦਵਸ ਅੰਗੁ ਬਨਾਵੈ ॥ ਤੋਥਿ ਨਤ
 ਹਨ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥ ਦੁਹਤਾਵੈ ਤਪਾਟਿ ਪਦ ਮਾਥ
 ਤਾ ॥ ਤਾਪੋ ਪੁਨਿ ਕਥਿਹੈ ਤੁਮ ਜਾਵਤ ॥ ਮੇਰੇ ਹਾਰ
 ਬਹੁਤ ਉਨਗ੍ਰਾਵੈ ॥ ਆਨਿ ਕੋ ਛੂਲੇ ਕੋ ਨਸੁਨ

ਵੇ॥ ੨੯॥ ੩॥ ਬਹੁਤ ਦਰਬਤ ਕੇ ਦਯੋਪ
 ਹਰਮਾਗੀਆਸਾ ਕਹਾਨੀ ਪਦਮਾਪਤੀ ਸੋ
 ਸਾਖਿਆਈ ਪਾਸਾ॥ ੩੦॥ ੩॥ ਮਾਲਨ ਜਾਇ
 ਕਹਾਨੇ ਬਚਨ ਪਦਮਾਪਤੀ ਕੀ ਓਕਾਹਾ
 ਦਸ ਗੁਲੁਚੇ ਦਨ ਭਗੀ ਕੋ ਪਦਮਾਪਤੀ ਮੁਖਮਾਹਿ॥
 ੩੧॥ ੩॥ ਰੋਬਤਿਆਈ ਮਾਲਨੀ ਚਿਤਾ ਬਨੁ
 ਪਾਹਾ ਕਹਾ ਭਲਾਈ ਕੀ ਖਬਰ ਵੂਤੀ ਖਾ
 ਈ ਮਾਹਿ॥ ੩੨॥ ੩॥ ਰੋਮਤਿ ਮੂਤੁ ਮਜਾਨ
 ਨਰ ਚਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਕਾਇਾ ਪਦਮਾਪਤੀ ਕ

ਮੀ

ਹਯੋ ਵਸਨਿ ਸਾਬੀ ਤਨ ਵੈ ਬੀਚਾਗਾ ॥ ੩੩ ॥ ੨
 ਮਾਲਨ ਤੇ ਖੀ ਦਰਬ ਵੈ ਕਹਿ ਓਤੂੰ ਰੋ ਬਤਿਕਾ
 ਹਿ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀ ਤੇ ਮਾਲਨ ਪਠੀ ਪਦਮਾ ਪਤਿ ਪੈ
 ਜਾਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ੨ ॥ ਮਾਲਨ ਮਾਈ ਕਇਰ ਪਹਿ
 ਤੇ ਸੇ ਕਹਿ ਯੋ ਬੀਚਾਗਾ ਅਰੁ ਦੁਰੇ ਪੜੈ ਬਦਨ
 ਪਰ ਕਰ ਸੇ ਵਈ ਨਿਕਾਗਾ ॥ ੩੫ ॥ ੨ ॥ ਮਾਲਨ
 ਮਾਬਤ ਦੇ ਬਿਕੈ ਕੀ ਨੇ ਮਦਨ ਬੀਚਾਗਾ ਤਿ
 ਨ ਦਿ ਵਸ ਪਾਛੈ ਮੇਲੈ ਸੋਹਤਿ ਵੀਤੀ ਨਾਗਾ ॥ ੩੬ ॥ ੨ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਦਿ ਵਸ ਚੰਡਾਲ ਨੀ ਦੂਜੈ ਦਿ

ਹਤਿਥੋਇ। ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਹਜ਼ਕੀ ਵਿਆਸੁ ਧਰਤ
 ਰਥੋਇ। ੩੦ **੨** ਮਾਲਨ ਕਹਿਯੋਇ ਹਬਚਨ
 ਪਦਮਾਪਤਿ ਕਹਾ ਕੀਨ। **੩੧** ਭੁਜਾਪਛੋਰੀ ਬਧ
 ਕੋ ਅਰਧਚੰਦ ਮੁਖ ਦੀਨ। **੩੨** ਮਾਲਨ ਮਾਧ
 ਤਦੇ ਕਕੋ ਮਦਨ ਜੁ ਹਰਿ ਖਯੋ ਚੀਤਾ। ਅੰਦਰ ਪਾ ੦
 ਛੋ ਅਰਧ ਨਿਸਾਜੁ ਮਿਥੋ ਤਿਸ ਮੀਤ। **੩੩**
ਹਰਾਛੰਦ ਅੰਦਰ ਪਾਛੋ ਅਰਧ ਨਿਸਾਜ ਬਾਧਾਇ
 ਯੋ। **੩੪** ਡਾਰਿ ਦਈ ਪਟਿ ਤੋਰਿ ਸੁਤਾ ਸਚ ਕੁਇ
 ਯੋ। **੩੫** ਕੁਸਲ ਪੁਛ ਭੇਟ ਕੋ ਅੰਗੁਲ ਗਾਇਯੋ।

ਕੀਯੋਚਤੁਹਬਿਧਸੀਗਮਹਾਸੁਖਧਾਇਯੋ॥੨॥ ੨੫
 ਚੋ॥ ਪਾਨਪਰਸਪਰਕਤਿਬਵਾਦਤਿ॥ ਕਰਤਬ
 ਤਅਪਨੇਮਨਭਾਵਤਿ॥ ਨਾਰਿਕਹਿਯੋਪੀਯਸ
 ਚੁਤੈਜਾਨਿਯੋ॥ ਜੇਚਰਿਤਕਹਿਯੋਮੋਹਿਬਕਾ
 ਨਿਯੋ॥ ਜੇਤੈਕਹਿਯੋਸੁਮਦਨਿਕਹਿਯੋਮੁਖਿ
 ॥ ਤਿਹਿਪ੍ਰਸਾਦਿਯੋਅਭਿਮਿਲਿਯੋਤੁਧੁ॥
 ਸਾਚਾਪ੍ਰੀਤਮਮਦਨਤਿਹਾਗਾ॥ ਤਿਸਕੋਨਉ
 ਤਕਾਲਹਮਾਗਾ॥ ਕੁਦਰਭਾਇਕਹਿਮਦਨਿ
 ਸ੍ਵਦਨਿਸੁਨਿ॥ ਤੇਕੋਨਿਉਤਾਕਾਥਕਹਿਯੋਉ

ਨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਬਰਤ ਮਨਿ ਜਾਨਿ ਚਿਮਤਿ
 ਧਿਯੋ ਕੋਲੋਂ ਜਾਇ ॥ ਬਿਖਮਲ ਲਾਡੂ ਬਾਲਗੁਰੀ
 ਪ੍ਰਤਹਿ ਦਿਏ ਪਠਾਇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਇਕ ਲਾਡੂ ਤ
 ਬਮਦ ਨਲੋਂ ਆਗੈ ਪਹਿਯੋ ਸੁਆਨ ॥ ਸੂਘਾਤਿ
 ਹੀ ਅਚਰਜ ਭਯੋ ਕੂਕਰ ਤਿਯਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੩ ॥
 ਛੁਪੈ ॥ ਸੁਆਨਿ ਤਜੈ ਜਬ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾਇਰ ਤਬ ਬਿ
 ਸਮੇਂ ਹੋਇਯੋ ॥ ਇਸ ਤੀ ਅਕਾਰ ਦਿਇ ਤੋ ਜ
 ਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬੁਕੋਇਯੋ ॥ ਕੀਓ ਨਾਰਿ ਸੋਨੇ
 ਹੁਕਾ ਜਕਾ ਪੁੰਨ ਹਿਮਾਇਯੋ ॥ ਨਿਗੁਰ ਸੋਓ

ਪਕਾਰਦੂ ਪਜਿਉ ਸਾਪਹਿ ਧਿਆਯੋ ॥ ਜਹਿਮ ० ੨੬
 ਤਤਾਤਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨੀਯੈ ਕਾਨ ॥ ਤਾ ०
 ਰਹੀਏ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਿ ਮਜਹਾਮੀ ਤਪ੍ਰੀਤ ਕੀਹ ०
 ਸਿ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ੨ ॥ ਮਦਨ ਕਹਿਯੋ ਮਨ ਇਹਨ
 ਕਛੂ ਪਹਿਯਾ ਆਜੁ ਤਹਾਤੁ ਮਜਾਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
 ਹਿ ॥ ਤੀਨ ਰੇਖ ਸ੍ਰੇਣੀ ਤਟਿ ਲਾਏ ॥ ਬਸਤੁ ਸਭ
 ਭਖੁ ਟਹਿਲੇ ਆਏ ॥ ਕੇਇ ਰਹਿ ਸਾਪਨਿ ਤਹ ०
 ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਅਨੇਕ ਲਾਡੁ ਲਾਡੁ ਲੀਲੁ ਯੋ
 ॥ ਬਸਤੁ ਸਭ ਭਖੁ ਟਹਿਲੇ ਆਏ ॥ ਜਬ ਦੇਖੀ

ਤੀਅਤਿਮਤਵਾਰ॥ ਆਸਪਾਸਜਬਸੇਵਤਪਾਈ॥
 ਤੀਨਰੇਖਸ੍ਰੀਦੀਤਾਇਲਾਈ॥ ਸੇਵਤਿਤੀਹਤਜਕੁ
 ਵਰਪਲਾਯੇ॥ ਹਰਖਤਾਰਿਤਮਦਨਪਾਹਿਆਯੇ
 ॥੪੫॥ ॥੨॥ ਮਦਨਭੇਖਜੋਗੀਕਾਧਾਰਾ॥ ਆਸ
 ਨਮਧਮਸਾਦਹਮਾਰਾ॥ ਖਪਾਰਿਖੰਭਾਲੀਵੇਸ
 ਬਾਗਕਰਤਸੁਲਸਿਰਜਟਾਸੁਧਾਰ॥ ਅੰਗੁਭਿਭੂ
 ਤਸੇਉਜਲਹੈਸੇ॥ ਵੇਖਸਰੂਪਮਹਾਮੁਨਿਮੈਰੈ
 ਆਸਨਥੇਠਮੋਨਿਮੁਖਿਧਾਰ॥ ਬੋਲਤਆਧੈਕਛੁ
 ਕਉਘਾਰ॥ ਦੀਯੋਤਰੇਨਾਕ੍ਰਿਪਸੁਤਜੋਗਾ॥ ਤਹਾ

ਬੇਚਿਜਾ ਬਹੁਤੇਲੋਗਾ। ੨੬੨ ਜਬਤੇਕੋ ੨੭
 ਕੋਊਗੇਤਹਿਤੁਮਭਾਖੇਬਿਤਬਤੁਮਐਸੇ
 ਬੋਲੀਯੋਮੋਹਿਦਿਓਹੁਰਦੇਦ। ੨੭੧ ੨੭੨
 ਕੁਦਰਤਰੋਨਾਅਨਿਬਜਾਹਦਿਖਾਯੋ। ਤ
 ਬਤੇਚੋਕੀਦਾਰਚੋਰਨ੍ਰਿਪਘਾਇਯੋ। ਤੁਜਾਪ
 ਕਰਿਕੋਕੋਟਿਬਾਗੇਅਨਿਓ। ਤਸਕਰਿਏ
 ਹੁਪੁਗਨੇਮਪਹਿਚਾਨਿਯੋ। ੨੮੧ ੨੮੨
 ਬਾਸਬੇਦੰਤਘਾਟਪਹਿਆਇਯੋ। ਦੰਤ
 ਘਾਟਿਤਿਹਪੁਛਿਯੋਕਹਿਤ ਤੇਘਾਇਯੋ।

ਨਿਪੋਕਛੂਨਜਾਨੇਮੇਕੋਗੁਰਦੀਆ॥ ਚਲਿਸੇਗੁ
 ਹਦਿਖਲਾਉਤਬੈਸੰਗਰਾਜਾਣੀਆ॥ ੨੯
 ਛੰ॥ ਰਾਜਾਣੀਨਾਸੰਗਗੁਰੂਪੇਆਇਯੋ॥ ਭੁਪ
 ਤਰੇਖਨਿਗਰਚਰਨਲਪਟਾਇਯੋ॥ ਹਾਜੇਪੂ
 ਛਰਿਨਾਬਤੁਮੇਏਕਨਦੀਆ॥ ਰਾਜਾਆਈ
 ਰੋਨਅਚੰਭਾਇਕਭੁਇਆ॥ ੪੦ ਛੰ॥ ਖਟਜ
 ਗਨਮਿਲਆਈਮਿਤਕੁਨਿਗਹਯੋ॥ ਤਬਰ
 ਸੂਲਮੇਤਾਕੀਸ੍ਰੇਣੀਮਾਰਿਯੋ॥ ਤਬਬਹਿਲ
 ਗੀਦਮਾਮੁਧੈਭਈ॥ ਬਸਰਸਭੁਖਣਛੰ

ਨਛਾਡਿਸੋਮੈਦਈ॥ ੫੧ **ਛਾ**ਗਜੇਕੀਤੀਮਸ ੨੮
 ਟਸੁਉਠਿਘਰਿਆਇਯੋ॥ **ਪ੍ਰ**ਆਬਰਤਕੀ
 ਧਾਮਹਤਾਸੁਬੁਲਾਇਯੋ॥ **ਪ੍ਰ**ਆਬਰਤਕੀ
 ਸ੍ਰੇਣੀਜਾਇਤਿਗਰਕਗ॥ ਮੁਨਿਕਹੁਮੋਕੋਕੇ
 ਤੀਰੇਖਾਤਾਸਪਗ॥ ੫੨ **ਛਾ**ਧਾਇਗਈਤਾ
 ਤਕਾਲਹੀਆਈਤਹਾਨਿਗਰ॥ ਗਜਾਹੇਖ ੦
 ਤੀਨੋਪੈਨਹਿਖਟਪੰਚਨਚਾਰਿ॥ ੫੩ **ਹੋ**ਸੁ
 ਨਗਜਾਹੇਬਤਗਿਗਯੋਮੰਡੀਲੀਯੋਉਠਾਇ॥
 ਭੂਪਤਪ੍ਰਗਟਨਕੀਜੀਏਜੋਗੀਪੁਛੁਜਾਇ॥

੫੫। ੨। ਮੰਤ੍ਰੀ ਚਾਈ ਤਹਿ ਆਇ ਓਕ ਪਟੀ ਜੋਗ
 ਪਾਸ। ੫੫। ੨। ਬਿਪ੍ਰਬੁਧਾ ਦੁਹੁਤਾ ਬੁਗੀ
 ਐਰ ਬੁਗੀ ਗੋਨਾ। ੨। ਸਤ੍ਰੁ ਅਟਮਾਰ ਫੇਦੀ ਜੈ
 ਘੋਰ ਨਿਕਾਰ। ੫੬। ੨। ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸ
 ਬਕਹਯੇ ਦੰਤ ਘਾਟ ਕੇ ਪਾਸ। ੨। ਗਜਾ ਕ ਫੁਥੇ
 ਲਾਯੋ ਨਹੀ ਘੋਰ ਨਿਕਾਰੀ ਤਾਸ। ੫੭। ੨। ਮ
 ਦ ਨਉ ਤਾਹਯੇ ਭੇਖ ਜਾਇ ਸਿਲਯੇ ਪਦਮਾ
 ਪਤੀ। ੨। ਇਨੇ ਨੇਨ ਨਿਤੁੰ ਦੇਖ ਉਤਮ ਨਗਰ ਬਨ
 ਹਸੀ। ੫੮। ੨। ਪਾਟਗਹਟ ਕੀਯੋ ਕੁਲ

ਸ੍ਰੀਆ ਬਰਤਕੇ ਸੰਗੁ ॥ ਆਇ ਨਗਰ ਬਨਾਹ ਸੀਕ ॥ ੨੮ ॥
 ਹਤ ਕੁਲਾਹਲ ਰੰਗੁ ॥ ੨੯ ॥ ਦੰਤ ਘਾਟ ਪਾਛੇ ਸੁ
 ਨਿਯੋਕ ਪਟੀ ਹਰੀ ਜੁਧੀਅ ॥ ਛੁਨ ਦੁਖ ਸਹਿਸ ॥
 ਕਿਯੋ ਨਹੀ ਛੂਟ ਮੁਯੋ ਪੈ ਗੀਅ ॥ ੬੦ ॥ ਜੋ ਨ੍ਰਿਪ
 ਨਿਆਉ ਕਰੈ ਨਹੀ ਨਰ ਕੈ ਜਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਇਨ ਲਹੁ
 ਮਧੇ ਬਿਕ੍ਰਮਾ ਦੇਖ ਕੋ ਨ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ੬੧ ॥ ੨ ॥ ੨
 ਖਭਇ ਆਰਾਜੇ ਤਟਾ ਜੀਅ ਹਿਜਾਨ ਬੈਤਾਲਾ
 ਕਿਯੋ ਤਿਹੁ ਕੋਹੈ ਵੈ ਨਹੀ ਸੋ ਮੁਖੁ ਕੁਰੂਧਾਲ ॥
 ੬੨ ॥ ੨ ॥ ਲੋਭ ਮੀਤ ਕੇ ਕਾਹਟੇ ਕੀ ਜਤ ਪਾਪ

ਅਨੇਕ ॥ ਦੇਖ ਭਯੋ ਬਲਿ ਨਿਪਤ ਕੋ ਕੀਉ ਨ ਜਾ ਸਬ
 ਬੇਕ ॥ ੬੩ ॥ ੨ ॥ ਗਜਾ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲ ਯੋਤੀ ਗਯੋ
 ਬੈਤਾਲ ॥ ਟੰਗ ਜੋ ਕਾਧੋਲ ਯੋਧਾ ਪਗ ਯੋਤਤ
 ਕਾਲ ॥ ੬੪ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਥਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕ
 ਬਿਕਰੀ ਤੇਤ ਢਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਬਹੁ ਭਜਨ ਕੇ ਕਾਰ
 ਟਕੀ ਯੋ ਬੈਤਾਲ ਉਪਾਇ ॥ ੬੫ ॥ ੧ ॥ ਇਤ
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਥਾ ਸਮਾਪਤੀ ॥ ੨ ॥ ਧਰਮ ਸਬਲ
 ਨਗਰੀ ਭਲੀ ਨਿਪਗੁਟ ਪਾਤਿਤਾਰਿ ॥ ਦਿਜ ਕੇ
 ਸਟਨ ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਮਨਾ ਮੁਖਿ ਮਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ੨

ਤਹ ਕੰਨਿਆ ਮਦਹਾਤੀ ਸਾਬਰ ਕਾਖਹਿ ਮਥਾ ਤਿ

ਹਉ ਸਸਤਗੁਟਹੁ ਪੁਕੀ ਚਥੈ ਨਗਰ ਪੁਰਸਥਾ ॥੩॥

੨॥ ਕੰਨਿਆ ਮਰਥੀ ਬਿਪਤੈ ਆਏ ਕੇ ਸਦਾ ਗੁ

ਹਾ ॥ ਹਰਖ ਦੁਕਹ ਟਸਾਧ ਦਾਨਾ ਮਤਿ ਹਨ ਕੇਏ

ਹਾ ॥ ੩॥ ਕੇ ਸਦਮ ਨ ਚਿਤਾ ਬਡੀ ਤੀ ਨਹੁ ਏ ਕਸ

ਮਾਨਾ ॥ ਕੰਨਿਆ ਮਰਥੀ ਕੋ ਨ ਕੋ ਕੋਰੋ ਕੋ ਨ ਕੀਨਾ ॥

੪॥ ੩॥ ਕੇ ਸਦਾ ਇਹ ਚਿਤਾ ਮਨ ਕਰਤੇ ॥ ਕਾਲਸਿ

ਰਪਰਨੀ ਕਸ ਚਿਤਿ ਹਘਰਤੇ ॥ ਕੰਨਿਆ ਤਾਹਿਤ

ਸੀਪਗੁ ਅੰਗੁਰ ॥ ਹੁਦਹ ਨ ਕਲਾਪ ਭਯੋ ਤਿਹ

ਮੰਦਰ ਕੇਸਦ ਬੋਲਗਾਰ ਭੂਆਨਾ ਗੁਰਪ੍ਰਿਤਪੰ
 ਨਸਭਮਹਿਸਿਆਨਾ ਪਵੈਮੰਤ੍ਰਪੋਖਤਦਹਿਰੇ
 ਦੈ ਇਹੁਕੀਨਿਆਜੀਦਨਨਹਿਯੋਦੈ ਇਹੁਤੋਰ
 ਸੀਚਰਨਤਲਿਭਾਈ ਪਰਪਤ੍ਰਸੇਗੁਲਕਹੇਸੁਟ
 ਈ ਪ। ਪਥੜੀ ਇਹੁਪਾਚੈਠੋਰਬੰਧ ਪੁਨ
 ਕਟਿਗੋਰੇਕਿਸੀਸੰਧ ਪੁਨਿਹਾਬਪਾਊਕੀਨਲੀਮ
 ਹਿ ਜੋਅਹਿਤਸੀਏਜੋਜੀਦੈਨਾਹਿਸੁਧੁਰ ਰੋਹ
 ਈਜੁਮਪਾਸੁਲੇਖਾਸਹਪਤ੍ਰਸੀਏਕੋਇ ਕ੍ਰਿਤ
 ਕਾਮੁਲਾਬਿਸਾਖਾਜੀਅਲਤਿਸਨਾਹੋਇ ਗ੍ਰਹ

ਦਮੰਗਲਕੇਇਵਸਪੁਨਿਅਹੁਛਨਿਛਰਦਾਰ ਤੁ
 ਸੀਅੰਜੁਸਰਪਸੁਨਹਿਗੇਕੀਜੇਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰ
 ੨ ਪੰਚਮਨਉਮੀਖਸਟਮੀਅਸਟਚਤਰਦਸ
 ਜਾਨ॥ ਇਨਮੇਜੇਅਹਿਕਾਟੀਅੰਤਾਹਿਗੇਨਹਿ
 ਪ੍ਰਾਨ॥ ੩॥ ਇਹੁਕਹਿਮੰਤ੍ਰੀਘਰਿਗਾਇਯੋਕੀਨਿ
 ਅੰਜੋਪ੍ਰਾਨ॥ ਕੇਸਦਹਦਨਕਲਾਪਕਰਿਜਾਗੀ ਤੁ
 ਜਾਇਮਸਾਨ॥ ੮॥ ੩॥ ਹਰਖਣਜਾਥੇਯੋਸੰਗ
 ਤਿਹਕਰਖਣਭੁਯੋਉਦਾਸ॥ ਸਾਧਦ੍ਰੁਮਕੁਟਿ
 ਕਰੀਰਹਿਉਚਿਤਾਕੈਪਾਸ॥ ੯॥ ਛਪੇ॥ ਕਰਖ

ਲਕੁਮਤਬਿਦੇਸਬਹੁਤਮਾਧਾਦਗ੍ਰਹਆਇਯੋ॥
 ਅਤਿਕਪੁਜੀਓਓਤਹਿਨਜਾਨਹੀਅਬਿਪ੍ਰਬਲਾ
 ਇਯੋ॥ ਪਦਨਕਗੀਪਗਚਾਪੀਓਆਤਿਭੋਜਨਿ
 ਬੋਗਾਰਿਓ॥ ਰੇਦਤਿਬਾਲਕੁਨਹਿਰੇਪੋਕੋਪਿਤੀਮ
 ਪਾਦਕਜਾਰਿਓ॥ ਦਿਜਸੁਤਜਲਤਾਦੇਖਿਕ
 ਰਿਕਰਖਦਿਭੋਜਨਨਾਕੋਰੇ॥ ਜਲਤਜੀਏਪ੍ਰਹਿ
 ਲਾਦਕਬਿਜਿਹਮੰਦਗਹਤਿਆਪਰੈ॥੧੦॥੩॥
 ਮਾਧਦਪੁਸਤਕਕਾਰਿਕਰਿਪਾਦਿਓਮੰਤ੍ਰਮਨੁਪ
 ਤਤਫਿਨਕਰਖਦਦੇਖਿਓਸਾਬਾਲਕਸੋਰੁਪੁ॥੧੧॥

ੴ ਤਿਹਤੇਭੀਕਛੂਹੁਪੁਸ਼ਸੇਖਾ ਕਰਖਲਹਰਾ ੫੨
 ਖਭਯੋਤਿਹਦੇਖਾ ਤਬਚਿਤਦੇਕਓਪਾਉਬਿਚ ०
 ਗਾ ਜਿਹਬਿਧਹਰਖਟਹੋਇਕ੍ਰਿਤਾਗਾ ਭੋਜਨ
 ਕਰਿਦਿਨਸਗਗਾਖੋਇਓ ਹਜਨੀਗਹਨੁਤਾ ०
 ਬਿਹੁਰੋਇਓ ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੋਚਿਤਸੰਭਾਰੇ ॥
 ਮੀਟਤਲੋਚਨਕਛੂਕਓਘਾਰੇ ਅਰਧਰਾਤਸ
 ਹਰੇਜਬਸੇਏ ਤਬਇਨਜੋਗੁਚਿਹਨੁਸਭੁਖੋਏ
 ੧੧੨) ੴ ਤੇਸੋਦਤਤਿਅਗੋਤਹੀਪੁਸਤਕਈ
 ਉਚਗਾਇ ਭਾਗਤਿਹੀਪੁਸਤਕਾਦਿਕਬਿਸਮਿ

ਲਿਉ ਸਾਧਿ ਦਹ ਆਇ ॥ ੧੩ ॥ **ੴ** ਸਾਧ ਦੁਪੁ ਛੁਰਿ
 ਕਰ ਖਲਹਿ ਕੁ ਸਲ ਕਹੇ ਸਮਾਛਾਰ ॥ ਬਿਦਿਆ
 ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਜੀ ਦਲਿਆਈ ਗਾਇ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥
ੴ ਧਨ ਧਨ ਕਰ ਖਲਹਿ ਦੁਮੀ ਧੰਨ ਪਿਤਾ ਤਬ ਆ
 ਏ ॥ ਬਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹ ਬਿਲੰਭੁ ਤਜ ਸੁੰਦਰਿ ਬੇਗ
 ਜਿਆਇ ॥ ੧੫ ॥ **ੴ** ਸਾਬਹਿ ਗਰ ਖਲਹਿ ਪਜਿਉ ਤੀ
 ਤੀ ਨੇਹ ਭੇਇਆਇ ॥ ਜਬ ਕਰ ਖਲਹਿ ਬਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹ
 ਸੁੰਦਰ ਲਈ ਜਿਦਾਇ ॥ ੧੬ ॥ **ੴ** ਤੀ ਨਹੁ ਬਾਦ ਬਦ
 ਹਿਤ ਹਾਸ ਕੈ ਨ ਕੋਊ ਨਿਦਹ ॥ ਆਪੋ ਆਪੀ ਤੋਕ

ਪੈਮੇਗੀਮੇਗੀਨਾਰਾ॥੧੦॥ **ਦੋ** ਜੋਨ੍ਹਿਪਨਿਆਉਕਰੇ ਨਹੀ ੫੩
 ਨਰਕੇਜਾਵੈਜੋਇ॥ਇਨਤਿਹੁਮਧੇਬ੍ਰਿਕਮਾਨਰਕ੨
 ਨਕੀਉਇ॥੧੬॥ **ਦੋਹਰਾ** ਸਾਧੂਕੀਨਹੀਹੁਵੈਨਹੀ
 ਅਹਿਜਾਨਬੈਤਾਲਾ॥ਕਿਉਦੁਹਕੀਹੋਵੈਨਹੀਸੋਮਾਏਕ
 ਹੁਕੂਪਾਲਾ॥੨੦॥ **ਦੋ** ਦਇਬਿਨੀਆਜਿਨਪਿਤਾਸੋਭਾ
 ਈਜਨਮਿਓਸੀਗਾ॥ਪ੍ਰੇਮਕੁਟੀਕਰਮਨਪਰੀਓਹੋਵੈਤਿਸ
 ਅਰਧੀਗਾ॥੨੧॥ **ਦੋਹਰਾ** ਰਾਜਾਮੁਖਤੇਬੋਲੋਤਹੀ
 ਗਾਇਜੋਬੈਤਾਲਾ॥ਟਿਰਰਾਜੇਕਾਧੇਲੀਓਪੀਥਪਰਿਜੇ
 ਤਤਕਾਲਾ॥੨੨॥ **ਦੋਹਰਾ** ਦੁਤੀਅਕਥਾਪਹਿਲਾਦ

ਕਟਬਿਕਯੀਹੇਤਚਿਤੁਲਾਇ। ਬਹੁਰੁਜਨਕੇਕਾਗੇਕੀਓ
 ਥੇਤਾਲਉਪਾਇ॥ ੨੩॥ **ਟਇਤਦੁਤੀਕਥਾਸਮਾਪਤੀ॥**
ਦੋਹਰਾ॥ ਭੋਗਖਤੀਨਗਰੀਕੁਲੀਰੂਪਸੈਵਗੁਣਵੰਤ। ਚੂ
 ਤ੍ਰਾਮਣਿਸੁਕਤਾਸਪਾਰਿਕਥੇਆਦਿਅਰੁਅੰਤੁ॥ **ਦੋਹਰਾ॥**
 ਏਕਸਮੈਕੂਪਤਿਕਯੋਚੂਤ੍ਰਾਮਣਿਪਟਹਿਆਇ। ਟਇਕਨਿ
 ਪਦੁਹਤਾਸੁਦਰੀਟਿਸੈਵਬਿਦੁਹੋਜਾਇ॥ ੨॥ **ਦੋਹਰਾ॥**
 ਮੁਗਧੇਸੁਰਕੂਪਤਿਕੁਲੇਦੇਸਮੁਗਧਟਿਹਠਾਉ। ਸਿਕੁਅ
 ਪਾਰਤਕੀਸੁਤਾਸੁਰਸੁਦਰੀਹੋਨਉ॥ ੩॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਰੂਪ
 ਸੈਨਕਟਿਭੇਟਜਿਯੋਮੁਗਧੇਸੁਰਕੇਪਸਾ। ਟਇਹਕੀਨਿਆਦੀ

ਜੈਮੁਏਂਤ੍ਰੇਚਤਤਰਖ ਬਿਲਾਸਾ॥ ੪॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਮੁਗਧੇਜੁਰ
 ਸੁਨਇਤਕਰਿਬਤ੍ਰੇਕੁਗਮਮਆਹਿ॥ ਸੁਭਨਫੁਤ੍ਰਿਤਮਲਗ
 ਨਕਨਮਾਦਈਰਬਿਦਾਹਿ॥ ੫॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਰੂਪਸੈਨਘਰਿ
 ਕੋਚਲੈਕਰਤਕੁਲਾਹਲਰੇਗਾ॥ ਮਦਨਮੀਨਰੀਸਾਰਕਾਸੁਕਸੰ
 ਦਰਲੈਸੰਗਾ॥ ੬॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਸੁਕਸਮਸਰਸਾਰਸਾਰਕਮ
 ਹਿਲਫੁਨਾ॥ ਏਕੈਪਿਜਰਰਹੈਰਬਿਚਫੁਨਾ॥ ਜਗਮਧੇਇਤੁ
 ਦੇਖੁਓਦਾਰਕਾ॥ ਤਿਤਤੇਕਮਭੋਗਮਿਲਸਾਰਕਾ॥ ਜੇਬਨੁ
 ਗਾਇਆਬਹੁਰਨਤਿਮਾਏ॥ ਕੁਗਨਕਰੈਸੇਈਫਿਰਮਾਏ॥
 ੭॥ **ਮਦਨਮੀਨਰੀਦਰਾ**॥ ਤਿਆਪਾਤਿਪਾਪੀਪੁਰਖਜੂਮ

ਧਨਨਾਮਾਤਿਹਸੁਤਧਨਖੇਦੇਖਕੈਲਜਤੋਹੈਕ
 ਮ॥੧੨॥ **ਵੇਰਾ** ਧਨਖੇਕੋਕੀਨਿਆਦਈਉਤਕ
 ਟਿਸੇਠਸੁਜਾਨਾਪੁੰਨਾਬਰਧਨਗਰੀਕਹੈਤਿਅ
 ਸੁੰਦਰਸੁਰਗਿਆਨ॥੧੩॥ **ਵੇਰਾ** ਸੇਠਮਹਾਧਨਕੇਖੁ
 ਏਧਨਖਾਖੇਥੈਦਾਮਾਮਦਜੁਏਪਰਨਾਰਸਿਕਰੀ
 ਕਰਿਖੇਦੇਕਾਮ॥੧੪॥ **ਸੋ** ਜੁਏਜਾਦੈਦਾਮਮੰ
 ਦਬੁਧਿਮਾਧਿਆਚਰੈ॥ ਬਿਨਸੈਸਗਰੇਕਾਮਜੋਪ੍ਰ
 ਨਾਗੀਸੇਬੀਏ॥੧੫॥ **ਉਪਦੇਸ਼** ਧਨਖਾਗ੍ਰਹਿਸਸੁਰੇ
 ਕੇਆਯੋ॥ ਨਰਨਾਗੀਸਬਕੇਮਨਭਾਯੋ॥ ਕੇਤਕਦਿ

ਨਗਰ ਤੇ ਸੀਰੀ ਚਾਲਿਯੋ ਨਾਹਿ ਹਿਸੀ ਗਿਲਈ ਮ
 ਗਭਾਲਿਯੋ ਤੀਅ ਕੇ ਭੂਖਨਿ ਲੀਏ ਉਤਾਰੀ ਸੁੰ
 ਰੁਈ ਹਾੜਾ ਸਬ ਭਾਰੀ ਮਹਾ ਅਰੰ ਨਨਦੀ ਸੈ ਕੇ
 ਈ ਜੇ ਕਛੁ ਦੇਵ ਕ ਕਹੈ ਸੇ ਹੋਈ ॥ ੧੬ ॥ **ਵੇਰਾ**
 ਚੋਲੈ ਰਿਮਾ ਜਲ ਮਾ ਚੇਵੈ ਖਰੇ ਕੂਪ ਤਟਿ ਮਾਇ
 ॥ ਦੁਯੋ ਪਕੇ ਥਾਤੀ ਅਕੈ ਪਨ ਖਾਗਾਇ ਉਪਲਾਇ ॥
 ੧੭ ॥ **ਵੇਰਾ** ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਪੁਰਖ ਨ ਪਰਸੀਏ ਪੁਰਖ ਹਿਲ
 ਛੁਟਾਏ ਹਾ ਕਹੁ ਤਿਨ ਸਉ ਕੈ ਸੇ ਚਲੈ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰੀਤ
 ਸਨੇਹਾ ॥ ੧੮ ॥ **ਵੇਰਾ** ॥ ਰੂਪ ਦਤੀ ਰੋਟ ਤ ਸਬ ਦ ਸੁਨ

ਯੋਪਛਕਹਿਕਾਨਾਤੇਤਿਸਕਉਕਾਢਤਭਇਯੋਦ
 ਰਇਆਧਰਮਜੀਅਮਾਨ॥੧੮॥ **ਦੋ॥** ਸੂਬਦੇਦ
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਹੋਗੀਗਾਸਮਨਹਿਐਗਾਗੀਤਾਉਤਮ
 ਨਿਗਮਮਹਿਦਇਆਧਰਮਸਿਰਮੋਗਾ॥੨੦॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਸੋਚਲਿਆਈਤਾਤਘਰਿਰੋਵੈਉਭੈਸ੍ਰਸ
 ਾਕਿਹਕਾਰਨਸੋਚੈਸੁਤਾਸੋਬ੍ਰਿਤਾਤਪ੍ਰਕਾਸ॥੨੧॥
ਚੌ॥ ਮਾਰਗਜਾਤਚੋਰਮਿਲਿਆਏਹਮਦੋਉਲੈ
 ਜੀਦਪਲਾਏਅਭੁਨਡੋਰਿਛਡੋਮੁਹਿਦੀਆ
 ਧਨਖਾਬਾਧਿਅਪਨੇਸੰਗਿਕੀਆਧਨੁਹਰਾਇ

ਫਿਰਿ ਧਨਖਾਆਇਓ ਸਭ ਕਾਂਹੁ ਮੈ ਕੰਠ ਲਗਾਇ
 ਓ ਕਹਿਤ ਭਲੀ ਭਈ ਬਚੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਰੂਪ ਦਤਾ ਕੋ ਦੇਖ
 ਲਯਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ **ੴ** ਕੋ ਕਹਿ ਦਸਹ ਪਿੰਜ ਸਸ੍ਰਗੁਰਿ
 ਇਕ ਦਿਨ ਕੀ ਓਓ ਪਾਇ। ਲੇ ਅਭੁਤ ਮਾਹੀ ਤੀਆ
 ਧਨਖਾਗੇ ਪਲਾਇ ॥ ੨੩ ॥ **ੴ** ਤਿਹ ਤੇਤ ਜੀ ਦੇਸੰ
 ਗੁਨਹ ਦੇਖੇ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਾ ਅਬ ਗੁਣ ਭਾਂਜਨ ਪੁਰਖੇ
 ਪੈ ਗੁਣ ਕਾ ਭਾਂਜਨ ਨਾਹ ॥ ੨੪ ॥ **ੴ** ਪੈ ਗਜਨਰ
 ਨਾਹੀ ਸਲ ਲਿਕਾ ਠਲੇ ਹਿ ਪਾਖਾਨਾ ਬਸਤ ਬਾਸ
 ਪ੍ਰੀਲਾਦ ਕਾ ਬਿਅੰਤ ਰਿਬਹੁਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨੫ ॥ **ੴ**

ਕੰਢਨਪੁਰਕੇਮਧਰਹੰਤਾ। ਸਾਗ੍ਰਵੰਤਸੇਨਿਗੁ
 ਦਿਬੰਤਾ। ਤਿਹਸੁਤਸ੍ਰੀਦਰਤਨਾਮਕਹਾਏ।
 ਸਭਾਮਧਮਤਿਸੋਭਾਪਾਏ। ਸੁਦਰਤਧਨਦੰਤਸ
 ਵਾਹੀ। ਤਿਹਤਹਿਤਾਸ੍ਰੀਦਤਿਬਿਬਾਹੀ। ਹਤਕੋਰੁ
 ਪਨਪੂਜੈਨਾਹੀ। ਤਿਸਪੀਅਗ੍ਰਹਿਨਹਿਹੁਤੋਤਦਾ
 ਹੀ। ਮਹਾਕਾਮਕਾਮਨਮਨਹੈ। ਭੋਰਸਾਧੁਮੈ
 ਉਕਤਿਬਹੈ। ਤਿਸੀਸੇਮੈਇਕਪੁਰਖਨਿਹਾਰਯੋ।
 ਮੈਨਿਨੈਨਿਕਰਿਤਾਸਹੰਕਾਰਯੋ। ੨੬ ॥ ੨ ॥
 ਕੀ ਸੀਭਾਤਿਤਾਸੇਮਿਲੀਕੀਯੋਚਤਾਬਿਧੋਭੋਗ

ਸਦਾਭਗਤਾਸੇਕਰੈਮਿਟਗਯਕਪਟਬਿਯਗਾ।

੩੦ ॥ ੩ ॥ ਇਕਦਿਨਬਨਸੰਕੇਤਬਦਆਈ।

ਤਾਦਿਨਸ੍ਰੀਦਤਦਈਦਿਖਈ। ਤਾਹਨੀਗਾਹਚਿ

ਤਚਿਤਾਰੋਏ। ਤਿਸਸੇਆਜੁਮਿਲਨਕਿਮਹੋਏ।

੧ ॥ ੨੮ ॥ ੩ ॥ ਨਿਸਾਭਈਤਿਸਸੇਪਰਿਲੋਟੇਯਸ੍ਰੀ

ਦਤਆਇ। ਉਲਟੇਮੁਖਬੋਲੈਨਹੀਗਹੀਮੇਨਬ

ਚਲਾਇ। ੨੯ ॥ ੩ ॥ ਕੰਤਕਹਿਯੋਸੁਨਗੀਗਜ

ਗਾਮਨਿ। ਕਾਤੁਮਚੀਤਬਸਯੋਮਨਭਾਮਨਿ। ਤ

ਬਬਹਿਬੁਗਕਿਸੈਲਾਬੋਲੈ। ਹੋਯੋਆਜਸੀਸ

ਸਮਤੋਲੈ ॥ ੨੦ ॥ **ਵੈ** ॥ ਸੁਆਮੀ ਸੇਵਤ ਛਾਡਿ ਕੈ
 ਚਲੀ ਮੀਤ ਕੀ ਓਗ ॥ ਵੇਖਤ ਹੀ ਅਚਰ ਜ ਭੁਯੋ ਚੇ
 ਗਨਿਕ ਸਜੇ ਚੇਰਿ ॥ ੨੧ ॥ **ਵੈ** ॥ ਪਾਛੈ ਲਾਗੈ ਚੇ
 ਰਿਤਿ ਸਬ ਸਜੇ ਕਹਾਤੀ ਅਚਿਤਾ ॥ ਚਲਿਆ
 ਈ ਸੰਕੇਤ ਬਲ ਸੋ ਬਤ ਪੋਖਿਯੋ ਮੇਰਾ ॥ ੨੨ ॥
ਵੈ ॥ ਮੁਖਿ ਚੂਮੇ ਹਸਿ ਹਸਿ ਪਰੈ ਕੀ ਲਾਗਾ ਦੇ
 ਤਾਰਿ ॥ ਅਚਿਤ ਸਿਅ ਸੋ ਸ੍ਰਿਤ ਕਹੈ ਤੀ ਅਕਛ
 ਸੂਝਤ ਨਾਰਿ ॥ ੨੩ ॥ **ਵੈ** ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਸਬ ਲਪ੍ਰਤਖ
 ਦੇਤੀ ਅਜੇ ਗੀ ਬੈਤ ਲਾ ॥ ਮੁਖ ਚੂਮਤ ਨਾ ਕਰਿ

ਕਟਯੋਕਾਟਿਲੀਯੋਤਤਕਾਥਾ॥੨੨॥ ਚੋਪਈ

ਤਬਤੀਅਕਯੋਕਗਾਅਬਕੀਜੈ। ਏਹਕਲੰਕ

ਕਭਰਤਾਰਹਵੀਜੈ। ਅਬਤਹੀਪੀਅਕੇਸੰਗ

ਕੇਸੋਈ। ਛਿਨਕਭਈਸੋਹੈ। ਕਰੋਈ। ਊਚੈਟੇ

ਰੋਕੇਸਉਖਰੇ। ਹਾਥਮਰੋਹੈ। ਛਾਤੀਮਾਰੇ। ਦਿਨਪਾਪ

ਨ ਮਮਲਛਨਲਾਯੋ। ਲੋਗਮਿਲੇਤਬਕਦਿਖਾਯੋ

੨੫॥ ਚੋ॥ ਸ੍ਰੀਦਤਕੋਤਬਸਬਨਧਿਕਾਰਯੋ।

ਤੈਪਾਪੀਨਿਜਕਾਜਬਿਗ੍ਰਾਯੋ। ਸਸੁਹਕੇਪਕੇਪੇ

ਸੰਗਸਾਰੇ। ਬਾਧਭੁਜਾਬਹੁਬਾਧਦਮਾਰੇ॥੨੬॥

ੴ ਤਿਹਤੀ ਅਕੇਕ ਸਕਯੋ ਨਹਿ ਜੀਆ ਘਰਤੇ ॥ ੫੯ ॥
 ਕਾਇ ਬਾਹਕੀ ਅਧਾ ਪ੍ਰਜਾਪੁ ਕਾਰੋਖ ਲਾਕਿ ਆਕੀ
 ਅਧਾ ਉਤਮ ਕੁਲ ਹਕ ਲੀਕ ਹ ਦੀਆ ॥ ੬੦ ॥ ੴ
 ਸਦਨ ਭੂਪ ਪਹਿ ਆਨਿ ਯੋਕ ਹੋ ਪਾਪੀ ਹੈ ਏਹੁ ॥
 ਨ੍ਰਿਖ ਤੀਆ ਮੁਖ ਭੂਪ ਤੀਕ ਹਿਯੋ ਸੁਹੀ ਏਹੁ ॥ ੬੧ ॥
 ੴ ਸੁਹੀ ਦੇਵ ਨ ਚਲੇ ਦਇਆ ਚੋਰ ਨ ਮਨ ਆਈ
 ਚੋਰ ਦੇ ਭਹਮ ਸਹੈ ਏਹੁ ਹਮ ਸਹਿਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਤਿਨ ਕਹਯੋ ਸੁਨਿ ਭੂਪ ਨਿਸਾਹ ਮ ਚੋਰ ਨੀਕ ਸੋ ॥
 ਚਲੀ ਜਾਤ ਮਗਏਹੁ ਪੇਖ ਭੂਖਨ ਹਮ ਕ ਸੋ ॥ ਇਨ ॥ ਬਿ

ਧਾਪਨਿ ਇਕ ਸਦਭੇਟਯੋਕਾਮਭੋਗਤਾਸੋਠਾਇਯੋ।
 ਤਬ ਮੁਖ ਚੁਮਤ ਰਾਜਾਧਪਤਿ ਮ੍ਰਿਤ ਕਨਾਕ ਯਾਕੋਕ
 ਏਯੋ॥੪੯॥ੴ॥ ਗਜਾਭੋਜੇ ਦੂਤ ਦੁਦੈ ਆਏ ਮ੍ਰਿਤ
 ਕਨਿਗਾਗਾਜੇ ਚਾਹੇ ਨ੍ਰਿਪਨਾਕ ਕੋ ਸਦਕੇ ਮੁਖ ਮੰਝਾ
 ਗ॥੫੦॥ੴ॥ ਸਦ ਮੁਖਨਾਕ ਦੂਤ ਕਹਯੋ ਆਈ॥
 ਇਹ ਸੁਨ ਗਜਾਭੋਯੋ ਹਿਸਾਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਤਿ ਛੋਰਿ
 ਤੀਆ ਬਿਹਿ ਆਗੀ॥ ਖਰਚ ਛਾਇ ਸਿਰ ਮੂਨ ਨਿਕ
 ਗੀ॥ ਬਿਨ ਦੂਖਨ ਜੇ ਦੂਖਨ ਲਾਏ॥ ਤੇ ਦੂਖ ਸਦਾ
 ਸੁਖ ਦਾ ਪਾਏ॥ ਹਰੇ ਕੇ ਚਿਤ ਕੀਉ ਸ੍ਰੀ ਦਤਿ ਤਬਾ॥

ਬਿਨਅਪਰਾਧਅਨਾਥਮਾਰੋਅਥਿ। ਤਬਤੇਛੂਟਾ ॥੬॥
 ਮਮਤਦੀਆ। ਸਬਸੁਖਪਾਇਪਰਮਪਦੁਲੀਅ ॥
 ੪੧ ॥ ॥੬॥ ਰੂਪਸੈਨਸੁਨਿਸੁਕਕਰੈਤਿਰੀਆਲ
 ਛਨਏਹੁ। ਨਿਹਚੇਕੋਟੀਗਤਲਹੈਕਰੇਜੁਤੀਅਸੈ
 ਨੇਹੁ। ੪੨ ॥ ॥੬॥ ਪੰਥੀਤਨਤਿਆਗਤੁਭਯੋਅਮ੍ਰ
 ਭਯੋਸੁਹਲੋਇ। ਸੀਲਭਯੋਸੰਸਾਰੋਮੇਸੀਲਨਤਜੀ
 ਏਕੋਇ। ੪੩ ॥ ॥੬॥ ਕੈਤੂਗਜਾਨਿਅਉਕਰਕੇ
 ਤੈਨ੍ਰਕਪਧਾਰਇਨਦੁਹਮਯੋਬਿਕ੍ਰਮਾਨਿੰਦਤਪੁਰ
 ਖਕਿਨਾਗ। ੪੪ ॥ ॥੬॥ ਪਰਖਨਕਬੁੰਨਿੰਦੀਏ

ਜਥਿ ਕਥਨਿ ਦਤਨਾਰ ॥ ਧਰਮ ਧਰਮ ਬੁਧ ਭੁਲਾਏ
 ਬੋਧੁ ਰਖ ਬਿਚਾਰ ॥ ੫੫ ॥ ਰਾਜਾ ਮੁਖੇ ਕੋ ਲਿਖੇ ਤਹਿ
 ਗਯੋ ਭੈ ਤਲਾ ॥ ਫਿਰ ਰਾਜੇ ਕੀ ਧੋਲੀ ਯੋ ਪੰਥ ਪਰਯੋ
 ਤਤਕਾਲ ॥ ੫੬ ॥ ਫਿਰ ਤੀਅ ਕਥਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੀ ਕਥਕ
 ਹਿਯੋ ਤਢਿ ਤੁਲਾਇ ॥ ਬਹੁ ਰਭੁ ਜਨ ਕੇ ਕਾਹਦੇ ਕੀ ਯੋ ਬੈ
 ਤਾਲ ਭਿਖਾਇ ॥ ਇਤਿ ਤੀਅ ਕਥਾ ਸਮਾਪਤੁ ॥
 ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ਬਰਧਮਾਮਾਨ ਨਗਾਰੀ ਭੁਲਿ ਭੂਪਤਸ
 ਨ ਫਿਰਾਏ ਬ ॥ ਦੁਸਦਨ ਦੀ ਰੋਸ ਦਾ ਕਰੋ ਸੁਜਨ ਕੀ ਸੇਬ
 ॥ ੧ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ਸਨਪਹਿ ਚਲਿ ਕੇ ਆਇਓ ਸੇਬ ਕਰਨ ਕ

ਉਦੇਕ ॥ ਥੀਰਥਰੇਤਿ ਹਨਾ ਮੁਹੈ ਗਲ ਪ੍ਰਤਿ ਧੰਜ ਥੀਥੇ
 ਕਾ ॥ ੨ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਭੂਪਕਯੋਰੇ ਚਹੰਤੁ ਹਨ ਬਦੇ ਉਕਾ
 ਨਿਤ ਤੇਹਿ ॥ ਸੰਹ ਸੁਮੁਦ੍ਰ ਕਾ ਸੁਦਰਣ ਕੀ ਨਿਪ ਨਿਤ ਉ
 ਠੈ ਮੇਰੇ ॥ ੩ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਕੇਤਕ ਮਾਸ ਨ ਸੰਗਤੁ ਮਸੇਕਹੁ
 ਮੁਥੈ ਬਿਚਾਰ ॥ ਰਾਜਾ ਅਥਰਨ ਸੰਗ ਕੋਰੇ ਸੁਤ ਦੁਹਤ
 ਨਾਰ ॥ ੪ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸਕਲ ਸੁਰੁ ਦੁਹਤ ਹਿਰਸ ਪਰੇਇ
 ਹੁਕੇ ਮੁਰਖ ਆਇ ॥ ਤੁਬਰਾਜੇ ਐਸੇ ਕਯੋ ਦੇਉ ਸ
 ਜਦਾ ਉਠਤਾਇ ॥ ੫ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸਹਸ ਸੁਰੁ ਦਰਣ ਲੈ
 ਆਵੇ ਪ੍ਰਾਤ ॥ ਸੇਵਹਤ ਹਾਸ ਮਰਪੇ ਦਾਤਾ ॥ ਕਿੰਚ

ਤਬ ਚੈ ਸੁਘਰਿ ਲੈ ਆਏ । ਸੋ ਕੁਟੰਬ ਸੇਤੀ ਮਿਲੈ
 ਆਏ । ਨਿਸਕੋਜ ਦਿਖਤੁ ਗੁਕਰਿ ਲੈ ਈ । ਧ੍ਰਿ ਬਦੀ
 ਪਤਿ ਕੋ ਪਹਿਗਦੇ ਈ । ਇਕ ਦਿਨ ਭੂਪਤ ਭਾਯੋਤ
 ਤਾਹੀ । ਦੁਹਰੈ ਮੈਂ ਰਿਸਟ ਤਿਕੋ ਨਾਹੀ । ੬ । **ਦੋਹਰਾ**
ਗਾ । ਦੁਹਰੈ ਰਿਸਟ ਤਿ ਬੀਰ ਬਰਸੁ ਨਿਭੂਪਤ ਨਗਇੰਦ
 ਜੋ ਮਧਕਰ ਉਦਮਤ ਜੇ ਕਿਉ ਪਾਵਹਿ ਅਗਬਿਦਾ ।
੭ । ਦੋਹਰਾ । ਜਬ ਨਿਪ ਪੂਛੈ ਦੂਕੋ ਤਬ ਹਸੁ ਨਿਯੋ
 ਬਰਬੀਰ । ਸਹਿ ਸਸਫਲ ਦੀਆ ਭਯੋ ਹਰਤਸ
 ਰਾਮ ਮਤੀਗ । ੮ । **ਚੌਪਈ** । ਇਕ ਨਿਸਭੂਪਤੀਆ

ਸੰਗ ਸੇਵਤਾ ਦੁਖਤ ਨਰ ਸੁਨੀ ਇਕ ਹੋਵਤ ਕ
 ਹੋਏ ਭੂਪਤ ਬਰਬੀ ਸਿਧਾਰੇ ਰੋਵਤ ਤੀ ਅਕੀਸ਼
 ਧਰਿ ਬਿਚਾਰੇ। ਚਲਯੋ ਬੀਰ ਬਰ ਆਗਿ ਆਪਾਈ
 ਪਾਛਿ ਲਗ ਭਿਰਾਜਾ ਜਾਈ। ਦੇਖਹੁ ਸੇਵਕ ਕੀ
 ਪਰਤਾਗਿ ਆ। ਇਹ ਤਾ ਮੇਹੁ ਨ ਜਾਨੇ ਆਗਿ ਆ।
 ੮ ਚੋਪਈ ਪਦਤ ਪਦਤ ਬੀਰ ਬਰ ਆਇ ਓਨਿ
 ਕਟ ਮਾਸਾਨ। ਨਿਖੜਿ ਆ ਅਚਰ ਜਗੁ ਯੋਠਾ
 ਨਿਪਕ ਆਨ। ੧੦ ਦੋਹਰਾ ਤੂੰ ਕੋ ਕਿਉ ਹੋਵਤ
 ਖਰੀ ਸੇਕਹਿ ਮੁਝੁ ਹਿ ਬਿਚਾਰ। ਨਿਪਲਛੁ ਮੀਮਮ

ਨਾਮੁ ਹੈ ਰੋਵਉ ਦੁਖੀ ਅਪਗ ॥ ੧੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਤੀਨ ਦਿਵ
 ਸਗਾ ਜਾਮਰੈ ਸੁਨਰੇ ਪਰਖ ਬਿਚਾਰ ॥ ਅਬ ਤਕ ਦੁਖ
 ਦੇਖ ਚਿਨਹੀ ਹੁਇ ਹੋ ਦੁਆਪਗ ॥ ੧੨ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਕਹਯੋ
 ਬੀਰ ਬਰਲ ਛਮੀ ਮਾਈ ॥ ਰਾਜਾ ਬਚੇ ਸੋ ਕੋਨ ਉਪਾ
 ਈ ॥ ਕਹੁ ਉਪਾਉ ਅਬਿ ਕਉ ਨੈ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ
 ਦਿਵਸ ਨੀ ਦੁਜਗ ਜੀਜੈ ॥ ੧੩ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਅੰਬ ਕਾ ਦੁਖ
 ਰੋਨੀ ਜਕਰੈ ਜਨੈ ਪੂਤ ਪਿਤ ਮਾਇ ॥ ਇਤੁ ਨਾਉ ਦੁ
 ਜੋ ਕਰੈ ਤਬ ਰਾਜਾ ਬਚ ਜਾਇ ॥ ੧੪ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਸੁਨਿਗ੍ਰ
 ਹਿ ਮਾਇ ਉਬੀਰ ਬਰ ਕਹਚਿ ਤਿਅਹ ਜਗਾਇ ॥

ਸੁਨਿਗਾਜਗਾਮਨਸੁੰਦੀਸੋਦਨਅਬਨਸੁਹਾਇ॥੧
 ੫ **ਚੋ** ਕਹਿਯੋਸਭਾਬਿਰਤੰਤਬਸੁਨਿਕਲਦੰਤੀ
 ਨਾਹ॥ ਕੇਮੁਝਤਜਿਕੈਪੂਤਦੈਕਹਿਏਜੀਅਹਿਬਿ
 ਚਾਹ॥੧੬ **ਚੋ** ਕਿਉਸੁਆਮੀਤੁਝਕੋਤਜੋਤੋ
 ਸੇਮੇਗੀਪ੍ਰੀਤ॥ ਪਤਿਨਾਗੀਏਕੈਧਰਮਪ੍ਰਮਾਪਰ
 ਤਨਚੀਤ॥੧੭ **ਚੋ** ਸੁਤਕਹਯੋਧਿਤਮਾਤਕੋ
 ਮੁਹਿਸਮਬਹੁਤਉਪਾਹਿ॥ ਮੁਝਿਮਾਰੈਕਾਰਜਸ
 ਰੋਤਬਤੁਮਦੇਖਤਕਾਹਿ॥੧੮ **ਸੋ** ਬਾਲਕਮਾਰਿਉ
 ਜਾਇਕਹਯੋਰਦਨੀਰਛਲੇ॥ ਸਿਦਾਚੰਡਕਾਮ

ਇਹ ਜਾਹੋ ਇਹਿ ਲੰਗੀ १੮ **ਚੋ** ਕਿਤੁ ਮਾਨਤ ਮੇ
 ਮਾਤ ਕਹਾਂਉ **॥** ਨਿਜ ਕਰਿ ਸੁਤਹਿ ਮਾਰਾ ਪਰਿ ਜਾਉ **॥**
 ਸੁਤਦੁ ਖਸਹਨ ਸਕਿਉ ਪਲ ਭੋਗੀ **॥** ਛੁਰਿ ਕਾਮਾ
 ਰਿਦੇ ਹਤੀ ਅਛੋਗੀ **॥** ਮਾਤ ਮਾਤ ਕੰਨਿ ਮਾਪਿ ਖਿਰੇ
 ਈ **॥** ਛੁਨ ਮੇਧਿ ਤਾ ਬਿਗਨਾ ਹੋਈ **॥** ਧ੍ਰਿਗ ਜੀਵ
 ਨਦੁ ਖਏ ਸੀਸਾ ਗੀ **॥** ਤਜੇ ਪ੍ਰਾਨ ਛੁਰ ਕਾਤਿ ਨ ਮਾਗੀ **॥**
 ੨੦ **ਛੁਪੇ** **॥** ਬੀਹ ਬਰੋਤ ਬਦੇਖ ਚਿਤ ਮਧ ਕੀਉ ਬੀ
 ਚਾਰੂ **॥** ਧਨ ਉਪਜਿਉ ਕਿਆ ਕੋਰਗਾਇਉ ਚਲ ਸ
 ਰੁਪਰਦਾਰੂ **॥** ਭਲੀ ਭਈ ਪਿਏ ਕਸੁ ਮਾਮ ਕਾਰਜ

ਸਤੁਆਇਉ॥ ਇਹਆਜੁਸਫਲਰੁਜੇਦਿਵਸ
 ਆਜਮਮਗੀਗੀਨਾਇਉ॥ ਪਰਵਾਰਦੇਕਦੁਖ
 ਤਰੁਜੇਕਾਇਸੀਸਧਰਨੀਪਰਿਉ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ
 ਪ੍ਰਗਟਿਦੁਆਰੇਸਿਵਾਸਰੁਮਿਲਕਾਰਜੁਨਪ੍ਰ
 ਕਰਿਉ॥ ੨੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਰੂਪਤਦੇਕਬਿਛਾਰਿਉ
 ਸਕਲਮੁਏਮਮਕਾਜ॥ ਧ੍ਰਿਗਜੀਵਨਇਨਹੀ
 ਬਿਨਾਭਲੇਮਰਨਮਮਾਜ॥ ੨੨॥ **ਦੋਹਰਾ॥**
 ਲੇਛੁਰਕਾਰੀਵਾਧਰੀਪਕਰਿਓਮਹਾਮਾਇ॥
 ਬੂਰੀਬੂਰੀਦੁਰਗੇਕਰੁਜੇਮਾਤਾਇਨਹਜੀਵਾਇ॥

੨੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਆਗਿਆ ਕੀ ਨੀਚੀ ਰੁਕਾਉ ਠੇਸ
 ਕਲਤਰਤ ਕਾਲਾ ॥ ਨਿਲੇ ਕੰਠ ਪ੍ਰਾਪਤਾ ਦਕ ਬਿਥਾ
 ਤਾ ਕਰਤ ਹਿਸਾਲ ॥ ੨੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੇ ਨਿਪਨਿ
 ਆਉ ਕਰੈ ਨਹੀ ਨਹ ਕੋਝਾ ਦੇਸੇਇ ॥ ਇਨ ਦੋਉ ਮਧੇ
 ਬ੍ਰਿਕਮਾਸਤ ਆਪਿ ਕਕਿਹੋਇ ॥ ੨੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਰਾਜਾ ਕੀ ਸਤਿ ਆਮਧ ਕਝੀ ਅਹਿ ਜਾਨ ਬੈਤਲ
 ॥ ਕਿਉ ਸੇਵਕ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਸੇਵਕ ਪੁਰੁਸ ਅਪਾਲ
 ॥ ੨੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਜ ਸੇਵਕ ਮਰੈ ਨਹੀ
 ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਕ ਕਾਜ ॥ ਕਿਲਵਤ ਜਾਨਿਉ ਜੀਵ ਜਿਨ

ਸਤਿਅੰਬਕਤਿਹਰਾਜ ॥ ੨੧ ॥ ਰਾਜਾਮੁਖਤੇ
 ਬੋਲਿਓਤਹੀਗਾਇਓਬੈਤਾਲ ਫਿਰਹਾਜੇਕਾਏ
 ਲਾਓਪੰਥਪਕੋਤਰਕਾਲਾ ॥ ੨੨ ॥ ਚਤੁਰਥਕ
 ਬਾਪੁਹਿਲਾਦਕਬਕਹੀਹੋਤੁਢਿਤਲਾਇ ॥ ਬਹੁ
 ਰਹੁਜਨਕੇਕਾਰਨੇਕੀਓਬੈਤਾਲਉਪਾਟਇ ॥ ੨੩ ॥
 ਇਤਸ੍ਰੀਚਤੁਰਥੀਕਥਾਸਮਾਪਤੀ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ॥ ਉਝੈਨਿਨਗਗੀਨ੍ਰਿਪਤਮਹਾਬਲੀਗੁਨਵਾਨ
 ॥ ਤਿਹਮੰਤ੍ਰੀਹਰਦਾਸਹੋਗੁਰਪ੍ਰਤਿਪੰਨਸੁਜਾ
 ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਹਾਦੇਵੀਸੁਤਾਕੀਸੁਤਾਬਿਗ

ਸਕਹਯੋਦਿਨਏਕ॥ ਸੁਨੇਤਾਤਬਛੋਦਿਗੀਬ੍ਰ
 ਦੇਗੁਣੀ॥ ੨॥ **ਦੋਹਰਾ** ਗੁਨਸਮਾਨਅਬਗੁਣੀ
 ਜੋਤੋਸਮਪੁਜਤਨਾਹਿ॥ ਨਿਜਨਗ੍ਰਿਭੂਪਤੋਰ
 ਲੋਗੁਨਨੀਕੇਸਦਤਾਹਿ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਚੰਪਾਪੁਰਨਗ੍ਰੀ
 ਪਠਯੋਕਿਸੀਕਾਜਹਰਦਾਸ॥ ਬਹਨਗ੍ਰੀਸੁੰਦ
 ਰਨਿਰਖਅਤਅਨੰਤਭਯੋਤਾਹ॥ ੪॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ਵਹੁਤਾਬਚਨਚਿਤਸਿਮ੍ਰਕੈਦੂਦੈ॥ ਗੁਨੀਨਰਸੋ
 ਦਿ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਸੁੰਦ੍ਰਪਨੈਬੁਧਦੰਤੁਨਜੀ
 ਕੇਦਿ॥ ੫॥ **ਦੋਹਰਾ** ਚਿਤਕਰੀਚਿਤਮੇਘਨੀ

ਕਉ ਮਿਲੇ ਖਰਖ ਬਿਬੇਕਾ ਤਿਸੀ ਸੋ ਮੇਹਰ ਦਾਸ
 ਕੋ ਮਿਲਾਯੋ ਚੰਦ ਲਏ ਕਾਏ। ਚੋਪਈ। ਤਾਸ ਕਹ
 ਯੇ ਦੀਜੈ ਮੁਹਿ ਕੰਨਿਆ ਤਿਹ ਮਾਯੋ ਜੋ ਗੁਣ ਪੂਰਿ
 ਧੰਨਿਆ ਤਬ ਉਨਰ ਬਤਤ ਕਾਲ ਵਿਖਾਯੋ ਮੇਹ
 ਰ ਦਾਸ ਮਹਾਮਨਿਗਾਯੋ ਅਤ ਬਿਚਤ ਜਾ ਕੇ ਕੁ
 ਟਕਾਰੋ। ਤੀਨ ਲੋਕਾਛਿ ਨਾਮੇ ਨ੍ਰਿਬਰੋ ਕਾਹੂੰ ਕਹ
 ਯੋ ਨਿਮੰਤਾ ਨਿਰੰਤਰਾ। ਇਹੁ ਗੁਨ ਮਨਮੋ ਧਰੋ ਨਿਰੰ
 ਤਰਾ। ਏਹੁ ਗੁਨ ਗਾਨ ਗਾਨ ਇਹੁ ਗੁਨ
 ਰੋਜ ਹਿਕ ਹੀਏ ਤਹਿ ਜਾਇ। ਇਹੁ ਬਿਧ ਦੇਖਿ

ਐਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਕਰੇ ਜੁ ਤੁਮਹਿ ਸੁਗਾਇ ॥ ੮ ॥
 ਹਰਾਇ ਹਸੁ ਨਹ ਰਖ ਭਯੋ ਹਰ ਦਾਸ ਹਰ ਕੀ ਨਿਅ
 ਅਰਪਨ ਕੀ ਨਿਤਾ ਸਹੀ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਸੰਗ ਤਿਹ
 ਆਯੋ ॥ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਹਿਰਦੈ ਉਪਜਾਇ ਯੋ
 ੮ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਯਾ ਦੇਤਿ ਹਨਾਹੀ ਤਿਸੈ ਸੰਸਾਰ
 ਤਕੀਏ ਕਾਤਿ ਹਰ ਕੀ ਨਿਅਤਾ ਕੇ ਦਈ ਪੰਡਤ
 ਜਾਨ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੧੦ ॥ ਹਰਾਯਾ ਛੇਦਾ ਹਰਿ
 ਕੈ ਸੁਤ ਪਾਸ ਚਲਿਓ ਕਸਬ ਦੇ ਭੇਦੀ ਆਇ
 ਯੋ ॥ ਤਿਹ ਰੂਪ ਗੁਰ ਕੀ ਖਾਨ ਦੇਖੀ ਹਰਖ ਚਿ

ਤਉਪਜਾਇਯੋ/ਤਿਨਕਹੀਕੰਨਿਆਦੇਨਿਤਿਸਕੇ
 ਸਰਸਸੁੰਦਰਿਜਾਇਓ/ਚੁਕੈਨਹੋਦਨਹਾਰਿਕਬ
 ਤੂੰਪ੍ਰਗਟਿਬੇਦਬਖਾਇਓ॥੧੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਤਿਸਦਿ
 ਸਮੇਹਰਦਾਸਗ੍ਰਹਿਤੀਨੋਭਏਇਕੜਾ/ਮੇਰੀਮੇਰੀਤੇ
 ਕਹੈਅਤਬਿਬਾਦੁਭਯੋਤੈੜਾ॥੧੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਅ
 ਤਿਆਤੁਹੁਹਰਦਾਸਹਇਚਿਤਉਪਜੀਤਾਹਿ॥
 ਮੰਦ੍ਰਦੇਖਯੋਦ੍ਰਿਸਟਕਰਿਸੁੰਦ੍ਰਦੀਪੈਨਾਹਿ॥੧੩॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਤਬਹਰਦਾਸਚਕ੍ਰਿਤਭਯੋਉਤਰਸਕੈਨ
 ਦੇਹਿ॥ਗਾਗਕਾਰਤੁਹਭਯੋਏਹ॥੧੪॥ਦੋਹਰਾ॥

ਆਇਸਰੈਮਿਲਜੋਤਕੀਪਹਿਕਹਿਤਬਚਨਿਸੁਗਾਇ॥
 ਤਿਯੋਕਨਾਇਕਚਤੁਰਪੰਡਤਸੋਬਿਰਥਾਗਾਇ॥ਕ
 ਰੁਮਧਗਥਾਦੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੈਕਗਕੰਨੀਆਯਾਹਿ॥
 ਦਾਨਦਸੁਦਾਰਣਾਆਉਬਿਧਆਚਲਿਗਾਇ
 ਯੋਲੋਤਾਹਿ॥੧੫॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਹਥਕੇਸੁਆਮੀਹਥ
 ਦੀਆਪੈਅਰੂੜਗਨਗਾਇ॥ਕਹਯੋਹਥਕਿੰਚਤਯ
 ਗਬਿਦਆਚਲਿਗਿਰਜਾਇ॥੧੬॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਤ
 ਗਚਲਿਯੋਹਥਆਇਓਦੇਖਸੁਦੇਉਨੈਨਿ॥ਗੁਲ
 ਬਾਨੋਪਯੋਧਨਖੁਹੋਰੋਜੁਬਲੈਬਲੈ॥੧੭॥**ਦੋਹਰਾ**

ਗੁਰੂ ਕਰੈ ਤਮੁ ਖਭੇ ਕਹਯੋ ਜਨਿ ਜੋ ਬਾਨਗੁ ਨ ਗਾਇ ॥
 ਦੁਸਟ ਸਮਗਯੋ ਪ੍ਰਾਨ ਜਬਿ ਤੀ ਅਹ ਬਿਲਈ ਚੜ੍ਹਾ
 ਏ ॥ ੧੮ ॥ ਵੇਹਰਾ ਰਬ ਆਇ ਓਹਰ ਦਾ ਸਗੂਹਿ ਤੀ
 ਨੇਰੁ ਏਇ ਕੰਡਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਕਬਿ
 ਅਤ ਬਿਬਾਦੁ ਏਓ ਤੀ ॥ ੧੯ ॥ ਵੇਹਰਾ ਗਾਨਕ
 ਕਹੈ ਕੰਨਿਆ ਦਸੀ ਓਹ ਕਹੈ ਮੇਰ ਬੁਧੀ ਆਨਿ ਪੁਕ
 ਹੈ ਮੇਲੈ ਆਇ ਓਹਿ ਰਿਸ ਕੈ ਕੋਤੀਆ ॥ ੨੦ ॥ ਵੇਹਰਾ
 ਬੁਝੈ ਬਾਦ ਬਿਕਤਤਾ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਬਾਰਾ ਅ
 ਧਿਆਪਤਿ ਕਹੈ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਨਾਗ ॥ ੨੧ ॥ ਵੇਹਰਾ

ਜੋ

ਨਿਪਨਿਆਉ ਕਹੈ ਨਹੀ ਨਹ ਕੈ ਜਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਇਨ ਤਿ
 ਹੁਮਧੇ ਬਿਕ੍ਰਮਾ ਨਾ ਰਕਸ ਨਹੋਇ ॥ ੨੨ ॥ ਵੇਹਗਾ
 ਨਹੀ ਝੁਛਿਤਗਾਇ ਕੀਜੀ ਮੈ ਜਾਨਿ ਬੈਤਾਲਾ ਕਿਉ ਦੁ
 ਹਕੀ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਸੋ ਮੁਝੁ ਕਹੂ ਪਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਵੇਹਗਾ
 ਰਖਸੁ ਮਾਮੀ ਅਹੁ ਜੋਤ ਕੀ ਪਹੁੰਚਿ ਪਕਾਰੀ ਦੇਇ ॥ ਓ
 ਤੈ ਤਜ ਬਿਧਾ ਮਾਚਲਿ ਗਇਆ ਤੀ ਅਕਾਸੁ ਮਾਮੀ ਸੋ
 ਇ ॥ ੨੪ ॥ ਵੇ ॥ ਹਜਾ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲ ਜੋਤੀ ਗਾਇਓ
 ਬੈਤਾਲਾ ॥ ਫਿਰਹਾ ਜੇ ਕਾਧੇ ਲਯੋ ਪੰਥ ਪਰਯੋਤਰੁ
 ਕਾਲਾ ॥ ੨੫ ॥ ਵੇ ॥ ਪੰਥ ਮਕਥਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੀ

ਕਬਿਕਰੀਹੇਤੁਚਿਤੁਲਾਇ। ਬਹੁਰੁਜਨਕੇਕਾਰ
 ਦੇਕੀਚਿਬੈਤਾਲਉਪਾਇ। ੨੬॥ ੫ ਇਤਪੰਚ
 ਮੀਕਥਾਸਮਾਤੰ। ਧਰਮਪੁਰੀਨਗ੍ਰੀਭਲੀਪ੍ਰਮਸੀ
 ਲਨ੍ਰਿਪਮਾਹਿ। ਪੂਜਾਕਾਰਦਸਿਦਾਕੀਕੁੰਡਰੁਚ
 ਯੋਇਕਤਾਹਿ। ਸਦਾਹੇਮਭੂਪਤਕਰੈਗੁਰਖਪ੍ਰਿਦੈ
 ਉਪਜਾਇ। ਘ੍ਰਿਥੰਧੁਜੈਚੰਡਕਾਪੀਛੈਰੁਜਨਥਾ
 ਇ॥ ੧॥ ੨॥ ਏਕਦਿਵਸਮੰਡੀਕਹਯੋਸੁਨਭੂ
 ਪਤਗਜਗਾਇ। ਕਰਿਸੇਦਾਸੁਤਮੰਗਤੁਹੈਸਭਦਾ
 ਤੀਮਾਇ॥ ੨ ੩॥ ਸੂਕਸੁਨਿਦਾਰਿਦ੍ਰੁਤਾਮੁਰਖ
 ਹਿਰਦਾਮਲੀਨ। ਭਾਈਬਿਨਦਿਸਸੁਨਹੈਪ੍ਰਭਿ

ਮੈ

ਨਾਗ੍ਰਹਿਸੂਤਿ ॥ ੨ ॥ ਛਪਾ ॥ ਇਹ ਸੂਨਿ ਰੂਪ ਤਿਗਯੋ
 ਜਾਇ ਚੰਡਕਾ ਅਗਾਧੀ ॥ ਸੁਰਨ੍ਰਬੰਦੇ ਨਾਗ ਸਿਧ ਤੁਹਿ
 ਚਰਦੇ ਬਾਧੀ ॥ ਸਿਧ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਗ ਬਿਸਨ ਜੋਰ ਕਰ
 ਧਿਆਵੈ ਤੋਕੇ ॥ ਹੋ ਸੰਤ ਸਦਿ ਮਹਾਮਾਇਏ ਕਸੂਤ ॥
 ਜੋ ਮੋਕੇ ॥ ਤਬ ਕਹਯੋ ਭਵਨੀ ਨ੍ਰਿਪਤ ਸੂਨਿ ਰੂੰ ਪੂਤ
 ਅਨਪਾ ॥ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੁਤ ਪਾਇ ਹੈ ਦੁਰਗਾ ਸੇ
 ਦ੍ਰਿ ਰੂਪਾ ॥ ੪ ॥ ਚੋ ॥ ਹਜ ਕੁਵਰ ਮਾਹਗ ਮਹਿ ਜਾ
 ਤਾ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸਟ ਪਗਿ ਤਿਹ ਪ੍ਰਤਾ ॥ ਸੋਪਨਿ ਰਜਕ
 ਸੁਤਾ ॥ ਸੁਭਲ ਛਟਾ ॥ ਰੂਪ ਦੰਤ ਗੁਨ ਸਬੈ ਬਿਚ ਛਟਾ ॥
 ਸੋਪਨ ਸਕੈ ਨਧਰ ਪਰ ਆਗੇ ॥ ਪ੍ਰਮਤ ਮਾਨੈ ਚੇਟਕ

ਲਾਗੇ। ਗਿਰਓ ਸੇਵੈ ਅਰਧਾਦੈ। ਤਰਫਰਾਇ ਪਲ
 ਚੈ ਨਨਿਆਦੈ। ਚਲਤ ਚਲਤ ਦੁਹਗਾ ਪਹਿਆ
 ਓ। ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਸੀਸ ਨਿਦਾਯੋ। ਮਾਤ ਬਰੈ
 ਕੰਨਿਆ ਜੋ ਪਾਓ। ਤੋਤੁ ਪੁਆਗੇ ਸੀਸ ਨਿਦਾਓ
 ੫॥ ੨॥ ਇਹੁ ਕਹਿ ਬਾਹਰਿਆਇ ਜੋ ਗਯੋ
 ਜ ਕਕੇਗੇ। ਧਿਤਾ ਨਾਮ ਕਹਤਿ ਹਮਿਲਾਯੋ ਕ
 ਹਯੋ ਸੁਕੰਨਿਆ ਦੇਹ। ੬॥ ੨॥ ਇਹੁ ਸੁਨਹ
 ਰਖ ਭਯੋ ਰਜ ਕੰਨਿਆ ਦੇਈ ਬਿਬਾਹ। ਲੇਖ
 ਨੀਗ੍ਰਹਿ ਕੇ ਚਲਯੋ ਮਿਲਯੋ ਮਿਤ੍ਰ ਇਕਤਹਿ।

੨॥ ੲ॥ ਤੀਨੋ ਮਗ ਜਾ ਬਤ ਚਲੇ ਦੇ ਖਿਯੋ ਦੇ ਬੀ ਦੁ
 ਆਗਾ ਤੇ ਠਡੇ ਕੀਨੇ ਤ ਹਾਕਰਿਆ ਭਿਨਮ ਸਕਾਗਾ ॥ ੲ॥
 ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਰਜ ਸੁਤ ਆਯੋ ਦੇ ਬੀ ਦੁ ਆਗਾ ॥ ਬ
 ਚਕਗਯੋ ਸਾ ਚਾਤ ਹਾਧਗਯੋ ਸੁਸੀਸ ਉਤਾਗਾ ॥ ੧੯॥
 ੲ॥ ਤੇ ਦੇਊ ਠਡੇ ਤ ਹੋਈ ਘਨੀ ਅਥਾਗਾ ਤਿਨ ਕ
 ਹਯੋ ਗੀ ਸੁੰਦਰੀ ਆਭਿ ਮੀਤ ਹਸਾਗਾ ॥ ੨੦ ੲ॥ ਆ
 ਈਯੋ ਦੇ ਬੀ ਦੁ ਮਾਹ ਜਬ ਦੇਖ ਬਕਤ ਭਯੋ ਚੀਤ
 ਹਾਕਰ ਕਾਛਾ ਟੇਚਿ ਹਨੁ ਕਹੈ ਮੀਤ ਹਾਮੀਤਾ ॥ ੨੧॥
 ੲ॥ ਮਰਨ ਭਯੋ ਤ ਬਜਾਨਯੋ ਇਹੁ ਮਨ ਚਤਰ ਬਿਚ

ਹਾ ਕਿਉ ਪ੍ਰਲੋਕ ਮੇਰਾ ਹੈ ਸੰਗ ਬਿਗਨੀ ਨਾਹ ॥ ੧੨ ॥
 ਵੇ ॥ ਜੀਵਨ ਰੁਲਾਨਿ ਜਾਨਿ ਯੋਧ੍ਯੋ ਸੁਸੀਸਉਤ
 ਰਾਤ ਬਾਮਾ ਭੁਗੁਇਤ ਹਾ ਆਈ ਦੇਬੀ ਦੁਆ
 ਹਾ ॥ ੧੩ ॥ ਵੇ ॥ ਦੇਖਤ ਹਾ ਚਕ੍ਰ ਤਿਭਈ ਚਤੁਰਦਿਅ
 ਤਿਹ ਬਾਹਾ ਹੋਇ ਕਹੈ ਭੁਗਤਾ ਬਿਨਾਧਿਗ ਜੀਵਨ ਸੰ
 ਸਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਵੇ ॥ ਸੁਤ ਮਾਤਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ਪਿਤਾ ਏਸਿ
 ਤਦਾ ਤੇਨੋਇਅ ਮਤ ਦਾਨ ਭ੍ਰਤਾ ਹੋਅ ਬਰਨਦੂ
 ਜਾ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਵੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਦ ਮਨੋਰਥ ਕ੍ਰਿਪਦ
 ਧਨ ਜੋ ਬਨ ਬਿਧ ਵਾਨਾਹਾ ਮੂਤੁ ਜਨਮ ਨਿੰਦਕ ਜ

ਨਮਏਅਕਬਸੰਸਾਰ। ੧੬ ਵੇ॥ ਲੇਛੁਰਕਾਗ੍ਰੀ
 ਦਾਧਰੀਕਰੀਗਾਹਯੋਜਗਮਾਇ। ਬਰਿਬੂਹਦੇਬੀ
 ਕਾਹਯੋਮਾਤਾਇਨਹਿਜਿਵਾਇ। ੧੭ ਵੇ॥ ਕਾਹਯੋ
 ਭਵਨੀਗੀਸੁਤਾਕੰਧਸੀਸਲੇਜੇਗ। ਹੇਨਿਗਾਹਚੁਕੈ
 ਨਹੀਕ੍ਰਮਹੇਖਕੀਭੋਗ। ੧੮ ਵੇ॥ ਧਰ੍ਮਸਿਰਕਾਮ
 ਨਧਰੇਬਣਾਈ। ਅਦਭੁਤਕਥਾਕਹੀਨਹਿਜਾਈ।
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਗ੍ਰਿਜਾਜਗਮਾਈ। ਤੁਬਿਬਹਿਦੇਉਉ
 ਠੇਜਿਆਈ। ਬਾਦਬਦਹਿਕੋਈਸੁਰੁਟਨਿਗਾਈ
 ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਭੁਖੇਨਾਗੀ। ਬਿਕ੍ਰਮਕਹੁਨਾਗੀਕਿਸ

ਹੋਈ॥ ਤੁਮ ਬਿਨਾ ਮਨ ਸੰਸਾਰਿ ਹੋਈ॥ ੧੮ ਵੇ॥

ਬਹਿਸੀ ਸਬੈ ਤਾਲ ਸੁਨਿ ਨਾਗਿ ਤਿਸ ਕੀ ਹੋਈ॥ ਕਿ
ਉਪਾਏ ਆਵੈ ਨਹੀ ਸੋ ਬਿਕ੍ਰਮ ਬਿਧ ਕਹਿ ਸੋਈ॥

੨੦॥ ਵੇ॥ ^{੧੩}ਗੁਰੂਪੁਰੁ ਮਧ ਸਿਦ ਆਪ ਮਧ ਅ

ਨਾਜਾ॥ ਤਿਉ ਉਤਮ ਸਿਰਗਾਤ ਪਰ ਜਮ ਦੇਵ ਨ ਬ੍ਰਿ

ਜਰਾਜਾ॥ ੨੧॥ ਵੇ॥ ਉਤਮ ਇੰਦਰੀ ਚਾਰੇ ਤੇ ਚਾ

ਰੋ ਸਿਰਮਾਰਿ॥ ਪਾਪੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸੋ ਗਾਤ ਮੇਵੇ ਤੇ ਅੰਤਰਿ

ਆਰਿ॥ ੨੨ ਵੇ॥ ਗਜਾ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲ ਯੋਤੀ

ਗਯੋ ਬੈਤਾਲ॥ ਫਿਰ ਗਯੋ ਕਾਧੇਲੀ ਯੋ ਪੰਥ ਪਰ

ਯੇਤਤਕਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਖਸਟਕਥਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕ
 ਬਿਕਰੀਹੇਤੁਚਿਤੁਲਾਇ। ਬਹੁਗੁਜਨਕੇਕਾਰਟੇ
 ਕੀਯੋਬੈਤਾਲਭੁਪਾਇ। ੨੪ ॥ ੬ ਇਤਖਸਟ
 ਮਕਥਾਸਮਾਤੀ। ਚੰਪਾਦਤੀਨਗ੍ਰੀਬਿਖੇਚੰਖੇਸੁ
 ਰੂਪਾਲਾ। ਨਾਗੀਤਾਸਸਲੋਚਨਾਬਿਪਬਦਨੀ
 ਗਜਚਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ੨੫ ॥ ਦੁਹਤਾਤ੍ਰਿਭੁਦਵਸੁੰਦੀਤਿ
 ਹਮਯੋਲਛੁਟਏਹ। ਸਸਬਦਨੀਮ੍ਰਿਗਲੋਚਨੀ
 ਹਰਿਕਟਿਕੰਚਨਦੇਹ। ੨੬ ॥ ਚਾਰਭੂਪਚਾ
 ਰੋਬਹਨਾਮਾਏਤਿਸਕੇਗ੍ਰੇਹ। ਆਪੋਆਪੀਤਿਕਰੈ

ਕੰਨਿਆ ਦੇਹੁ॥ ੩੨॥ ਚੰਪੈ ਸੁਰਿ ਸੁਨਿ ਇਹੁ ਕਹੀਸ
 ਭਗੁਨ ਕਰੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਜੋਤੁ ਮਮਧੇ ਅਧਿਕ ਗੁਣ ਕੰਨਿ
 ਆਮਰ ਬੋਤਾਸਾ॥ ੩੩॥ ਸਾਸ ਰਬ ਖਾਨੇ ਸਕਲਿ
 ਨ੍ਰਿਪ ਖਟ ਦੁਆਰ ਸਕੋ ਗਾਇ॥ ਧਰਮ ਜਗਨਿ ਤਨਿ
 ਤਕਰੋ ਰੂਪ ਪ੍ਰਤਿ ਫੁਲ ਸਹਾਇ॥ ੩੪॥ ਗੁਪਤ
 ਨੇ ਸੁਰਨ ਕੀ ਜਲ ਬਲਗ ਗਨ ਜੁ ਜਾਤਿ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੈਸ
 ਰੂਪ ਤਿਭੁਲੇ ਰੂਪ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਸੁਹਾਤਿ॥ ੩੫॥ ਫੁ
 ਲੈ ਬਿਰਟ ਰੂਪਾਲ ਧਰਨਿ ਮਊਨਿ ਤਨਿ ਤਕਰੋ॥ ਕਿ
 ਸੀਨ ਕਰੋ ਕੁਚਾਲ ਬਿਦਿ ਆ ਜਾਣੇ ਤਾ ਸਕੀ॥ ੩੬॥

ਸੋਰਠਾ ਬੇਸਰਬਰਣ ਸੁਰੂਹ ਜਾਹੈ ਧਰਮੀ ਦਾਨਸੂ
 ਸਪੁਜੈ ਵਿਜਕੁ ਮੀਘ ਮੰਦ੍ਰ ਸਾਸਰੁ ਇਤ ਨੀਰੋਜਾਏ
 ੮੪ ॥ ਚੰਪੇ ਸੁਰਨਿ ਜਹੀਏ ਬੀਚਾਗੀ ਗੁਣਿ ਪ੍ਰਤਿ
 ਪੰਨ ਯਥੁ ਪਸਤਰਾਗੀ ਇਹੁ ਬਿਚਾਰ ਕੰਨ ਯਾਪ
 ਹਿ ਆਯੋ ਸਭਾ ਬਿਰਤੰਤੁ ਨਰ ਦੇ ਬਸੁਨਾਯੋ ਕ
 ਰੁਪ੍ਰੀ ਕਾ ਕੋਤੁ ਮ ਅਗਯੋ ਜੋ ਬਰਕਹੈ ਸੁਤੁ ਪ੍ਰਸ
 ਮਗਯੋ ਇਹਿ ਸੁਨਿ ਕੰਨਿ ਆਨੀ ਚੇ ਦੇਖਿਯੋ ਲ
 ਜਤ ਹੋਇ ਨਸਨ ਮੁਖ ਪੇਖਿਯੋ ੮੫ ॥ ਪੰਚਾਮ
 ਬਿਗੁਣਿ ਤੁਰੀ ਅਕੇਤੋ ਪਾਚੋਤੀ ਅਮਾਹਿ ਚਿਤਾ

ਤਰ ਰਾਜਾ ਕੁਯੋਜ ਬਿਬਹਿਬੇਲੀ ਨੈਗਾ ॥੧੦॥ **ਦੋਹਰਾ**

॥ ਜੇਨ੍ਹਿ ਪਨਿਆਉ ਕਰੇ ਨਹੀ ਤੈਨ੍ਹਿ ਪਨਰੋ ਕੇ ਬਾਸ ॥ ਇਨ

ਚਹੁ ਮਯੇ ਬਿਕ੍ਰਮਾ ਕੰਨਿਆ ਦੀ ਤੈ ਕਾਸਾ ॥੧੧॥ **ਦੋਹਰਾ**

॥ ਜੇ ਛਤ੍ਰੀ ਬੈਤਾਲ ਸੁਨਿ ਕੰਨਿਆ ਦੀ ਤੈ ਤਾਹੀ ॥ ਸੋ ਕਹੁ

ਰਾਜਾ ਬਿਕ੍ਰਮਾ ਕੰਨਿਆ ਮਥਗੁਲਾ ਤੇ ਹਮਾਹੀ ॥੧੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਵਨ੍ਹਿ ਪਤ ਜੇ ਰੰਗੁ ਹੋਤ ਉਛਤ੍ਰੀ ਸਿਰਤਾਜ

ਸੈਨੀ ਸਹਤ ਸੋਗਾ ਅਧਿਕ ਕਾਮਨੀਆ ਵੈਰਾਜਾ ॥੧੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਾਜਾ ਮਖਤੋ ਬੇਲਾ ਰਹੀ ਗਯੋ ਬੈਤਾਲ

॥ ਫਿਰ ਰਾਜੇ ਕਯੋ ਲਇਯੋ ਧੰਬ ਪਰਯੋਤਤ ਕਾਲਾ ॥੧੪॥

॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਸਪਤਿਕਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਥਕ ਹੀਰੇ ਤੁਲਿਤ
 ਲਾਇ ॥ ਬਹੁ ਰੁਜਨ ਕੇ ਕਾਰ ਦੇ ਕੀਯੋ ਬੈਰਾਲ ਉਪਾਇ ॥
 ੧੫ ॥ ੭ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸਪਤਮ ਕਥਾ ਸਮਾਪਤੀ ॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਨਰ
 ਰਤੋ ਲੋਮਲਾ ਬਤੀ ਨਿਰਪਗੁਣਾ ਯੋ ਪਤਿਤਾਹਿ ॥ ਗੁਣ
 ਗ੍ਰਾਹਿ ਦਾਤਾ ਤੁਮਾ ਸਬ ਗੁਣ ਅਵਰਤਾਹਿ ॥ ੧ **ਦੇਹਰਾ** ॥
 ਤਾਪਹਿ ਚਲ ਕਰ ਆਇਯੋ ਸੇਵਕ ਨਿਕੋਏ ਕੀ ॥ ਮੇਹ
 ਨ ਨਾਮਨ ਚੰਦ ਸੁਤ ਗੁਣਿ ਪ੍ਰਤਿਪੰਨਾ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੨ **ਚੋਪਈ**
 ਜਾਇ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗ੍ਰੇਹ ਕਰਨ ਦਰ ਫਿਰ ਫਿਰ ਆਬੈ ॥ ਸੇਵ
 ਕ ਹੋ ਚਿਤ ਲਾਇ ਲਛ ਫੁਲ ਕਥ ਪੁਨ ਪਾਵੈ ॥ ਧਨ ਹੀਨੇ

ਜਬ ਭੁਯੋ ਭੀ ਜਨ ਸਕਲ ਗਇਤਿ ਹੀ ॥ ਤਹੀ ਮੁਕੇਈ
 ਨਾਹੀ ਜਾਣੇ ਬਿਰਤੀ ਤਕਹੈ ਜਿਹੀ ॥ ਕੁਯੋ ਦੁਖ ਤਿਹੀ ਨ ਮਲੀ
 ਨਾਮ ਤਿਹੀ ਤਸੀ ਮਭਯੋ ਜਨਾ ਬਹਰੀ ॥ ਪਹਿਲਾ ਦਸੁ ਦਾ
 ਮਾਏ ਪਤੀ ਕੁੰਜਰ ਜੇ ਮਧੂਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ॥ ਦੂਧੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਮ
 ਪੇਦ ਕਚ ਲਯੋ ਸੀ ਗਲੇ ਮੈ ਨਾ ਸਾਰੀ ॥ ਚੀਤੇ ਕਰੇ ਬਾਜ ਸੁਆ
 ਨੀ ਸੀ ਗਲੀ ਦੇਹੀ ਕਰੀ ॥ ਤਜੇ ਸਕਲ ਜਨ ਗਾਇ ਮਿਗਨ
 ਕੇ ਘਾਛੇ ਘੋਰੇ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਭੁਏ ਸੀ ਰਾਜ ਬਹਿ ਦਹਿ ਛੁਪ ਸੀ
 ਤੁਯੋ ॥ ਲਾਝੇ ਨੀ ਨ ਰਕੇ ਉਤਹਾ ਫਿਰਤਾ ਕਿਯੋ ਭੁਪਾਲ ॥
 ਦੀਠ ਪਰਯੋ ਮੋਹਨ ਤਹਾ ਦੁਰਬਲ ਦੀ ਨ ਬਿਹਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਦੋ
 ਹਰਾ ਕਿਯੋ ਰੋ ਮੋਹਨ ਤੁੰਦੁ ਖੀ ਕਿਉ ਦੁਰਬਲ ਕਿਉ ਦੀਨਾ ॥ ਦੋ

ਸਨਕਾਹੁੰਦੀਯੀਏਸਬਜਗਕਰਮਅਧੀਨ॥੫ **ਛੋਪੇ॥** ਸੁ
 ਹਾਹਿਦੇਸਨਕੇਈਦੇਵਸਧੂਧੂਨਹਿਬੁਝੈ॥ ਬਿਦਯਾਦੇਸ
 ਨਕੇਈਮੂਢਿਯੋਅਰਬਨਬੁਝੈ॥ ਘਨਹਰਦੇਸਨਕੇਈਬੂੰਦ
 ਜੇਲਹੈਨਿਚਾਤ੍ਰਕ॥ ਈਸਹਿਦੇਸਨਕੇਈਆਪਜੇਕੀਜੈਪ
 ਤਕ॥ ਦੀਜੈਨਦੇਸਨਕੇਦੇਕੋਜੇਸੇਦਾਖਲੀਪਰੇ॥ ਧ੍ਰਾਹਿ
 ਲਾਦਕਹੇਗੁਗਵਿਸਹੀਯਿਸੇਕਰਮਕੇਈਕਰੇ **੬ ਛੋਪੇ॥**
 ਰੂਪਕਯੋਰੇਮੇਹਨਾਰੇਛੁਇਆਤੁਰਆਹੀ॥ ਲੇਆਵੇਕਛੁ
 ਧਾਸੇਮੇਰੇਠੇਰੇਤ੍ਰਿਜਾਹੀ॥੭ **ਛੋਪੇ॥** ਮੇਹਨਤਬਮਨਜਾ
 ਨਿਯੋਰਾਜਾਛੁਇਤਹੇਇ॥ ਛੁਢਿਛਿਲਿਆਯੇਕਹੀਤੇਦ੍ਰੇਟ
 ਲਉਤਮਸੇਇ॥੮ **ਛੋਪੇ॥** ੯॥ ਲੇਰਾਜਾਗੁਛਨਕਥੈਹੀ

ਰਚੈ ਰੁਈ ਮਤਿ ਜਾਂਤਿ ॥ ਆਇ ਯੋਨਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਿੰਦੀ ਏਹੈ
 ਗੈਰ ਬਖਸ਼ੁ ਭਾਂਤਿ ॥ ੮ ॥ **ਚੋਹਰਾ** ॥ ਬਹੁਤ ਰਜੇ ਏਹੈ ਯੋਮੇ ਹਨ
 ਭੁਗਵੈ ਕਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰੇ ਸੰਕਟ ਪਰਿ ਤੇ ਸੁਖੀ ਸੁਹ
 ਾਇ ॥ ੧੦ ॥ **ਚੋਹਰਾ** ॥ ਭੂਪ ਕਪੜੇ ਰੋਮੇ ਹਨਾ ਸਾਗਰ ਕੋਤ ਦਿਜਾ
 ਏ ॥ ਪੀਤ ਕੁਸਮਦ ਲਾਮਰ ਕੁਜਿ ਪਤੇ ਮੈ ਕਵਲੋ ਆਇ
 ੧੧ **ਚੋਹਰਾ** ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਨਾਮੁ ਮੋਹਨ ਚਲੇ ਆਯੋ ਸਾਗਰ ਕੂ
 ਲਿ ॥ ਸਿਵਾ ਭਵਨਾਇ ਕਸਿੰਦਰੀ ਨਿਰਕ ਬਕਤਿ ਕੁੰਦੁ
 ਲਿ ॥ ੧੨ **ਚੋਪਈ** ॥ ਕਰ ਸੇਵਾ ਸੁਰਨਾਰ ਸਿਧਾਈ ॥ ਪਾਛੇ
 ਲਾਗਾ ਮੋਹਨ ਜਾਈ ॥ ਜਾਤ ਜਾਟਿ ਹੰਦਰ ਦੇਖੋ ॥ ਧ੍ਰਮ

ਅਧੀਨ ਪੁਰਖ ਇਕੁ ਪੈਥੈ ਯੋ ਤਿਨ ਕਹਯੋ ਕਰਿ ਕਿਆ ਮ
 ਨ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਨੇਰੇ ਗਨਾਲ ਸਾਮੇਰੇ ਤਾਤ ਕਲਤਿ ਨ ਲੀਯੋ
 ਬੁਲਾਈ। ਸੁਦਰੁ ਸੇਰੇ ਦਰ ਦੀਯੋ ਬਤਾਈ। ੧੩ **ਦੋਹਰਾ**
 ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ ਪਦਿ ਤ੍ਰਿਪੈ ਭੋਗ ਕਰੇ ਭਿਤਲਾਇ। ਜ
 ਬ ਮੋਹ ਨਿਦ ਬਕੀਲਾਈ ਨਿਜ ਪਰਿ ਨਿਕਸਯੋ ਆਇ। ੧੪
ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਭੁਏ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਸਬ ਕਹਯੋ ਰਜੇ ਪਾਸਾ। ਰੂਪ ਕ
 ਹਯੋ ਰੋਮੇ ਹਨਾ ਚਲਿਓ ਦੇਖੇ ਤਾਸਾ। ੧੫ **ਦੋਹਰਾ** ਚਲ
 ਮੋਹ ਨ ਅਰੁ ਰੂਪ ਤੀਆ ਏਵੇ ਵੀ ਵਯਾਗ। ਰੂਪ ਕ੍ਰਿਨ ਬਾਹ
 ਰ ਵਿਖੇ ਸੁੰਦਰ ਭਦਨ ਮੰਝਾ। ੧੬ **ਚਉਪਈ** ਕਰਿ ਸੇਵ

ਜਬ ਬਹਿਮਾਈ ਨਿਖਰੂ ਪਕੋਰੂ ਪਲੁ ਭਾਈ ਨਿਪਤਰੇ ॥ ੧੦ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥
 ਖਟਕੋ ਮਨ ਮੋਹਿ ॥ ਚਜਤ ਚਕੋਰ ਪੂਰਨ ਪੂਰਨ ਸਸਜੇ
 ਰਿਯੋ ॥ ੧੦ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸੁੰਦਰੀ ਕਹਿਯੋ ਨਰ ਰੂਪ ਤੀਕਰ
 ਕਛੁ ਆਗਿ ਆਮੋਹਿ ॥ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਸਬ ਕਛੁ ਕਰੋ ਪਾਛੇ
 ਹੋਇ ਸੁਹੋਇ ॥ ੧੧ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਤਬ ਜੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਚ ॥ ੧੧ ॥
 ਗੀ ਮੋਹਿ ਨਿਕੋਇ ਹਈ ਜੈ ਨਗੀ ਮੋਹਿ ਮੇਸੇ ਸੀ ਕਾਰੀ
 ਨਾ ॥ ਛੁਧਿ ਆਤੁ ਰਿਕੋ ਭੋਜਨ ਦੀ ਨਾ ॥ ੧੨ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥
 ਸਸਬਦੀ ਮ੍ਰਿਗਲੇ ਚਨੀ ਕੋਹਿ ਕਟਿ ਚਿਹਰਾ ਹਿਯੋ
 ਹਾਬਾ ਚਾਕਰੋ ਕਰਿ ਮੋਹਿ ਕੁਤਾਰਿ ॥ ੧੩ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥

ਇਹ ਸੁਨਿ ਨਾਹੀ ਸਾਧ ਜਨੁ ਖਾਈ। ਹੋ ਨ੍ਰਿਪ ਤੇ ਹੋ ਰੂਪ ਲੁਕਾਈ
 ਜਿਹ ਛਲ ਸ੍ਰਸਮੀ ਬਕੋ ਭਾਇ। ਸੋ ਕਿਉ ਆਕ ਕਰਹੀ ਅ
 ਖਾਇ। ੨੧ **ਵੋਹਗਾ** ਕਾਮ ਨ ਬਚਨ ਨਿਛਾ। ਭਇ ਬਚਨ
 ਤੁਜੇ ਪਤਿ ਜਾਇ। ਜੇ ਮੇਰੀ ਮਾਗਿ ਆ ਕਰੈ ਤਬ ਮੁਢਿ ਇਹੀ ਸੁ
 ਹਾਇ। ੨੨ **ਵੋਹਗਾ** ਮਾਗਿ ਆਮਾਨੀ ਸੁੰਦਰੀ ਮੇਰੀ ਮੇ
 ਰੁਹਤਾਗਿ। ਕਰਿ ਬਿਬਾਹ ਮਾਯੇ ਤੁਰਨ ਹੋਵੈ। ਵੇਦਨ ਹਾਗਾ
 ੨੩ **ਵੋਹਗਾ** ਜੇ ਨ੍ਰਿਪ ਨਿਅਉ ਕਰੈ ਤਹੀ ਨਰਕੇ ਜਾਵੈ ਸੇ
 ਇ। ਇਨ ਦੁਹ ਮਧੇ ਬ੍ਰਿਕਸਾ ਸਤਿ ਮਾਧ ਕਿ ਕਿਹੋਇ। ੨੪
ਵੋਹਗਾ ਮੇਰ ਨ ਕੀਸ ਓ ਮਾਮਧਿ ਕਜੀ ਮੇ ਜਾਨ ਬੈਤ

ਲਾਕਿਉਨ੍ਹਿਪਕੀਰੋਏਨਹੀਸੇਮੁਏਕਹੂਪਾਲਾ। ੨੫ ਵੇਰਾ

ਹਰਾ ਕਰਤੈਸੇਤੀਜੇਕਰੈਅਧਕਨਕਹੀਏਸੇਇਆਪ੍ਰਿਥਮਭ

ਲਾਈਜੇਕਰੈਸਤਾਅਧਿਕਤਿਹੋਇ। ੨੬ ਵੇਰਾ ॥ ਹ

ਜਾਮੁਖਿਤੇਬੇਲਿਯੋਤਹੀਗਏਜੇਬੈਤਾਲਾ। ਫਿਰਹਾਜੇਕਾਧੇਲੀ

ਯੋਧੰਬਪ੍ਰਯੋਤਤਕਾਲਾ। ੨੭ ਵੇਰਾ ॥ ਅਸਟਕਥਾਪ੍ਰਹਿਲਾ

ਵਿਕਸ਼ਿਕਹੀਹੋਤਚਿਤੁਲਾਇ। ਬਹੁਰਕੁਜਨਕੇਕਾਹਨੇਕੀਯੋ

ਬੈਤਾਲਉਪਾਇ। ੨੮ ਅਸਟਮੀਕਥਾਸਪ੍ਰਹਨੀ। ੮ ਨਉ

ਮੀਕਥਾਪ੍ਰਹਲਾਦਕਥਕਹੀਹੋਚਿਤੁਕੇਚਾਇ। ਸੁਨਿਤਹੀ

ਤਨਮਨਿਹੋਇਸੁਖਸਕਲਤਾਪਿਮਿਟਜਾਇ। ੧ ਵੇਰਾ ॥

ਮਦਨਪੁਰੀਨਗ੍ਰਿਭਲੀਮਦਨਬੀਰਨ੍ਰਿਪਆਹਿ। ਹਰਦੰਤ
 ਬਾਟਕਤਿਹੀਏਤੇਲਛੁਨਤਹਿ। ੨ **ਦੋਹਰਾ** ਸਿਆਮਬ੍ਰਨ
 ਉਜਲਦਸਨਅਧਿਕਸਿਆਨਾਸੇਇ। ਲੇਖੇਤਿਹਿਸਮਗੀ
 ਜਗਤਅਬਗਤਿਨੂਜਾਕੇਇ। ੩ **ਸਲੂਰਛੰਦ** ਤਿਹਬਾ
 ਦਿਕਪ੍ਰੀਮਦਨਸੈਨਕੇਲਿਕਰੈਅਗਾਮਾਸਖੀਆਸਹਿ
 ਤਕਰੀਜਾਕਰੈਤਹਾਬੀਤੇਜੁਗਜਾਮਾ। ਤਿਹਬਦਨਸਮਸ
 ਸਪਰੇਨਿਪੁਜੈਕ੍ਰਿਗਨੈਨਸਮਾਨਿ। ਕ੍ਰਿਗਰਾਜਕੇਕਟਸਮਨ
ਭਾਵਨਾ ਤਿਹਧੀਕਬਚਨਚਤੁਰਸੁਜਾਨਾ। ੪ **ਦੋਹਰਾ**
 ਧਰਮਦੰਤਕੇਸੇਮਦਨਸੇਧਿਗਯੇਸ੍ਰੀਧਾਮਾ। ਨ੍ਰਿਪਸਾਹੁਬਿ

ਆਕੁਲ ਭੁਟਯੋ ਅਧਿਕ ਸੰਤਾਇਉ ਕਾਮਾ॥੫ **ਚੋਪਈ**॥ ਤਜਲ
 ਜਾ ਕੰਨਿ ਮਾਧਿ ਮਾਇਯੋ॥ ਵੀਨ ਬਚਨ ਭਾਖਤਿ ਸੁਚਾ
 ਯੋ॥ ਸੁਨੁ ਸੁੰਦਰ ਸੰਸਾਰ ਅਪਾਰਾ॥ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ਕਰੈ ਤੇਸਾ
 ਰਾ॥ ਅਤਿ ਗਮਨੀ ਕੋ ਠਹਿਰਿ ਸੁਖ ਮਨ ਕੀ॥ ਮਿਲੈ ਤਧਿ ਤਾਮਿ
 ਟਾਵੈ ਤਨ ਕੀ॥ ਸੁਨਹੈ ਕੰਨ ਕਾ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਕੰਨਿ ਮਾਮੇ ਬੁਨਿ
 ਹਤਿ ਮਾਗੁ ਗੀ॥ ਦਿਜਹਤਿ ਮਾ ਤਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾਵੈ॥ ਇਹ
 ਹਤਿ ਮਾਨਹਿ ਕੋਈ ਮਿਟਾਵੈ॥੬ **ਵੋਹਰਾ**॥ ਸੀਲ ਰਾਖੁ
 ਰੇਚਤੁਰ ਨਰਤੀ ਨਲਕ ਜਸੋਇ॥ ਰਾਵਰ ਕ੍ਰੀਚਈ ਵਲੈ
 ਭਲੈ ਕੋਹੈ ਨਹਿ ਕੋਈ॥੭ **ਵੋਹਰਾ**॥ ਕਾਮਨ ਭੋਗ ਨਜਿ

ਕੀਆਤਿ ਨ ਕਾਜਨ ਖੁ ਮਕਾਥਾ ਜਿਥ ਤਬ ਸੁਆਨ ਯਾਨ ਮੁਗ
 ਇਆਨਿਆਵੈ ਗਥਾ ॥ ੮ **ਦੋਹਰਾ** ਜੀਉ ਪੁਰਤਨ ਪੁਰਖ ਹੈ
 ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਸੋਇ ॥ ਨਇ ਹੁ ਮਰੈ ਨ ਮਾਗੈ ਏਵੇ ਬਕਵ ਨ ਕੋ
 ਜੇਇ ॥ ੯ **ਦੋਹਰਾ** ਸੁਨੀ ਪੁਰਖਾ ਸਾਚੀ ਕਹੈ ਸੂਠ ਨ ਭਾਂਬੈ
 ਤੇਹਿ ਮਨ ਸਾਥ ਚਾਕਰ ਮਨਾਏ ਬਿਲੰਬ ਕਛੁ ਮੋਹਿ ॥ ੧੦
ਦੋਹਰਾ ਪੰਚ ਦਿਵਸ ਸਮਿ ਬਿਆਹੁ ਮੁਢਿ ਤੁਢਿ ਬਾਚ
 ਏਹਾ ਧ੍ਰਿਬ ਮਰੇ ਗਤੇ ਸੋ ਕਰੋ ਪਾਛੇ ਪੀਅਸ ਨੇਹ ॥ ੧੧ **੩**
ਹਰਾ ਕਰਿ ਬਾਚਾਵੈ ਨੇਹ ਏਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰੇਹ ॥ ਤਿਹ ਬਿ
 ਬਾਹੁ ਦਿਨ ਪੰਚ ਮੇਰੈ ਦੈ ਨਰ ਸੰਦੇਹ ॥ ੧੨ **ਦੋਹਰਾ** ਸਿ

ਸਾਮਰਧਤਿ ਅਸੇ ਜਪ ਰਾਮਾਈ ਮਿਲਾਯਾ ਪਿਆ ਜੋਸੁ
 ਆਮੀ ਮੇਰੇ ਛੁਟੈ ਤਬ ਭਉਰਿ ਆਗੇ ਜੀਆ ॥ ੧੩ ॥ **ਦੋਹਰਾ**
ਰਾ ਕਿਉ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੈ ਗੀ ਨਾਗੰ ॥ ਤਬ ਉਨ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ
 ਸਾਹਿ ॥ ਇਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਤੀਆ ॥ ਜੀਉ ਤਹ ਅ
 ਕੋ ਕਰ ਆਗਿਆ ॥ ੧੪ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਕਾਮ ਨ ਆਗਿਆ
 ਤੇ ਕੋਰੋ ਜੋ ਕਰ ਬੇ ਕਹਿ ਵਿ ॥ ਇਹੁ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਪਾਪ ਮਤਿ
 ਇਹ ਨ ਧਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ੧੫ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸੁਨਿਕ
 ਬੁਧੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀ ਤੇ ਹੀ ਬਾਚਕ ਬਾਚਾ ॥ ਕਹਾ ਭਲਾ
 ਈ ਤਾਸੇ ਮੇਰੇ ਨ ਕਤ ਜੀ ਲੇ ਕਚਾ ॥ ੧੬ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਕੰਤ

ਤੇਜੀਵਤਮੁਈਜਿਨਕੀਬਾਚਨਠਾਉ।ਹੋਨਹਾਰੂਚੁਕੋਨ
 ਹੀਕਰਿਆਗਿਆਮੁਹਿਜਾਉ॥੧੭ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਕੁਤੇਦੇ
 ਖੀਭਾਵਥਿਨੁਆਗਿਆਦੀਨੀਤਾਹਿ।ਭਾਵਥਿਨਾਪ
 ਹਿਲਾਦਕਥਿਸੋਭਨਕਿਸਹੀਆਹਿ॥੧੮ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਪਤਿ
 ਥਿਨਾਨਾਹੀਸਕਲਜਗਚਰਨਹੀਨਮ੍ਰਿਗਗਾਜਿ।ਭ
 ਵਥਿਨਾਪਹਿਲਾਦਕਥਿਪ੍ਰੇਮਨਾਮਾਦੈਕਾਜ॥੧੯
ਦੋਹਰਾ॥ ਲੇਆਗਿਆਸੁੰਦਰਲੀਲੁਨਿਥਿਨੁਪੁਰਖਨ
 ਸੋਹ।ਆਗੇਮੇਤਸਕਰਮਿਲਯੋਨ੍ਰਿਥਿਨ੍ਰਿਦੈਚੋਰ॥੨੦
ਦੋਹਰਾ॥ ਚੋਰਕਥਿਯੋਗੀਸੁੰਦੀਦੇਹਮਹਾਰਸਪ੍ਰੇਮ॥

ਤਬ ਕਹਿਯੋ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਉਨ ਅਹਿ ਕਰਮ ਮਨੇਸਾ ॥ ੨੧ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੇਤੁ ਸਾਚੀ ਨੇਮ ਕੀ ਤੋ ਮੋ ਸੋ ਕਰਿ ਸਾਚਿ ॥ ਬਹੁ

ਪ੍ਰੇਮ ਤੋ ਸੋ ਕਰੋ ਦੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਾਚਾ ॥ ੨੨ ਦੋਹਰਾ ॥

ਘ੍ਰਿਥ ਮਭੋਗ ਤਸੇ ਕਰੋ ਪਾਛੇ ਪੀ ਅਹਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਬਹੁ ਹਿਰੋ

ਗੁਤ ਸੋ ਕਰੋ ਸਾਚੀ ਬਾਚਾ ਏਹੁ ॥ ੨੩ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹਿ

ਬਾਚਾ ਸੁੰਦਰ ਚਲੀਆਈ ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰੇਹ ॥ ਓਠ ਅਰਬੀ ਪ੍ਰੇ

ਮਕੇ ਮੈਆਈ ਰਸੁ ਲੇਹੁ ॥ ੨੪ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕਹਿ

ਉਤ੍ਰੈ ਕਉ ਨਹਿ ਅਰਧ ਨਿਸਾ ਮਭੋ ਨਾ ॥ ਨਹੀ ਗਛਹੀ

ਕਿ ਨਹੀ ਦੇਵੁ ਤ੍ਰਿਅ ਕਹੁ ਕੋ ਨਾ ॥ ੨੫ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨ

ਧਿਹਉਪਗੀਨਕਿੰਨਗੀਏਸੇਸੁੰਦਰਨਾਨਾਕਰਬਾਚਾਤੇਸੇ
 ਗਈਕ੍ਰੀਤਾਬਨਮੰਝਾਨਾ॥ ੨੬ ਵੇਰਗਾ॥ ਸੇਮਦੰਤਹ
 ਸਿਕਰਿਕਹਯੇਤੂੰਆਪਨੇਗ੍ਰਹਿਜਾਇਦੇਬਿਧਿਤਰਹ
 ਰਿਚੰਡਕਾਹੋਸੀਤਸਦਤੁਹਿਆਹਿ॥ ੨੭ ਵੇਰਗਾ॥ ਸੇਸੁ
 ਖਤਜੀਏਦੂਰਤੇਕਰੈਕੋਟਸੀਤਾਪਾਤੰਕਾਬੁਗਾਨਬਾਛੀਏ
 ਜੋਚਲਿਆਦੈਆਪਾ॥ ੨੮ ਵੇਰਗਾ॥ ਚਲੀਤਹਾਤੇਸੁੰਦ
 ਰੀਮਿਲੀਚੋਰਕੋਆਇ॥ ਤਬਤਸਕਰਿਮੁਖਤੇਕਹਯੇ
 ਸਬਥਿਤੰਤਸੁਨਾਇ॥ ੨੯ ਵੇਰਗਾ॥ ਕਹਯੇਸਕਲ
 ਬਿਹਤੰਤਤੀਅਤ੍ਰਾਸਭਯੇਚਿਤਚੇਰਾਪ੍ਰਨੀਕੇਪ੍ਰੇਮਹ

ਸਪਰੇ ਕੰਠਮ ਮੋਡੇਗਾ ॥ ੩੦ **ਵੇਹਗਾ** ॥ ਪਰਨਾਗੀਧੈਨੀਚੁਰੀ
 ਮਤਕੇਲਾਏਅੰਗਾ ॥ ਗਫਨਕੇਦਸਸਿਰਗਏਪਰਨਾਗੀਕੋਸੀ
 ਗਾ ॥ ੩੧ **ਵੇਹਗਾ** ॥ ਪਰਨਾਗੀਕੇਧੋਮਰਸੁਮੁਕਤਭੋਨਕੋ
 ਨਾਸਾ ॥ ਚੋਗਬਿਹਸਮੁਖਤੇਕਹਯੋਜਾਗੁਤੀਆਪੀਅਪਾਸ
 ॥ ੩੨ **ਵੇਹਗਾ** ॥ ਢਲਆਈਭਰਤਾਰਧੈਕਹਯੋਸਕ
 ਲਬਿਹਤੀਤਾ ॥ ਭਾਵਸਹਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕਬਿਕੰਠਲਗਾਈ
 ਕੀਤਾ ॥ ੩੩ **ਵੇਹਗਾ** ॥ ਜਨ੍ਰਿਪਨਿਆਉਕਰੈਨਹੀਨ੍ਰਕੈ
 ਜਾਬੈਸੋਇ ॥ ਦਿਨਤਿਹਮਧੋਬਿਕ੍ਰਮਾਸਤਆਧਕਿਕ
 ਹਿਰੋਇ ॥ ੩੪ **ਵੇਹਗਾ** ॥ ਤਸਕਰਕੀਸਤਆਮਧ

ਕਜੀ ਅੰਜਾਨ ਬੈਤਾਲਾ ਕਿਉਂ ਦੁਖ ਕੀਰੈ ਦੈ ਨਹਿ ਸੋ ਮੁਇਕ
 ਹੁ ਭੂਪਾਲਾ। ੩੫ **ਹਰਗ** ਰੰਗਾ ਕਾ। **ਛੰਦ**। ਭਰਤੇ ਜਾ
 ਨਿਮੇਰੀ ਨਾਗੀ ਏਹੁ ਤੇ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ। ਲਜਤ ਤਾ ਸਰੂਪ
 ਕੋ ਚਿਤ ਪਰਤਾ ਤੇ ਰਹਿ ਲਜਾਈ। ਲਜਿ ਆਹੀ ਨ ਤਾ ਸ
 ਨਿਸ ਆਪੀ ਜਿਸ ਨਹ ਏਸੀ ਬਿਚਾਰੀ। ਤਿਹ ਕਾਰਣ
 ਤਿਹ ਮਧੇਤ ਸਕਰਿ ਸਤਿ ਆਕੋ ਅਧ ਕਾਰੀ। ੩੬ **੨**
ਹਰਗ। ਰਾਜਾ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਿਯੋ ਤਹੀ ਗਯੋ ਬੈਤਾਲਾ। ਟਿ
 ਰਾਜੇ ਕਾ ਪੋਲੀਯੋ ਪੰਥ ਪਰਯੋਤਤ ਕਾਸਾ। ੩੭ **੨**
ਹਰਗ। ਨਬ ਮਕਥਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕ ਬਿਕਰੀ ਹਿਤ ਚਿਤੁ

ਲਾਇ। ਬਹੁਰੁ ਜਨ ਕੇ ਕਾਰਣੇ ਕੀਓ ਬੈਤਾਲ ਉਪਾਇ
 ੨੮ **ਇਤਨ ਵਮਿਕ ਬਾਸਮਾਧਤੀ। ੯** ਪੁਰਪਚੰਦਨ
 ਗ੍ਰੀਵਲੀਗੋਬਿੰਦੇ ਸਿਮੰਤਾਗੰਤਿ ਹਮੰਤੀ ਸਾਵਕਧਰ
 ਮਾਮਭੈਚੰਦਤਿ ਸਨਾਮਾ ਜਲਨਿਧਿ ਜਿਉ ਗੁਣਾਗਰ
 ਰੂਪਵੰਤਿ ਜਿਉ ਕਾਮਾ। ੨ **ਚੌਪਈ।** ਰਾਜੇ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਉਪਦੇਸੇ
 ਬੁਧਿ ਬਿਗਿਆਨੁ ਕਥਾਨ ਬਸੇ ਸੈ। ਇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਸਾਧਨ
 ਬਨਾਇ। ਏਕੁ ਹੋਇ ਏਕੈ ਚਲ ਜਾਈ। ਜਿਉ ਜਲ ਤੇ ਬੁੰ
 ਦਿ ਬੁੰਦਿ ਤਿਉ ਦੇਹੀ। ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਕਧਿ ਦਿਸੇ
 ਹੀ। ਕੁਕਸੁਰਗ ਜੇ ਜਾਇ ਮਕੇਲਾ। ਨਾਚਤ ਮੂੜ ਕੂਮ

੮੪
 ਰਾਜਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਖਰ ਤਾਰਾ ਦੇਸੇ ਦੇਤੁ ਨਾਗਮ

ਕਾਪੇਲਾ ॥ ਪਗਮਿਗਤੁਰਨੇਗੋਦਿਫਿਰਮਾਵੈ ॥ ਅਤਿਨਿਲੈਜ
 ਤੋਭੀਨਲਾਜਾਵੈ ॥ ਜਬਗੁਰਦੇਵਪਰਮਨਿਜਗੈ ॥ ਤਬਿਪ੍ਰ
 ਹਿਲਾਦਅਭੈਪਦੁਲੈ ॥ ੩ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਤਾਤੇਕੀਜੈਧ੍ਰਮਸ੍ਰਿ
 ਪਜੀਅਬ੍ਰਕਹੀਉਸੋਇ ॥ ਧ੍ਰਮਕੀਏਸਿਦਪਦੁਲੈਆ
 ਵਾਗੋਨਨਿਹੋਇ ॥ ੪ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਕੋਨਿਧ੍ਰਮਜਿਨਬਰਕਹਯ
 ਸੋਮੁਸ੍ਰਿਪ੍ਰਗਟਿਸੁਨਾਇ ॥ ਤਿਹਸਿਮਰੈਸਿਦਪਦੁਲੈ
 ਵੇਖਸਗਰੋਜਇ ॥ ੫ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸੂਛਮਤਾਤੇਕਹਤਹੋ
 ਸਬਕਪਰਮਸੁਨਾਇ ॥ ਚਾਹਤੁਖੇਡੈਧ੍ਰਮਮਗਤੁਮਪੈਚਲ
 ਯੋਜਾਇ ॥ ੬ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਤੁਮਪਾਲੇਸਾਵਕਪਰਮਸੋਰੋ

ਗੁਰਬਾਣੀ ਬਰੇ ਮੈ ਬਹੁਤਾ ਨਿਪਤ ਜੋ ਗੁਰ ਦੀ ਯੋ ਬਤਾਇ।
 > **ਦੋਹਰਾ** ਕੇਤੇ ਜਨ ਬਰੇ ਪੈ ਗਏ ਕੇਤੇ ਹੋਵੇ ਨਿਗਾਹ। ਕਾ
 ਬਿਪ੍ਰਹਿਲਾ ਦਨ ਪਾਇ ਉ ਅੰਤ ਰਿਸਹਿ ਤ ਬਿਕਾਹ। **ਛੁਪੇ**
 ਸਿਮਰ ਪ੍ਰਤਰ ਪ੍ਰਤਾ ਬਿਦੇ ਬਦੁਖ ਜਹ ਸਕਲ ਦੁਗ। ਪੁਨ ਚੋਚ
 ਕਰਨੇ ਮਬਾਤ ਪਰਮਾਨ ਰੂਏ ਪਗ। ਕੋ ਕਾਹੂੰ ਕੋ ਨਾਹਿ ਜੀਵਦੁ
 ਖਸਪੈ ਅਕੇਲੇ। ਮਾਤਿ ਧਿਤਾ ਸੁਤ ਨਾਰਿ ਨਦੀ ਨਾਮ ਧਿ ਕੋ ਮੇਲੇ।
 ਜਲ ਕਮਲ ਪਿਖ ਪਰਗਰਿ ਕੁਸੰਗ ਸਾਧ ਜਨ ਕੇ ਸੰਗੁ ਕਰਾ ਪ੍ਰ
 ਹਿਲਾ ਦ ਕਹੈ ਰੇ ਚਤੁਰ ਨਰ ਵਰਤਤਾ ਹੁ ਬੇਗਤੁ। **ਛੁਪੇ** ਤੇ
 ਚੋਦਹਿ ਬਿਦਿਆਨੀ ਧਾਨ ਜੇ ਚੋਦਹਿ ਜਾਵੇ। ਧੰਚ ਮਾਰਿ ਪ੍ਰਧਾ

ਪੰਚਜੇ ਬ੍ਰਿਤ ਹਿ ਬਖਾਵੇ ॥ ਮਰੰਗ ਚਤੁਰਹਿ ਦੇ ਕਿ ਸੀਲ ਸੁਧਾ ਸੋ ॥
 ਲਹਿ ॥ ਵਇਆ ਧਰਮੁ ਸੋ ਰਹੈ ਨਿਤ ਅਰੰਤ ਸੰਭਾਲਹਿ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲ ॥
 ਵਸੇਇ ਸਿਪਲੈ ਤੁਹਤ ਸੁਨੈ ਸੁਹਤ ਸਿਧਾ ਤਕੈ ॥ ਪੈਕੈ ਸੁਪਾਤੁ ਸੁ
 ਇਤਗ ਚਿਤਭੇਟੈ ਤਉ ਭਗਾਵਤ ਕੈ ॥ ੧੦ **ਸੋਹਾ** ਮਦਜੁਅ ॥
 ਪਰਨਾਰਥੇ ਸਵਾਰੰਗੀ ਮਾਸੁ ਤਜਿ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਾਇ ਸਿਕਾਰ ਸਾ
 ਤਕ ਬ੍ਰਿਤ ਸੰਭਾਰ ਨਿਪ ॥ ੧੧ **ਵੋਹਰਾ** ਵਇਆ ਧਰਮੁ ਸੁ
 ਚ ਸੀਲ ਦੇ ਨਿਸੀਕ ਕੀਜੈ ਨਿਪਤਾ ॥ ਤਉ ਨਿਭੈ ਪੈਰੀ ਲਜੈ ਪ੍ਰ
 ਨਿਵਨ ਕੀਜੀਐ ॥ ੧੨ **ਛੰਦਾ** ਸੀਲ ਸੋ ਮਨੁ ਨੇ ਮਨਾਥ ਅਰ
 ਹਾ ਜਲਗਨੀ ॥ ਤਿਨ ਅਸਤਿ ਤਉ ਨ ਜਨਮ ਪਾਰਭਾਖੇ ਬਹੁ ॥

ਨੀ। ਬਾਲਾ ਅਵਤਾਰੇ ਏਕ ਸਹਿਕਾਰੁ ਨਿਰੋਦੁ ਬਿਸਾਰਉ।

ਅਬਿਅਤੁ ਮਾਸੀ ਸਾਰੇ ਪਰਮ ਨਿਰੋਦਿ ਤਾਹਿ ॥ ੧੩

ਅਵਰ ਅਸੰਖ ਅਨੰਤ ਗੁਨ ਜੀਅ ਜਾਨੇ ਸਚ ਗਇ। ਤਿਨ ਮਾਗ

ਪਗੁ ਧਾਰੀ ਪਾਪੁ ਸਰੀਰੁ ਜਾਇ। ੧੪ **ਵਹਗਾ** ਵਇਅਹਿ

ਮਾਭੁਪਤਿ ਕਰੀ ਨਗ੍ਰਿ ਭਈ ਬੈਰਾਨਾ। ਨੀਤ ਗੀਤ ਸਭਉ ਠਗਈਅ

ਨੈ ਕੋਊ ਨ ਆਨਿ। ੧੫ **ਚੋਪਈ** ਅਸੀਤੋ ਪਦਿ ਜ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨ

ਅਸੀਤੋ ਖੀਨੀ ਚਹਿ ਪ੍ਰਦਾਨ। ਲੰਜਾਗਤ ਨ ਕੋਊ ਚੀ। ਨਿਰਲੀ ਜ

ਕਲੰਗ ਨ ਮੁਚੀ। ਏਕ ਦਿਵਸ ਨਿਪਤ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨ। ਹਾਹਾ ਕਾਰਤੂ

ਲੋਕ ਸਮਾਨ। ਇੰਦ੍ਰਾ ਦਿਕ ਦੇਵਾ ਮੁਨਿ ਪਾਏ। ਚੰਦਨ ਪੁਸ਼ਪ

ਹਖਬਰਖਾਏ) ੧੬ **ੳਹਰਾ** ਭੂਖਰਿਜਾਇਮਸਾਨਿਜਗੁਯੋਤਾ
 ਸੁਤਸਾਨੀਰਾਜਬੈਠਾਏਯੋਧਿਥਮਦਿਵਸਮੰਡੀਤਿਨਮੈਰਿਯੋ।
 ਇਨਧਾਪੀਮਮਧਿਤਾਬਿਗਾਰਯੋਤਹਨਿਆਉਹੋਵੈਕਹੁ
 ਕੈਸੇਯਜਹਾਬਸੈਮੰਤੀਸੁਰਐਸੇ) ੧੭ **ੳਹਰਾ** ਸੰਘਾਰਯੋ
 ਅਗਨੇਮਸੈਮੰਡੀਤਜੇਪ੍ਰਾਨਿ। ਦੇਵਲੋਕਭੂਪਤਸਹਿਤਪਾਯੋ
 ਪਦਨਿਰਬਾਨ) ੧੮ **ੳਹਰਾ** ਰਾਜਾਇਕਦਿਨਬਾਗਯੋਤੀ
 ਨਤੀਆਲੇਸੰਗਾਬਿਧਬਧਨੀਮ੍ਰਿਗਲੋਚਨੀਤੀਨੋਕੋਮਲ
 ਅੰਗ) ੧੯ **ੳਹਰਾ** ਨਵਲਾਕਮਲਾਕੁਬਲਆਨਾਮਤਿਹ
 ਨਕੇਏਹਾਬਨਬਿਗਾਰਕ੍ਰੀੜਾਕਰਹਿਪ੍ਰੀਤਮਸਹਤਸਨੇਹਾ। ੨੦

ਵੇਹਰਾ ਨਵਲਾ ਕਰਤੇ ਕਾਰਵਲਾ ਗ੍ਰਿਪਹਯੋ ਚਰਨਪ
 ਰਖਾਇ॥ ਅਤਿ ਪੀਰਾ ਬਿਅਕੁਲ ਭਈ ਪਰੀਧਰਨ
 ਮੁਰਛਾਇ॥ ੨੧ ਵੇਹਰਾ ਕਵਲਾ ਕਾਮਨ ਅੰਗ ਪਰਿ
 ਪਰੀਕਿਰਨ ਰਬਿਏ ਕਾ॥ ਓਹ ਸਹੀਰਤਾ ਪਸਮਹਾ ਛੁ
 ਲਕਾ ਪਰੇ ਅਤੇ ਕਾ॥ ੨੨ ਚੈ॥ ਅਨਤਿ ਹੋ ਕਈ ਕੂ
 ਟਤ ਧਨਾ ਸੋ ਸੁਨ ਸਬੁ ਕੁਬਲਾ ਕਾ॥ ਗ੍ਰਿਪਹ
 ਨਤ ਰਫੇ ਵੁਖ ਭਾਗੀ॥ ਤਾ ਕੋ ਸੀਸ ਫਿਰਾਨੇ ਨਾਗੀ॥ ਛੁ
 ਗੀ ਵਾਰੇ ਵੇਰੀ ਤਿਨ ਮਾਗੀ॥ ਪੀਸਤ ਜਹਾ ਜਾਇਐ
 ਧਕਾ ਗੀ॥ ਤੀਨੇ ਨਾਰ ਸਮਾਨ ਪੀਰਤ ਨਾ॥ ਨ੍ਰਿਪਤਿ

ਹਰਭਉ ਅਚਰਜ ਮਨ॥ ੨੩੮

ਮਾਉਂਕਰੈਨਹੀਨਰਕਪੰਥਤਿਸਗੋਨਾਇਨਤਿਹਮਧਬੇ
 ਬਿਕ੍ਰਮਾਮਤਕੋਮਲਤੀਅਕੋਨਾ॥ ੨੪ ਵੇਰਗਾ॥ ਕੋਮ
 ਲਤਾਸੇਮੇਕੁਥਲਯੋਜਿਯੋਜਾਨਬੈਤਾਲਾ॥ ਕਿਯੋਵੁ
 ਹਕੋਹੈਬੈਨਹੀਸੋਮੁਫੁਕਹਭੂਪਾਲਾ॥ ੨੫ ਵੇਰਗਾ॥
 ਉਨਪਦਪਦਮਪਰਸੀਯੋਉਨਤਨਸੂਰਪ੍ਰਕਾਸਾ॥
 ਬਿਨੁਪਰਸਸਗਤਨਵੁਕਓਕੋਮਲਤਾਨ੍ਰਿਪਤਾਸਾ॥ ੨੬
 ਵੇਰਗਾ॥ ਰਾਜਮੁਖਸੋਬੋਲਯੋਤਹੀਗਯੋਬੈਤਾਲਾ॥ ਫਿਰਗਾਜੇ
 ਕੰਧੋਲਯੋਪੰਥਪਰਯੋਤਤਕਾਲਾ॥ ੨੭ ਵੇਰਗਾ॥
 ਦਸਮਕਥਾਪ੍ਰਗਲਾਦਕਵਕਹੀਹਿਤਚਿਤਲ

ਇਹ ਬਹੁਰਭਜਨ ਕੇ ਕਾਰਣ ਕੀਓ ਬੈਤਾਲਾ।
 ੨੮॥੧॥ ਦਸਮੀ ਕਥਾ ਸਮਾਤੀ। ਗੁਣ ਪੁਰਨਾ
 ਮਨ ਗ੍ਰੀਭਲੀ ਨਿਪਤ ਜਹਿ ਬਿਤਤ ਭਿਆਹਾ।
 ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਸਮੰਤੀ ਤਿਸਹ ਏਤੇਲ ਛੁਨਤਾਰੀ।
 ਚੌਪਈ ਬਿਦਿਆਰੀ ਤਸ ਕਲਕੀ ਜਾਨੈ। ਸਹ
 ਨ ਸੀਲਿ ਸੁਭ ਮੁਖੇ ਬਖਸੈ। ਤਿਆਗੀ ਦਰਬਖਾ
 ਨ ਜਿਤ ਕੋਧੀ। ਧਰਮ ਬਾਨ ਸੁਚਨੀਤ ਪ੍ਰਬੋਧੀ।
 ਰਾਜਾਰੈ ਮਹਲੇ ਮੇਅਹਿ ਨਿਸਾਮੰਤੀ ਮਨਦਿ
 ਨੇਤਜਾਤ ਕ੍ਰਿਸਾਏ ਕਸਮੇ ਤਿਹ ਪੂਛੈ ਨਾਰੀ

ਕਿਉਂ ਤੁਮ ਛੀਨ ਜਾਉ ਬਲਿ ਹਰੀ। ੨ **ਸੋਰਠਾ** ਰਹੈ
 ਪ੍ਰੇਮ ਬਸਿਨੈ ਕੁਨ ਬਾਹਰ ਨੀ ਕਸੈ। ਜਗਾਹੋ ਇਸੰ
 ਨਿਆਇ ਸੋ ਨਹੀ ਕੈਸੈ ਬਸੈ। ੩ **ਦੋਹਰਾ** ਸੁਨ
 ਸੁਆਮੀ ਸੁਰਗਿਆ ਨ ਤੁਮ ਸਾਖਿ ਹਮਾਰੀ ਲੇਇ। ਹੀ
 ਗਾਇ ਕਤੀ ਹਬ ਕਰੋ ਧਿਤਰ ਪਰਮ ਗਤਿ ਦੇਇ।
 ੪ **ਦੋਹਰਾ** ਪ੍ਰਜਾ ਕੋ ਸਨ੍ਰਿਪ ਸੈ ਕਹਿਯੋ ਧਿਤਾਅ
 ਸਤ ਮਮ ਗ੍ਰੇਹ। ਜਾਇ ਪ੍ਰਬਾਹ ਸੁਰ ਸੁਰੀ ਜੇਨ੍ਰਿ
 ਪਆਗਿਆ ਦੇਹ। ੫ **ਚੌਪਈ** ਅਭਾਟ ਕਾਅ
 ਗਿਆ ਕੀ ਨੀਰਜੇਤ ਬਹਿਸਿਯਾਯੋ। ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਹੀ

ਗਾਗਇਆਇ ਬੇਨੀਨਾਇਯੋ। ਤੀਰਬੁਕੀਏਅਤੇ
 ਕਸੁਰਆਇਓ। ਸਾਇਰਸਲਿਲਤਰੰਗਨ੍ਰਿਖਮਨ
 ਗਾਇਓ। ੬ **ਚੁਪਈ** ਕਰਮਜਨਤਿਗਾਓਪੰਥ
 ਮਨਧਾਰਿਯੋ। ਤਬਜਲਮਧੇਓਨਹਿਬ੍ਰਿਛੁਨਿਗ
 ਹਯੋ। ਕੰਚਨਕੇਤਿਗਮੁਲਖਚਤਹੀਨੇਰਤਨਾਮ
 ਏਸਾਖੇਪਰਸਾਖੇਜੋਤਿਪੂਰਨਸਜਨਾ। ੭ **ਚੁਪਈ**
 ਚਮਕਾਰਤਰਤਾਜਿਮਤਾਕੇਦੇਖਯੋ। ਤੀਪਰਏਕ
 ਪੂਜੀਕਮਨੂਪਮਧੇਓਯੋ। ਤੀਪਰਤੀਆਮਰੂਰੂ
 ਕਬੀਤੀਏਬੰਚਨਾ। ਅਬਜਲਿਇਕਭਗਦਿਤਨ੍ਰੁਸੀ

ਕੋਰਛਨਾ ਧ੍ਰੁਵਬ੍ਰਹ੍ਮਸਸਸੁਰਮੋਰਨਦੀਨੁਦਮਾ
 ਇਹੋ ਅੰਤਕਲਸਬਿਨਾਸਹਕੋਬਹਿਰਾਇਹੋ ਕੁ
 ਮਰੇਖਮਤਿਪ੍ਰਬਲਿਬਿਮਾਪਿਸੂਬਮਹਿਸਸ
 ਕਲੰਕਦੁਧਾਛੁਰਾਬਿਹਾਰਾਮਕਯ। ੮ **ਚੋਪਈ** ਮ
 ਨਸਦੇਸੀਨੁਰਲਭਜਤਨੈਪਾਈਯੋਚੋਰਾਸੀਲਿਖ
 ਜੇਨਿਜਤਿਕੁਮਿਆਈਯੋਸਾਦੇਸੀਸੰਸਾਰਨਕੁ
 ਤੁਬਿਦਹੀਏ। ੯ **ਦੋਹਰਾ** ਅਸਤਭਇਯੋਨੁਮੁਭਿਧਧ
 ਮੇਮੰਡੀਆਇਯੋਗ੍ਰਹਿਏਕਾਕੀਰਜਾਭਯੋਕਥ

ਸੁਨਾਈਏਹ॥ ੧੧॥ ਵੇ ॥ ਅੰਤ੍ਰਿਛੋਰੇਨਗੁਪਰਸੇਰ
 ਬਸਮੇਨ੍ਰਿਪਆਇ॥ ਤਰਬਰਉਦਤਵੇਖਕੈਪਰ
 ਯੇਇਆਨ੍ਰਿਗੁਜਾਇ॥ ੧੨॥ ਵੇ ॥ ਅੰਤ੍ਰਿਗੁਪੁਛੈ
 ਕੋਨਤੂੰਕਿਉਆਯੋਮਮਧਾਮ॥ ਯੋਆਯੋਤਮਵ
 ਰਸਪਰਅਧਕਸੰਤਾਯੋਕਾਮ॥ ੧੩॥ ਵੇ ॥ ਸੁਨ
 ਰੇਪੁਰਖਾਸਾਹਸੀਤੋਰੇਭੋਗੋਤੋਰਿ॥ ਕਿਸਨਪਛ
 ਕੀਚਤੁਰਦਸਜੋਤਤਿਅਗੈਮੋਰਿ॥ ੧੪॥ ਵੇ॥
 ਗਜੇਮਾਨਿਯੋਇਹਬਚਨਭੋਗੀਸੁੰਦਰਨਰਾਕਿ
 ਰਸਨਪਛਕੀਚਤੁਰਦਸੀਤਿ॥ ਆਗਿਬਚਨੁਬਿ

ਚਰਾ। ੧੫ ਵੇ ॥ ਅਹਧਨਿਸਆਯੋ ਦੈਤਸਿੰਗ
 ਲਲਈ ਤੀਆਤਾਓ। ਤਬਨ੍ਰਿਪਜੀਏ ਬਿਚਾਰਯੋ
 ਪਾਛੇਕਰਹੋਕਾਹਿ। ੧੫ ਵੇ ॥ ਭੁਪਤਮਾਓਯੋਜੁ
 ਧਤਬਮਾਰਿਯੋ ਦੈਤਪਿਛਾਹਾ। ਉਦਹਬਿਦਾਰਯੋ
 ਦੈਤਕਾਸੁੰਦਰਲਈਨਿਕਾਰ। ੧੬ ਸੇ ॥ ਤਬ
 ਤੀਆਜੋਰੈ ॥ ਬਹੁਬਲਹੀਹਾਵਹੋ। ਤੁਝਿਮੁ
 ਏਉਅਬਤਕਸਾਥਕਰਿਆਹੀਆਅਬਜਾਇ
 ਦਿਵਾ। ੧੭ ਸੇ ॥ ਸਕੈਨਆਪਸੰਗਾਹੀਏਸੁ
 ਨਹਜਾਨ੍ਰਿਪਹਿਉ। ਸੁੰਦਰਸੁੰਦਰਨਾਰਤਮ

ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨਦੀਓ ॥ ੧੮ ॥ ਚੋ ॥ ਕਾਰੋ ਸੁਗਗਜਾਹਿ
 ਹੀ ਨਗੀ ॥ ਤਬ ਉਨਕ ਬਾਸੁ ਨਾਈ ਸਾਹੀ ॥ ਮੀਤ ਸਾ
 ਥਮ ਮਕਪਟੀ ਕੀ ਨੀ ॥ ਕਰਮ ਕੋ ਪਮ ਮਹਤਿ ਆਈ
 ਨੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੋਹਿ ਨਿਸਾ ਚਰਖਾਈ ॥ ਰਛੁ ਸਮੁਇ ਉੰਮੁ
 ਕਤਿ ਮੇ ਪਾਈ ॥ ਤੇ ਮੋ ਮੋ ਅਤਿ ਕਹੀ ਰੁਲਾਈ ॥ ਕਹੁ
 ਸੋ ਕਹੋ ਜੇ ਤੁਧੁ ਹਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਕਾਮ ਨ ਕਹਿਉ ਹਮ ॥
 ਰਾਮਾਨੁ ॥ ਤਬ ਹਮ ਰੇ ਮਨ ਕੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥ ਏਕ
 ਬਾਰ ਹਮ ਰੇ ਗੁਹਿ ਆਵਹੁ ॥ ਬਹੁ ਰਜਾ ਜਾਨੈ ਤਹ
 ਜਾਵਹੁ ॥ ੧੯ ॥ ਚੋ ॥ ਭੂਪਤਿ ਗੁਹਿ ਲੇ ਆਇਉ ਭੋ

ਗੋਭਿਗਭਿਲਾਸਾ ਮੰਡੀਪਰਜਾਨਿਹਾਰਕਰਹੋਏ ਬਹੁ
 ਤਉਦਾਸਾ ॥ ੨੦ ॥ ਵੇ ॥ ਏਕਸਮੇ ਸੁੰਦਰਲੀਭੂਪਕਰ
 ਯੋਪੁਨਿਜਾਹਿ ਅਮਰਪੁਰੀਕੇਜਾਨਕੀ ਬਿਦਿਆ
 ਭੂਲੀਤਕਹਿ ॥ ੨੧ ॥ ਵੇ ॥ ਅਤਮਨੰਤਰਗਾਭਾਭਯੋ
 ਮੰਡੀਤਜੇਪ੍ਰਾਨਾ ਕਦਨਹੋਤ ਮੰਡੀਮੁਇਆਸੋਬਿਭੂ
 ਮਾਬਥਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਵੇ ॥ ਕੈਸੁਰਸੁੰਦਰਨਿਪਤਜੈਕੈ
 ਸੁਰਸੁੰਦਰਜਾਇ ॥ ਇਹ ਬਿਚਾਰਜੀਵਤਹੋਤੇ ਮੁਖੇਸੁ
 ਆਸਚੁਕਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਵੇ ॥ ਹਾਜਾਮੁਖਤੇਬੋਲਯੋ
 ਤਹਿਯੋਬੋਲਾਲਾ ਫਿਰਹਾਜੇਕਾਯੋਲਯੋਪੰਥਪਰਿ

ਤਤਕਾਲ ॥ ੨੪ ॥ ਇਕਦਸਕਥਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕਥਿਕ
 ਹੀਹੇਤਚਿਤਲਾਇ ॥ ਬਹੁਹੁਜਨਕੇਕਾਰਦੇਕੀਯੋਖੈਤ
 ਲਭਿਧਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ੧੧ ਇਕਦਸੀਕਥਾਸਮਾਤੀ ॥ ੨
 ਚੂੜਾਮਦ ਨਹੀਬਿਖੈਚੂੜਾਮਦਿਨ੍ਰਿਪਮਾਹਿ ॥ ਹਰਮੁਆ
 ਮੀਧੋਹਤਤਿਸੇਤਲਛਟਤਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਬਿਰਕਰਨ
 ਮਤੇਜਹਦਬਿਦਿਆਬੁਧਬਿਸੇਖਾਰੂਪਦੰਤਸਾਰੰਗਧ
 ਧਰਪਰਿਕ੍ਰਿਆਮੋਹੰਦੇਖ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਤਾਰਾਨਾਮਤਾਸ
 ਪਰਿਨਾਗੀਬਿਧਿਨਾਇਕਚਿਤਥੈਰਸਦਾਗੀਤਾਕੇਸ
 ਮਸਹਕੋਨਬਖਾਨੋ ॥ ਤਾਰਾਸਮਤਾਰਕਰਜਾਨੋ ॥ ਇਕਸ

ਮੇਵਤਮੰਦ੍ਰਪਗ ਤੇਰਦੇਖਹਿਸਿਧਿਕਿਵਿਯਾਧਰਾਗ
 ਗਨਉਤਰਮੰਦ੍ਰਪਗਆਪੋਤਾਰਲੇਤਤਿਕਾਲਪਲਾ
 ਯੋਮ ੩ ਚੋ ਪਾਛੇਜਥਿਹਰਿਸੁਆਮੀਜਾਗਯੋ।
 ਮੰਦ੍ਰਉਤਉਤਦੇਖਨਲਾਗਯੋਉਤਰਯੋਤਰਹਰਕੂ
 ਮੁਖਉਨੈਠੋਰਠੋਰਦੇਖੇਸਬਸੁਨੈ।ਤਬਆਤੁਰਦੁਖਏ
 ਆਪੁਰੋਯੋਮਹਾਦੰਡਕੇਸਿਰਹੋਯੋ।ਸ੍ਵਸਸਾਸ
 ਕਹੈਨਮੀਭਾਗੀ।ਤਾਰਤਾਰਖੇਨਾਗੀ॥੪॥ ਵੇ ਦੇਸਨ
 ਗ੍ਰਸਗੇਟਿਰਯੋਅਥੈਇਕਇਕਗਾਉ।ਕਹੂੰਨਸੁਧਅ
 ਵੇਦਿਅਕਹੈਕਹਾਅਬਜਾਉ॥੫॥ ਚੋ ਤਜੋਗ੍ਰਹਿਸੀ

ਗੀਰਾਤਟਿਜਾਈਪੈਉਦਾਸਭਿਛਿਆਕਰਿਖਾਈ
 ਕਹਾਹਿਰਨਪਰਿਮਾਹਿਭੁਲਾਈਪਰਿਨਬਿਨਾ
 ਪਰਿਪਾਟਕਭਾਈ॥੬॥ ਚੋ ਤਜਕਟੰਬਕਿਛਿ
 ਬਿਆਕਹਖਾਉਪੈਉਦਾਸਸੁਰਸਤਟਜਾਉਚਲ
 ਤਚਲਤਚੈਦਾਪਰਆਯੋਦੇਖਨਨਗ੍ਰੀਮਾਹਿਸਿਧ
 ਯੋਫੂਧਿਆਦੈਤਭਯੋਤਹਾਭਾਗੀਚਲਿਯੋਨਗ੍ਰ
 ਚਿਤਚਤਰਬਿਚਾਗੀ॥੭॥ ਵੇ ਪਟਕਏਕਕੀਯੋਤਿ
 ਨੇਲੇਪਲਾਸਦਲਚਾਹਾਭਿਛਿਆਕਾਹਨਬਾਪੁਰਖ
 ਯੋਨਗ੍ਰਮੰਦਾਗ॥੮॥ ਜੇਦੇਖੈਸੋਸੇਯੀਅੰਬਿਰਧਾਤਹਨੀ

ਨ ਬਾਹਾ ਸਿਦਾ ਮਏ ਕਬੂਹ ਮਨੀਆ ਯੋਤਾ ਕੇ ਦਵਾਹਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਅਤਿ ਬਦੇਖ ਫੁਲ ਸਿਦਾ ਜਿਉ ਬਸੰਤ ਬਨ ਰਾਇਆ ਖੀਰ
 ਬੰਡ ਦੀਨੀ ਤਿਸੈ ਹਰਖ ਜੀ ਏਉ ਪਜਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਛੇਪੇ ਭ੍ਰਿ
 ਛਿ ਮਾਲੇ ਕਰਿ ਚਲ ਯੋਤ ਰਤ ਮਾਯੋਤ ਤ੍ਰਾਗ ਪਰਾਸ
 ਲ ਨੀਮ ਧਕਰ ਤਹਾ ਜਹਾ ਛੇ ਮਸੀਰਿਖ ਬਰਿਹਾ ਕਾਯ
 ਕਰਨ ਇਸਨਾਨ ਪੁਟ ਕਵੁ ਮੰਡ ਹਰਧਰ ਯੋ ॥ ਦੂਮ ਸਾ
 ਬਾ ਮਹਿ ਬਸੈ ਤਾ ਸੁਖ ਬਿਖ ਪਰ ਯੋ ॥ ਬਿਧਾ ਤਾ ਬਲਿ
 ਸਟ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਕਾ ਬਿਖੀ ਬੰਡ ਬਿਖ ਬਿਸੁ ਹਈ ॥ ਜ
 ਬਾ ਸੁ ਬਿਖੁ ਭੋਜਨ ਕੀਉ ਬਹ ਹਰਾਇ ਕੰਧੀਇ ਮੁਇ ॥

੧੧ ਦੋਹਰਾ ॥ ਟਬਿਖਪ੍ਰਚੰਡ ਟਬਿ ਆਪਿਰਤਿ ਸੋ ਅੰਤ ਕਰਣ ਮੰਛਰਾ ॥

ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਟਬਿ ਪ੍ਰਸੂਤ ਮਾਯੇ ਸਿਵ ਦੁਆਰਾ ॥ ੧੨ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਟਵਿਜਹੰਤੀ ਪਾਪਾਨ ਤੀ ਅਮੋਹ ਕਹਾਤੇ ਦੀਨਾ ॥

ਮਮਤਾ ਤੁਹਿ ਟਸਿਰ ਪਰੈ ਅਤਿ ਅਨਰਥ ਤੈ ਕੀਨਾ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਟਇਕ ਟਹਿ ਗਿਰਧਰ ਨੀਪ ਟਕਿਯੋ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜਤ

ਕੁਯੋ ਸੋਇ ॥ ਟਇਹੁ ਅਚਰਜ ਮੁਹਿ ਟਬਿ ਕ੍ਰਮਾਦਿ ਜਹਾਤੀਆ

ਟਕਿਹੁ ਟਇ ॥ ੧੪ ॥ **ਚੌਪਈ ॥** ਟਵਿਜਹੰਤੀਆ ਟਵਿ

ਜਕੰਕੁਈ ਮੋਜੀਆਹਿ ਜਾਨ ਬੈਤਾਲਾ ॥ ਟਸਿਵ ਸੋ ਟਪਿਓ

ਨਹੀ ਸੋ ਮੁਸ਼ਕਿ ਕਹੁ ਧੁਪਾਲਾ ॥ ੧੫ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਜੰਧਿ ਸੁਕੁ
 ਭਿਗਾਰ ਲਮਕੁ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕਰੇ ਕਿਸ ਕੇਵੈ ॥ ਚ
 ਤਾ ਚਾਨ ਦੇਤ ਚਿਤ ਪਰਖੇ ॥ ਕਰਮ ਲਿਖ ਮਾ ਕੈ ਸੇ ਅਹਿ ਪਰਖੇ
 ॥ ਟਬਿ ਨ ਬਿਗਾਰੁ ਭੁਜਨ ਕੀ ਓ ਜਾਤੋ ॥ ਟਹਿ ਜਹ ਟਿਅ ਟਹਿ ਜਕੇ
 ਪੈਤ ਤੋ ॥ ਟਬਿ ਪਧਿ ਧਨਾਨ ਬਿਚਛੁ ਨ ਭੁਈ ॥ ਟਹਿ ਹਰਨ
 ਟਹਿ ਚੁਕੈ ਚੁਕਾਈ ॥ ੧੬ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਰਾਜ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲੈ ਤਹਿ
 ਗਯੈ ਬੈਤਾਲਾ ॥ ਟਹਿ ਰਾਜੇ ਕਾਏ ਲੀਓ ਪੰਥ ਪਰਿ ॥ ਤਤ ਕਾਲ

ਦੇ ਗੁਆਟਸਕਥਾਪ੍ਰਲਾਦਕਬਿਕਰੀਸੁ
 ਹਿਤੁਓਤੁਲਾਇ। ਬਹੁਰਭਜਨਕੇਕਾਰਟੇਕੀ
 ਯੋਬੈਤਾਲਉਪਾਇ॥ ੧੮॥ ੧੨॥ ਗੁਆਟ
 ਸੀਕਥਾਸਮਾਤੀ॥ ਦੇ ਗਚੰਦਾਦਿਸਨਗ੍ਰੀਬ
 ਖੰਨ੍ਹਿਪਤੀਬਲਹਨਧੀਗਾਧਰਮਨਿਆਉਨਿ
 ਤਉਰਿਕਰੇਸਹਨਸਕੈਪਰਧੀਗਾ॥ ੧॥ ਚੈ ॥
 ਨਿਸਾਨਗ੍ਰਮਧਚੇਰਪ੍ਰਬਸੀ॥ ਹਿਰਲੇਦਰਬਸੁਕ
 ਬਹੁਧਿਦੀਸੀ॥ ਗਾਹਕਹੁਰੇਦੈਨਿਤਨਿਤਹਿ॥
 ਈਹਉਹਾਢੂਢੂਹਿਜਿਤਕਿਤਹਿ॥

ਤਬ ਜਨਮ ਲਿਖ ਜਾਪੇ ਆਇ ॥ ਸੁਨ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਚੇ
 ਰ ਸੀਤਾਏ ॥ ਬਿਨਾਨੀ ਆਉ ਨ ਬਸੈ ਹੋ ਕੇਈ ॥ ਕੇਰੇ ਨ
 ਚੇ ਵਰਲਾ ਜਿ ਮਹੇਈ ॥ ਇਹ ਸੁਨਿ ਰਾਜਾ ਓਠਿ ਓਠਿ
 ਰਿਸਾਈ ॥ ਸੁਰਬੀਰ ਸਭ ਲੀਏ ਬੁਲਾਈ ॥ ਜਿਹਤ
 ਸਕਰ ਪਾਏ ਤਿਹ ਮਾਰੇ ॥ ਇਹ ਬਾਚਾ ਮੇਰੀ ਚਿਤ ਪਾ
 ਰੇ ॥ ੮ ॥ **ਵੇਰਾ** ॥ ਆਤੁਰੁ ਇਹ ਰਾਜਾ ਓਠਿ ਓਠਿ ਸਭੁ ਜ
 ਨ ਦੁਖੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਅਰਧਨੀ ਸਾਤੀ ਅਛੈ ਕੈ ਆ
 ਏ ਚਿਨ੍ਹ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਓਤੁ ਤੇਤ ਸਕਰ ਆਇ ਓ
 ਓਤ ਸੇ ਆਇ ਪੋਰਾਇ ॥ ੯ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਸਕੁ

ਗਾਤਿ ਸੈ ਮਿਲਿ ਯੋ ਸੁਨੇ ਹੁ ਬਡਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸੋਹਣ
 ਕਰ ਦੁਰ ਬੁਧ ਬਿਚਾਰ ਚਿਤ ਏਕ ਮੰਤ੍ਰ ਦੋਨੋ ਰਲੇ ॥
 ਜਗ ਸੁਰਟ ਅਪਾਰ ਭੂਪਤੀ ਮਗ ਅਾਇਉ ॥ ੫ ॥ ਵੇਹਰਾ ਨਿ
 ਪਤ ਪੁਕਾਰ ਕਹਯੋ ਇਹੋ ਇਹ ਦੁਰਾਮਤ ਚਰਾਤਾਤ ਕਾਲ
 ਤਸਕਰ ਗਯੋ ਭਈ ਐਰ ਕੀ ਐਰਾ ॥ ੬ ॥ ਵੇਹਰਾ ਪ੍ਰਾਤ
 ਭਏ ਭੂਪਤ ਕਹਯੋ ਤਸਕਰ ਸੂਰੀ ਦੇਹਾ ਜਨ ਦੇਖੀ ਪਾਪ
 ਸਟ ਅਤਿ ਭਲੇ ਨਰਾਖਨ ਦੇਹਾ ॥ ੭ ॥ ਸਾਲੂਰ ਛੰਦਾ ਲੇ
 ਚਲੇ ਤਸਕਰ ਦੇਖੀ ਸੂਰੀ ਦੇਖ ਤੇ ਸਭਿ ਲੋਏ ਮੈਜੋ ਕ
 ਹੋ ਸਭ ਭੂਪਤੀ ਤਿਹ ਬੁਧ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੇ ਹੀ ਸੁਤਾਤ

114
 ਬਮਾਲਪਰਦੇਖਿਯੋ ਧੁਰੇਖੈ ਆਇ ਅਨੀਗਰੂਪੀਚੇਰਿ
 ਪੇਖਿਯੋ ਪਰਿਧਰ ਸੁਰਛਾਇ। **ਚੋਪਈ** ਉੱਠਤ ਕਾਛ
 ਤਾਤ ਪਹਿਮਾਇ। ਸੁਨੇ ਤਾਤ ਮੁਹਰ ਹਯੋ ਨ ਜਾਇ।
 ਏਕ ਸਹੁ ਪ੍ਰਸਿਯੋ ਮਨਿ ਮੇਰੇ। ਉੱਠਿ ਪਚਾਰ ਬਿਚਾਰ
 ਸਦੇਰੇ। ਕੋਟ ਸੁਵਹ ਟੁਧੁ ਪਤਿ ਕੋ ਵੀਜੈ। ਤਸ ਕਰਯੋ
 ਉਨਿ ਮੇਰੇ ਸੋ ਕੀਜੈ। ਜੇਨ ਬਚੈ ਤੇਹੋ ਕਿਆ ਕਹੈ। ਸ
 ਤੀਹੇ ਇਤ ਕੇ ਸੰਗ ਜਰੈ। ਇਹ ਸੁਨ ਸੇਹਿ ਮਹਾਦ
 ਖਪਾਯੋ। ਚੁਪ ਕਰਹਾਯੋ ਸਹ ਪਜਨੁ ਖਾਯੋ। ਕੀਪੈ
 ਕਟ ਲਪਟਨ ਜਿ ਮਰੈ। ਬਿਕਲ ਬਚਨ ਦੁਹਤ ॥

ਸੰਗ ਬੈਠੇ॥ ੯॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਸੁਨ ਪੁਰੀਧਾਪਸਟ ਮੁਤਿ ਮੁਤਿ ੮੬
 ਇਆਨਗ ਬਾਹਾ ਲੈ ਜਿਆਤਾ ਸੁਬਿਚਾਰ ਕੁਲਤ ਬਕ
 ਬਬਚਨ ਉਚਾਰਾ॥ ੧੦॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਸੁਨੇ ਤਾਤ ਜਹਾ ਮਨ
 ਲਗੈ ਤਹਾਨ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਅਬ ਤੇ ਮਨ ਮੈ ਸੀਭਈ
 ਤੇਵੈ ਤੇਵਨਹਾਰਾ॥ ੧੧॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਸੇਹੀ ਸਿਰਧਨ ਕੇਚ
 ਲਾਯੋ ਆਯੋਗ ਜੇਪਾਸਾ ਲੇਧਨ ਤਸ ਕਰੰਡੀਏ ਪੂਰਾਮ ੮੭
 ਹੀਆਸਾ॥ ੧੨॥ ਚੈਰ ਸੰਕਰ ਮੇਧੈ ਤਜ ਯੋਨ ਜਾਈ॥ ਤ
 ਸਕਰ ਤੇਜੇ ਤਉਗਾ ਮਦੁਹਾਈ॥ ਜਿਨ ਬਟ ਪਾਰ ਬਟ ਉ
 ਮਾਰੇ॥ ਜਿਨ ਮੇਰੇ ਰੁਟਾਛਿਤ ਮੇਰੇ ਰੂਹੇ॥ ਜਿਨ ਘਰਿ ਮੁ

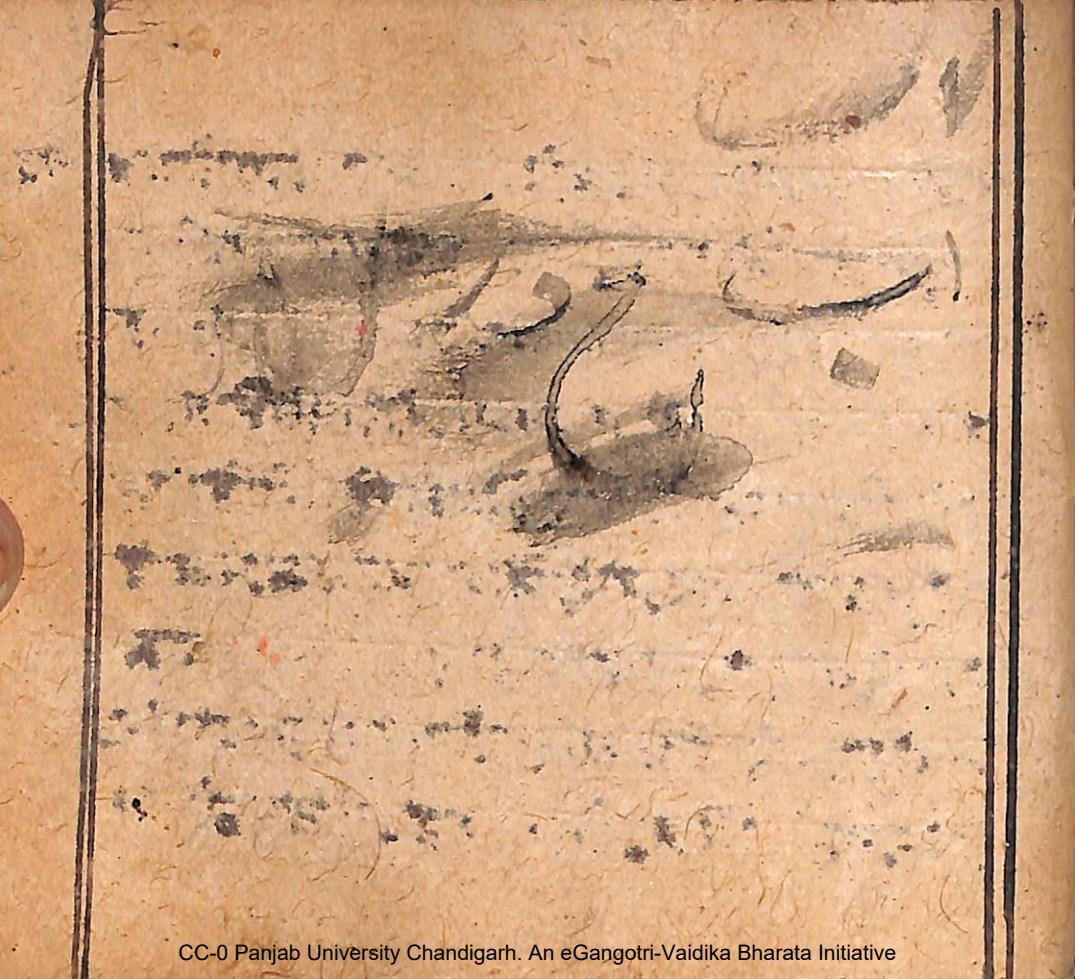

ਸੇਅਨਾਥਕੋਰੇ ਨਗੁਇੰਜਾਰਦੀਏ ਜਿਨ ਮੇਰੇ ਰਿਸਰਿ
ਤੋਜੋਕਿਮ ਅਬਕੀ ਬਾਰੀ।

ਜਗ ਸੇਰਤ ਜਿਸੇਚ ਬਿਚਾਰੀ। ਇਹੁਸੁਨੀ ਸੇਠਧਾਮ
ਫਿਰਮਾਯੋ ਤਸਕਰਏ ਸੂਰੀਧਰਿਗਇਯੋ। ਸੂ
ਹੀਚ ਡੁਤਹਸਾਯੋ ਪੁਨਿਰੋਇਯੋ। ਰਾਜਾਹਦਨਹ
ਰਸੁਰੋਇਯੋ। ੧੩੨। ਸੇਠਸੁਤਾਰਜਨੀਤਹਾਆਈ।
ਕਾਸਟਥੈਕੈਚਿਤਾਬਨਾਈ। ਸੂਹੀਤੇਦਰਿਲੀਓਓ
ਤਾਹੀ। ਧਹਯਚਿਤਾਪਹਿਜੁਗਤਿਸੰਤਾਰਾ। ਜਬਲ
ਗਾਧਾਧਿਤਾਕੈਜਾਈ। ਤਬਅਕਾਸਬੋਲੀਮਹਾ

ਮਾਈਹੋਪੁਕੀਸੰਤਸਟਪਰਿਤੇਰੇਅਤਿਹਲਾਸਉਪਜ
 ਜਯੋਮਨਮੋਰੇਜਬਸੰਤਸਟਤੁਰੇਮਹਾਮਾਈ।ਤ
 ਬਯਹਿਤਸਕਰਦੇਹੁਜਦਾਈ॥੧੪॥੨੦॥ਅਗਿ
 ਆਕੀਨੀਚੰਡਕਾਤਸਕਰਦੀਯੋਜਿਦਾਇ।ਤਿਸੇ
 ਸਮੇਲੇਸੂਟੀਤਸਕਰਦੇਪਲਾਇ।ਜੇਕ੍ਰਿਪਨਿ
 ਅਓਕਰੇਨਹਕੇਜਦੈਸੋਇ।ਮਰਫਸਮੇਕਾਰੇ
 ਹਸਯੋਪੁਨਿਕਿਯੋਦੀਨੇਰੇਇ॥੧੫॥੨੦॥ਹਸ
 ਯੋਚੇਰਯਹਿਹੀਏਬੀਚਾਰੀ।ਦੇਖਹੁਮਹਾਮੰਦ
 ਬੁਧਨਾਰੀ।ਕੋਨਸਮੇਅਨੁਗਾਹੀਬਓਰੀਉ

ਉਤਬਿਰੰਗਮਪਾਛੇਦੋਰੀ॥੧੦॥ **ੴ** ਤੁਛਿਮਾਪੁਕੇਜਾ
 ਨੀਰੋਯੋ॥ ਅਮਸਿਰਭਾਰਸੇਠਿਕਾਰੇਇਯੋ॥ ਕਉਨਜਨਮ
 ਇਹੁਭਾਰਉਤਾਰੋ॥ ਇਹੁਪਗਾਰਸੇਠਿਬਸਾਰੋ॥ ਇਹੁਬਿ
 ਧਜਾਨਚਰਮਨਰੋਯੋ॥ ਇਹੁਬੈਤਾਲਚਰਚਿਤਰੋਇਯੋ॥
੧੮॥ **ੴ** ਹਰਾਹਜਾਮੁਖਤੇਬੋਲਯੋਤਹੀਗਯੋਬੈਤਾਲਾ॥
 ਫਿਰਹਾਜੇਕਾਧੇਲਯੋਪੰਥਪਰਯੋਤਤਕਾਲਾ॥ **੧੯**
ੴ ਇਯੋਦਸਕਾਥਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਬਕਹੀਸਹਿਤ
 ਚਿਤਲਾਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨਕੇਕਰਣੇਕੀਯੋਬੈਤਾਲਉ
 ਪਾਇ॥ **੨੦॥** **੩॥** ਇਤਿਯੋਦਸਕਿਥਾਸਮਾਤੀ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਲੀ ਪੁਰੀ ਕੁਸਮਾ ਬਤੀ ਭੂਪ ਭਲਾ ਸੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥
 ਤਾਸ ਸੁ ਤੰਨ ਸੁ ਪਤ ਪ੍ਰਭਾ ਮਾਨੋ ਹਵਾ ਮਵਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਬੀਨ ਤਿ ਕੁਸਮ ਸਖੀ ਸੰਗ ਲੀਏ ॥ ਨੀਲਾ ਬਰਸਾਰੀ ਤਨ ਕੀਏ
 ॥ ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਦੇ ਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਮਾਨੋ ਪਨਿਤ ਵਿਤਾਰਾ ਚਮਕ
 ਈ ॥ ਹੰਸ ਗਮਨ ਕਟਿ ਕੇਹ ਰਿਸੇ ॥ ਰੂਪ ਦੇਖ ਸੁਹਨਗ ਸੁਨ
 ਮੇਰੇ ॥ ਬਾਮਨ ਬਿਪਤ ਹੀ ਚਲ ਮਾਯੋ ॥ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਮੁਖ ਦੇ
 ਖਲੁ ਭਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਦੇਖ ਯੋ ਪੁਨ ਬੰਸ ਮਨ
 ॥ ਤਬ ਨ ਸੰਭਾਰ ਸਕੈ ਗਜਗਾਮਨ ॥ ਜਿਤ ਨ ਕਸਟ ਸੁੰਦਰ
 ਹਿ ਮਾਈ ॥ ਬਾਮਨ ਤਹੀ ਪ੍ਰਯੋ ਮੁਰ ਬਾਈ ॥ ੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

॥ ਥਿਓ ਆਧਰਿ ਬਿਬਦੇ ਦੁਤੇ ਆਏ ਤਿਸ ਕੇ ਨਾਮ ॥
 ਮੂਲਿ ਦੇ ਦਸ ਸਧੂਰਤਾ ਏਹ ਪੁਰਸਨ ਕੇ ਨਾਮ ॥ ੨ ॥
 ॥ ਮੂਲ ਦੇ ਦਸ ਸਧੂਰਨੇ ਬਾਮਨ ਪੂਛਿ ਮੇ ਆਇ
 ॥ ਕਦਨ ਕਸਟ ਪਰ ਜੇ ਤੂ ਹੈ ਸੋ ਬਿਰਤਿ ਤਿ ਸੁਨਾਇ
 ॥ ਏਹਾ ਕਿ ਆ ਬਿਰਤਿ ਤਪ ਕਸੀ ਏ ਕੇ ਦੁਖ ਮੇਟਨ ਹਾਰ
 ॥ ਜਿਸ ਸਿਰ ਆਵੈ ਸੋ ਸਹੈ ਕੋ ਨ ਸਹੈ ਪਰ ਭਾਗ ॥ ੬ ॥
 ॥ ਏਹੇ ਦੁਕਹੈ ਜੇ ਸੁਨ ਪੁਰਖ ਸਬਦੁ ਖਮੇ ਏ ਤੋਰ
 ॥ ਨਾਤ ਰਖੂ ਨ ਤਜੇ ਏਹਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਮੋਗ ॥
 ॥ ੭ ॥ ਏਹਾ ਬਾਮਨ ਕਹੈ ਜੇ ਸੁਨੇ ਬਰਦੇਵਾ ਜਨਮ ਜਨ

ਉ

ਜਕਹੋਤਥਸੇਦਾਧੰਨਪੁਰਖਜੋਪਰਖੁ⁺ਪਕਾਰੀ। ਤਿਨਹੀ
 ਜਗਤੇਖਿਯੋਗਿਧਾਰੀ। ਮੁਕਤਸੁਰਗਤਿਨਹੀਕੋਕੀਆ।
 ਸੁਫਲਜਨਮਤਿਨਹੀਕੋਜੀਆ। ਨਿਪਦੁਹਤਾਮੋਰਮਨਚੇ
 ਰਿਯੋ। ਮਿਲੈਕਿਮੋਰਬਚਨਇਹਮੋਰੇ। **੨ ਦੋਹਰਾ** ਤੁਛੇ
 ਬ੍ਰਿਥਾਦੁਬਿਕਾਹੇਤੂੰਕਤਿਰੇਦੁਤਿਆਹਿ। ਮਨਸਾਬਾ
 ਚਾਕਰਮਨਤੁਮੈਮਿਲਾਵੇਤਾਹਿ। **੩ ਦੁਖਾ** ਗੁਟਿਕ
 ਕਾਢਿਯੋਮੂਲਵੇਦਿਮੁਖਿਭੀਤਰਪਾਯੋ। ਪ੍ਰਿਥਮਰੂਪ
 ਕੀਓਦੂਰੋਇਅਤਿਬ੍ਰਿਧਦਿਖਾਯੋ। ਦੂਜਾਗੁਟਕਾਕਾ
 ਦਿਤਾਸਮੁਖਭੀਤਰਈਯੋ। ਜੇਬਨਦਿਤਨਾਰਭੂਪਬਾ

ਮਨ ਕੀ ਕੀਯੋ ਸਸ ਪੂਰਤ ਬਛੇ ਭੋਯੋ ਆਯੋ ਰਾਜ ਦੁਖ ॥ ੧੦ ॥
 ਗਾਨ੍ਹਿ ਪਵੇਖਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਕ ਬਿਕਰੀ ਅਸੀ ਸਾ ਬਿਚਾਰ
 ੧) ੧੦ ਚੋਪ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਖੁ ਕਾਰਣੇ ਲਛਮੀ ਰੂ
 ਪ ਅਨੁਪਾਇ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੇਹੈ ਜਗਤ ਸੇ ਸੰਤ ਸਟਤ
 ਬਭੂਪਾ ॥ ੧੧ ਚੋਰਾ ਨਮ ਸਕਾਰ ਗਾ ਜੇ ਕੀਯੋ ਲੈ ਬੈਠ
 ਯੋ ਪਾਸਾ ਕਦਨ ਹੋਤ ਆਦਨ ਭਯੋ ਸੇ ਬਿਰਤੰਤ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸਾ ਰਹੈ ਰੂਪ ਹੋ ਗੀ ਗਾਪਾ ਗਾ ਗਾ ਸਸੁਰ ਗ੍ਰਹਿ ਪੂਤ ਹਮਾਰਾ
 ਪਾਤਿ ਹ ਲੈ ਦਨ ਕਾਰਣੇ ਹੋ ਆਯੋ ਸਮਧੀ ਭਗਤ ਕਰੀ
 ਮਨ ਭਾਯੋ ਲੈ ਦਿ ਸਨੁ ਖਾਜ ਬਹਿਰੈ ਚਲਿਯੋ ਪਰੀਧ ॥

ਹਸਰੇ ਕਥਰਿ ਲਯੋ ॥ ਭੰਗੈ ਸੁਤ ਕਹੂੰ ਪਲਾਇ ਓਹਿ
 ਜਾਤੈ ਪੈਚਲਿ ਮਾਯੋ ॥ ਜਤਨ ਸਹਿਤ ਨੁਪਰਾਖਹੁ ਮੋਹੀ ॥
 ਹੋ ਸੁਧ ਜਾਇ ਕੈ ਦਈ ਸੁਤਾ ਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਆਵੈ
 ਬਿਪਟਿ ਰਤ ਬਲਗਤੇ ਹੋ ਪਾਸਾ ॥ ੧੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਿਸਬਾਸ
 ਹੂਛੈ ਤਿਸੈ ਕਿਉ ਤੁਇ ਬਸਨ ਮਲੀਨਾ ॥ ਓਭੈ ਸਾਸਕਾ ਹੋਰ
 ਹੈ ਬਦਨ ਕ੍ਰਾਤ ਕਿ ਮਹੀਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਿਉ ਤੁ ਮਰਾਜੁ
 ਤਾ ਕ੍ਰਿਸਾ ਮੰਗੀ ॥ ਕੈਧੋ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗੀ ॥ ਕਿਉ ਤੂੰ ਦੁਖ
 ਤਮਾਭਗ ਪੂਰੀ ॥ ਕਿਧੋ ਮਦਨ ਆਇ ਪੁਨੈ ਚੂਰੀ ॥ ਸੁਨਸ
 ਜਨੀ ਸਤਿ ਭਾਉ ਬਖਾਨੈ ॥ ਮੈ ਮਕਰ ਪੁਜ ਦੇਖ ਯੋ ਮਾਨੈ ॥

ਕਹੈ ਸੁਤ ਕਹੈ ॥ ੩ ॥

ਮਨਮਟਕਯੋ ਦਾਨੁ ਸਨਹੇ ॥ ਰਹੀ ਫਿਰ ਮਨ ਫਿਰੇ ਨ ਫੇ
 ਰੇ ॥ ੧੩ ॥ **ਚੋਪਈ ॥** ਜਬ ਦੇਤੁ ਧ੍ਰੁਵੀ ਆਇ ਦੂਸਾ ਦੇ ਤੇ
 ਰੇਖਾ ਰਿਕਾ ਜੇਧਾ ਦੇ ॥ ਜੀ ਦਨ ਲਗਾ ਦਾਸਿ ਸਬ ਦੇ ॥
 ਇਹ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ਕਬਹੂੰ ਨਖ ਦੇ ॥ ਤਬ ਚਿਨ ਗੁਟਕਾ ਮੁ
 ਖਤੇ ਕਾ ਦਯੋ ॥ ਮਿਲਿ ਅਨੰਦ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਬਾਢਿ
 ਯੋ ॥ ੧੪ ॥ **ਚੋਪਈ ॥** ਸੁਨਿ ਮਨਿ ਬਰਮਹਿਲਾ ਦਕ ਬਿਚ
 ਰੋ ਬੇਦ ਕਰੀਤਾ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮ ਤਾਇ ਦਸੈ ਜਾਇ ਨ
 ਸਜਨ ਮਿਲੀਤਾ ॥ ੧੫ ॥ **ਚੋਪਈ ॥** ਨਿਸਕੋਭੇ ਗੋਪੁਰਖ
 ਪੈਦਿ ਨ ਪੈ ਬੈਠੀ ॥ ਆਹਿ ਨਹਾਸ ਭਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਬਿਧ

ਸੰ ਜੋਗਇਹਕੀਆ। ੧੭ **ਵਿਹਗ**। ਰਾਜਾਸੁਤਾਕਉਗੁਰੁਕਰਿਬਾਮ
 ਨਗਯੋਪਲਾਇ। ਬਿਸਮੈਗੁਇਬਿਧਸਰਕੀਮੂਲਦੇਦਪੇ
 ਆਇ। ੧੮ **ਵਿਹਗ**। ਸੁਨਿਦੇਦਾਮੈਸੀਰਈਤਾਕੋਕਹਾਬਿਚ
 ਗਾਜਿਮਜਾਨੈਤਿਸਬਗੁਰਪੁਨਿਪੁਰੇਦਾਸਹਮਾਗ। ੧੯ **ਛਪੇ**
 ਸਸਪੁਰਤਲੀਯੋਸੰਗਦੇਦਰਾਜੇਪਹਿਆਯੋ। ਦੇਨ੍ਰਿਪਨੁ
 ਖਾਹਮਾਗਪੁਤਛੁਛਤਮੇਪਾਯੋ। ਰੂਪਕਹਯੋਸੁਕਚਾਇਸੁਨੇਸੁ
 ਆਮੀਕਾਬਿਨੰਤੀ। ਨਿਸਚੈਜਾਨਹੁਏਹੋਨਹਰਸੁਹੰਤੀ।
 ੩ ਏਕਸਮੈਆਧੀਨਿਸਾਤਬਸੁਨਾਖਾਗਈਪਲਾਇ। ਅਮਦੇ
 ਹਤਾਸੇਦਤਤਜੀਮੇਪੈਕਹੀਨਜਾਇਅਬਾ। ੨੦ **ਚੋਪਈ**

ਇਹ ਸੁਨ ਬ੍ਰਹਮਨ ਉਠਿ ਗਯੋ ਰਿਸਾਈ ਬਾਦ ਗ੍ਰੰਥ ਦ੍ਰਿਸ਼
 ਕਹਾ ਪਲਾਈ ਜਾਇ ਕਹਾ ਦੇ ਸਤੀ ਸੁਹਾਗਨਾ ਜਾਇਸ
 ਅਸਤੀ ਅਧਰਮ ਅਭਾਗਨਾ ਇਹ ਸੁਨ ਗਜੇ ਕਛੂ ਅ
 ਦੇ ਲਜਤ ਹੁਇ ਨੀ ਚੇ ਸਿਰ ਨਾ ਦੇ ਸੁਨਿ ਦਿਜ ਦਰਕ ਛਕ
 ਹਿਉ ਨ ਜਾਈ ਕੋਹਿ ਸੁਕਰੋ ਜੋਤੁ ਪੁਹਿ ਸੁਹਾਈ ਅਮਸੁ
 ਤੇ ਕੇ ਦੁਹਤਾ ਦੇਰਾ ਜਾਨਤ ਰਾਮ ਜੁ ਮਰਨ ਮੁਹਿ ਸਾਜਾ
 ੨੧ ਵੇਰਾ ਸਸਪੁਰਤ ਕੇ ਸਸਪੂਰਾ ਸੁਤ ਬਿਦੁਹੁ
 ਯੋਤਰਾ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਅਗਿਆਲੇ ਚਲੇ ਚਾਰੇ ਯੋ ਦੇਇਕ
 ੨੨ ਵੇਰਾ ਅਤਿ ਬਥਾਵ ਬਾਛੇ ਯੋਤਰਾ ਸਕੈ ਨ ਕਉ

ਨਬਾਗਾ ਸਸਧੁਰਤ ਬਾਮਨ ਕਹੈ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਨਾਗਾ ॥ ੨੨ ॥ ਚੋ
 ਬਾਮਨ ਕਹੈ ਗੁਰਹੈ ਮੇਰਾ ਤਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗੈ ਤੇਰਾ ਸਸਧੁ
 ਰ ਕਹੈ ਮੈ ਬਿਆਹੁ ਕਰਾਯੋ ਤੂੰ ਪਾਖੀ ਲੈ ਜੀ ਦੁਪਾਲਾਯੋ ॥
 ਤਾਂ ਤੇ ਕਛੂ ਨਿਆਦੈ ਤੇ ਕੋ ਨਿਸਚੈ ਨਾਹੀ ਆਦੈ ਮੇ ਕੋ ਜੋਰ
 ਜਾਦੈ ਨਿਆਉ ਨ ਕਰਈ ਸੋ ਨਿਪਤਰ ਕਧਿ ਆਨਾ ਕਰ
 ਈ ਵਿਨੇ ਮੈ ਕਾਂ ਕੀਏ ਨਾਹੀ ਸੋ ਮੁਇ ਬਿਕ੍ਰਮ ਕਹੈ ਬਿ
 ਚਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਸਸਧੁਰਤ ਕੀ ਨਾਹੈ ਜੀ ਮੈ ਜਾਨ ਬੈ
 ਤਾਲਾ ਬਾਮਨ ਕਹੈ ਦੈ ਨਿ ਕਿਉ ਸੋ ਮੁਇ ਕਹੁ ਰੂਪ
 ਲਾ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੁਇ ਮੈ ਸੀ ਮਨ ਲਿਆਦੈ

ਸਿਉਦਿਨੁ ਹਬਿਰਾਨਿ ਜਾਵੈ ॥ ਹਲੁ ਫੇਰੈ ਮਰੁ
 ਕਨਕੁ ਰੋਗੁ ॥ ਪ੍ਰਤਰੁ ਦੇ ਕਿਉ ਖੇਤੀ ਸਾਰੈ ॥ ਜਾ ਕੀ
 ਰੁਮ ਖੇਤਤ ਹੋਇ ॥ ਲਾਲ ਚਰਾਗ ਮਰੈ ਜਨਕ
 ਵੈ ॥ ਤੁੰਤ ਬਾਮਨ ਨਾਰਿ ਨਿਅਵੈ ॥ ਨਾਹੀ ਪਤ
 ਸਸ ਪੂਰ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਿਨ ਬਿਬਾਹ ਪ੍ਰਤਛ
 ਕਰਮਾਨੀ ॥ ਮਾਨੈ ਚਿਤ ਸਾਚੀ ॥ ਜੀਅ ਜਾਨੀ ॥
 ੧) ੨੬) ਦੇਹਗਾ ॥ ਰਾਜਾ ਮੁਖ ਤੇ ਬੇਲ ਜੇਤ
 ਹੀ ਗਯੇ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਫਿਰ ਗਯੇ ਕਾ ਬੇਲ ਜੇਤ
 ਬੁਧ ਕਯੇਤ ਤਕਾਲਾ ॥ ੨੭) ਦੇਹਗਾ ॥ ਚਤੁਰਦ

ਸਕਥਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕਬਿਕਰੀਸੁਹਿਤਚਿਤਲਾਇ।

ਬਗਰੁਜਨਕੇਕਾਹਣੇਕੀਯੋਬੈਤਾਲਚੁਪਾਲ। ੨੮॥

੧੪ ਇਰਚਰੁਰਦਸਕਥਾਸਮਾਤੰ। ਛਪੇ। ੩

ਪਭਲਾਜੀਮੂਤਕੋਤਹਿਮਆਚਲਬਾਸੀ। ਬਿਦਿਅਾਧ

ਰਬੁਧਦੇਤਇੰਦ੍ਰਕਾਸਿਕਟਨਿਦਾਸੀ। ਰਿਧਸਿਧਰੂਰ

ਪੁਰਪ੍ਰਫਲਕਰੀਨਪਾਦੈ। ਜੋਗੀਜੰਗਮਜਤੀਤਪੀਰ

ਨੀਦਿਨਮਨਲਾਦੈ। ਤਬਿਉਨਿਜਾਚਿਯੋਕਲਪਰੋ

ਸੰਤਸਟ੍ਰਮਿਰਾਇ। ਪਰਸਸਭੈਬਿਧਨ੍ਰਿਮਏਕੈ

ਤਰਬਰਗਾਇ। ੧। ੨੮॥ ਛਾਇਆਕੋਰਨਿਦੈਘ

ਟਾਘਾਮਸਹੈਨਿਜਗਤਾ ਫਲਦੇਦੁਭਾਨੁਪਿਨਪੰਨਿ १੦੨
 ਰਹਿਬਰਤਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਛਪੇ ॥ ਕਲਪਦੇਬਰਕਹਯੇਏਕਸੁਤ
 ਤੋਕੋਦੀਯੋਭੂਪਰਿਮਾਲੇਆਇਮਹਾਮਤਿਮੰਗਲਕੀ
 ਯੋਭਯੋਨ੍ਰਿਪਤਕੇਪੁਤਚੰਚਲਿਮਜਗਉਜਿਮਾਰੋਨ੍ਰਿਮ
 ਲਗੰਗਾਜਿਸੇਮੇਰਿਪ੍ਰਬਤਿਤੇਭਾਰੋਜੀਮੁਰਿਬਾਹੰਨਾਮ ਨ
 ਰਿਸੁਪਰਉਪਕਾਰੀਸੁਗਾਕਰਨਜਸੇਦਤਾਜਗਤਮੰਗ
 ਲਮਨਭਰਪੁਰਾ ॥ ੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਧਰਮਨਿਆਉਨਿਤਉ
 ਨਿਕਰੈਪ੍ਰਜਾਕਸਲਬਹੁਹਇਆਸਿੰਘਅਜਾਇਕੋਠੇਠਿ
 ਰੋਕਰੋਅਨੀਤਨਕੇਇਆ ॥ ੪ ॥ ਛਪਈ ॥ ਨ੍ਰਿਪਕੇਬੰਧਮੰਤ

ਇਕਠਾਨਿਯੋ। ਇਕਪੈਜਿਉਕ੍ਰਿਪਤਨਜਥੇਯੋ। ਇਨਕੋ
 ਰਿਸਟਗਜਤੇਕੀਜੋ। ਇਨਕਾਛਰਆਨਿਸਿਰਦੀਜੋ।
 ਇਹਸੁਨਿਇਕਰੂਪਤਪਹਿਆਇਯੋ। ਕ੍ਰਿਪਤਦਬੰਧ
 ਨਮੰਤਬਨਾਯੋ। ਤੁਮਕੋਮਾਹਨਸਬਨਬਿਚਾਰਯੋ। ਤੁਮ
 ਕਾਛਰਆਨਿਸਿਰਧਾਰਯੋ। ਇਹਸੁਨਿਰਜਉਹਉਰਿਸਾ
 ਸਾਈ। ਜੀਮੁਬਾਹਨਲੀਉਥੁਲਾਈ। ੫। ਦੋਹਰਾ। ਲੇ
 ਸੁਤਖਵੁਗਸੰਭਾਰਕਰਬੰਧਦਦਸਫਸੰਘਾਗਾਨਾਤਗ
 ਮਕੋਮਾਰਕੋਜੋਪਾਪੀਤੇਮਾਗ। ੬ ਦੋਹਰਾ। ਸੁਨਿਜਗ
 ਤਾਤਮਮਗਨਹਿਕੇਈ। ਰਜਭੋਗਭੋਗੇਕਹਾਰਈ। ਕਹਾ

ਭੀਖਮਾਗੇਪਟਿਜਾਈ। ਅਬਚਲਹੰਕਨਹਾਨਹਾਈ।

੭ ਵੇਰਗਾ। ਦਸਰਥਪ੍ਰਿਥੁਸਗੋਰਕਹਾਕਹਾਪਾਂਡੁਦਬ
ਲਦਾਨ। ਕਹਾਰੰਸਹਾਦਣਕਹਾਕਹਾਕੋਰਦਬਲਦਾਨ
ਗਐਮੈਸੇਨ੍ਰਿਪਚਲਗਏਹਮਤੁਮਕੇਤਕਬਾਤਾ। ਕੁ
ਲਿਹਤਿਆਕੀਜੈਨਹੀਸੁਨਬੇਨਤੀਤਾਤਾ। ੮ ਚੋਪਈ।
ਕੁਲਿਹਤਿਆਕਲੰਕਮੁਖਲਾਦੈ। ਕੁਲਹਤਿਆਪਰਲੇ
ਕਗਦਾਦੈ। ਕੁਲਹਤਿਆਜੇਕਰਿਹੈਕਈਪਰਮਲੋਕਹੁ
ਖਪਾਦੈਸੇਈ। ਕੁਲਹਤਿਆਜੇਮਨਿਮੈਲਿਆਦੈ।
ਸੁਆਨਸੇਨਿਸਚੈਪਾਦੈ। ਸੁਆਨਹੋਇਕੈਖਾਦੈਹੋਡੈ।

ਤਾਤੇ ਕੁਲਿ ਹਤਿ ਮਾਤੁ ਮਛਾਡਾ ॥ ਰਾਜ ਪਾਟ ਉਤਰੀ ਕੋਟੀ
 ਜੋ ਚਲੁੰਦੁ ਜਾਇ ਤਪਿਆ ਕੀਜੀ ॥ **੬ ਵੇਰਾ** ॥ ਰਾਜ ਪਾ
 ਟ ਤਿਹ ਕੋਟੀ ਯੋਗ ਖਰ੍ਹਿਦੈ ਉਪ ਜਾਇ ॥ ਤਪ ਸਕੋਰਿ
 ਦਮ ਕੀਰਿ ਮਲਿਆ ਚਲਿ ਗ੍ਰਿਜਾਇ ॥ **੭ ਵੇਰਾ** ॥ ਮ
 ਲਿਆ ਗ੍ਰਿਮ ਲਮਾ ਬਤੀ ਮਲੇ ਕੋਤ ਕੀਯੀ ਮਾਜੀ
 ਮੂਤ ਬਾਹਨ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕਰਮ ਹਾਮੋ ਰਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ॥ **੮**
ਵੇਰਾ ॥ ਸੋਕੋ ਸੋਕੋ ਕਹ ਸੋਕੋ ਕਹਤ ਬਹੁਤ ਬਿਸਤਾਰ
 ॥ ਬਿਧ ਸੰਜੋਗ ਬਿਆਹੀ ਤਿਸੇਂ ਹੋ ਦੁਹੇ ਦੁਨਹਾਰਾ ॥ **੯**
ਸਾਲੁਗ ॥ ਜੀਅ ਮੂਤ ਬਾਹਨ ਦੇਖ ਦਿਨ ਦੇਖ ਨਗਇ

ਮਾਉਦਿਆਨਾਰੋਕਤਨਿਹਰੀਨਾਗਪਤਨੀਨਿਕਟਗ
 ਯੋਸੁਜਾਨਾਕਿਹਦੁਖਰੋਵੇਗੀਸੁਤਾਸੇਦੁਖਮੁਖਪਰਕਾ
 ਗਾਜੋਕਛੁਤਮਾਰੇਕਸਟਬੰਧਨਸਕਲਕਰੋਬਿਨਾਸ
 ੧੩। ਚੋ। ਹੁਦਨਕਲਾਪਕਰੋਕਿਉਮਾਈ। ਤਬਤਬ
 ਦੁਖਮੇਧੈਕਹਯੋਨਜਾਈ। ਸੁਨਸੁਤਮੋਹਿਮਹਾਦੁਖਭਾ
 ਗੀ। ਮਮਸੁਤਮਾਜਮਰਣਮਰਣਕੀਬਾਗੀ। ਗੁਰੂਮ
 ਇਕੈਭਛਨਕਰੈ। ਇਹਦੁਖਮਾਇਦੇਖਿਕਿਉਜਰ
 ਪੈ। ਤਬਸੁਤਕੀਬਾਗੀਹੋਜਾਉ। ਮਤਰੋਵਹਿਦੁਖਸ
 ਕਲਮਿਟਾਉ। ੧੪ ਚੋਪਈ। ਸੰਖਛੁਤਨਾਰਸੁਤ

ਤਹਾਪਤਿਕੁਯੋਆਇਆਪਨੀਬਾਗੀਆਪਰੇਮੀਤਾ
 ਸਚੁਕਾਇ॥ ੧੫ **ਚੋਪਈ॥** ਇਹੁਸੁਨਪੀਥੇਸੁਰਤਹਿਆਇ
 ਯੋਯਜੀਮੂਤਬਾਹਨਮਾਗੇਧਾਯੋਲੇਕਰਿਗੁਰੁਅਕਾਸੇ
 ਚਲਯੋਸੁਰਗਇੰਦੁਮਾਨੇਬਰਬਲਯੋਨਿਪਸੁਤਤੇਰੁ
 ਮੁੰਦਗਾਭਗਯੋਮਲਜਾਬਤੀਕੀਗੋਦੀਪਕਯੋਮੁੰਦਾ
 ਹੁਪਰਸਹਤਤਿਨਦੇਖਯੋਪਤਮਰਦਨਿਰੰਤਹਪੇਖਯੋ
 ਯਕਾਸਟਮੇਲਢਿਤਾਤਿਨਕੀਨੀਸੀਖਚੁਡਸਾਸੁੰਦਰ
 ਚੀਨੀ॥ ੧੬ **ਦੋਹਰਾ॥** ਗੁਰੁਜਹਾਗੀਗਾਬਿਮਲਧਰ
 ਯੋਸੁਤਹਾਹੁਲਾਸਾਕੁਮਜਨਖਾਊਇਸੈਰਾਜਪੁਰਬਿ

ਨਤ੍ਰਾਸਾ) ੧੭ ਵੇਰਵਾ) ਅਵਭੂਤ ਜਗਤ ਨਿਹਾਰ ਕੇ ਉਰਗ ੧੦੭
 ਭੇਜ ਬਿਸਮਾਦਾ ਯਹਿ ਬਿਚਾਰ ਗੰਧਰ੍ਵ ਯਗ੍ਰੂਧ ਧ੍ਰਿਗਮ
 ਮਜੀਦ ਨਬਾਦਾ) ੧੮ ਵੇਰਵਾ) ਸੁਨੰਪਾਧੀ ਪੰਖੀਆਮ ੭
 ਹੋਤ ਮਚਰੇਆਇ। ਰੁਛਤਿ ਹਾਹੋਇ ਨੈ ਮਤੁ ਤੂੰ ਭੁਛੈਆ
 ਇ) ੧੯ ਵੇਰਵਾ) ਏਬਾਨੀ ਖਗ ਪਤਸਨੀ ਹਰਖ ਭੁਜੇਮ
 ਨਿਮਾਹਿ। ਹੇ ਸੰਤਸਟ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਕ ਬਿਬਚ ਨਕਯ
 ਕਛੁ ਨਾਹਿ) ੨੦ ਵੇਰਵਾ) ਗ੍ਰੁਛ ਕਯੇ ਸੰਤਸਟ ਹੇ ਮਾਂਗ
 ਸੁਤੁਏ ਸੁਹਾਇ। ਜਬ ਸੰਤਸਟ ਖਗ ਰਾਜ ਤੂੰ ਬਰਹ ਨਇ
 ਨ ਕੇਖਾਇ) ੨੧ ਵੇਰਵਾ) ਜੀਮੂਤ ਬਾਹ ਨਰਛੈ ਰਕੇ ਗਯੇ

ਬਿਹੰਗਮਰਾਇ। ਕਿਹਿਸਤਿਆਮਪਿਕੈਕ੍ਰਿਪਤਸੇਬ੍ਰਿਤੰ
 ਤਸੁਨਾਇ। ੨੨ ਦੋਹਰਾ। ਸੰਖਚੂਡਸਤਿਆਮਪਿਕ
 ਜੀਅਜਾਨਬੈਤਾਲਾ। ਜੀਮੂਤਬਾਹਨਤਾਛੈਕਿਉਸੋਤ੍ਰਿਕ
 ਹੁਭੁਪਾਲਾ। ੨੩ ਚੋਪਈ। ਛੜੀਸਦਾਸੁਭਾਉਹੈਪਰਉ
 ਪਕਾਗਿਓਇ। ਅਹਿਨੀਦਨਧਰਮੈਧਕਯੋਸਤਿਆਪਿ
 ਕਇਮਸੋਇ। ੨੪ ਦੋਹਰਾ। ਰਾਜਾਮੁਖਤੇਬੋਲਯੋ
 ਤਹੀਗਯੋਬੈਤਾਲਾ। ਫਿਰਹਜੇਕਾਧੇਲੀਯੋਪੰਥਧਕਯੋ
 ਤਤਕਾਲਾ। ੨੫ ਚੋਪਈ। ਪੰਚਦਸਕਥਾਪ੍ਰਹਿਲਾ
 ਦਕਬਕਹੀਓਤਚਿਤਲਾਇ। ਬਹੁਰੁਜਨਕੇਕਾਂਹਏ

ਕੀਉ ਬੈਤਾ ਲਓ ਪਾਇ॥ ੨੬॥ ੧੫॥ ਇਤ ਪੰਚਵਸ
 ਕਥਾ ਸਮਾਤੀ॥ ੧॥ ਜੋਹਰਾ॥ ਬਿਜੈ ਨਗਰ ਮੀਤਾ ਰਧਰਮ
 ਸੀਲ ਰੂਪ ਤਰੁਲਾ॥ ਚਿਤ ਦੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਧਰਮ ਮਾ
 ਉਨਿ ਤਉ ਭਕਰੇ॥ ੧॥ ਵੋਹਰਾ॥ ਰਤਨ ਦਤ ਸ੍ਰੇਸਟੀਤ
 ਰਾਧਰਮ ਗੁਣੀ ਬੁਧਦਾਨ॥ ਤਿਹ ਦੁਹਤਾ ਉਨਿ ਮਾਦ
 ਨਿਰੋ ਮਦਨ ਕੋ ਮਾਨ॥ ੨॥ ਵੋਹਰਾ॥ ਸੁਰਨਰ ਮੁਨਿ ਬ
 ਹਨਿ ਰਖਤਿ ਹਸ ਬਉਨ ਮਾਦੀ ਹੋਤਿ॥ ਕਿਹਉ ਪਮ
 ਬੋਰਨ ਬਰਨ ਮਧਿ ਕਰਿ ਮਾਤ ਨਿਜੋਤਿ॥ ੪॥ ਚੋ॥
 ਰਤਨ ਦਤ ਰਾਜਾ ਪਹਿ ਮਾਯੋ॥ ਕਹਤ ਬੋਲ ਮੁਖ ਤੇਨ

ਸੰਕਾਯੋ ਸੁਨਰਾਜਾਤੁਮਰੇਗ੍ਰਹਿਮਾਹੀ। ਚਿਨਮਾਦਸ
 ਮਸਹਕੇਨਾਹੀ। ਤੰਤੇਗ੍ਰਹਿਤੁਮਰੇਬਦਿਲਾਇਕਾ। ਮੈ
 ਸਾਮਬਰਨਕੇਕਿਪਨਾਇਕਾ। ਸੁਰਨਰਨਾਗਪੁਰੀ
 ਮਹਿਨਾਹੀ। ਜੋਓਪਮਾਉਨਮਾਦਿਨਮਾਹੀ। ਸੁਨਿ
 ਬੰਕੋਸਤਰਾਉਬਖਾਨੈ। ਤੁਮਾਇਕਦਿਤਰੈ। ਦੁਮਨ
 ਸਚਮਾਨੈ। **੫। ਸਲਗਾ** ਕੈਰਲਥਿਖੰਡਮਪੰਕਮਸ
 ਤਕਕਮਲਦਲਦਿਗਚਛਾ। ਨਾਸਕਾਕੀਹਕਪ
 ਤਸੇਗ੍ਰੀਦਾਅਧਰਥਿਬਾਕਗ। ਕੰਚਕੈਭੁਮਦ
 ਗਜਇਦਗਤਰੇਮਾਬਤੀਮਹਿਭੂਪਾ। ਕਦਲੀਸੁ

ਕੇ ਮਲਜੰਗਜੁਗਨਖਸਿਪਅਨੰਗਸਹੁਪ। **੬।੨**
੭੭੭। ਨਿਪਤਪਠਾਏਬਿਪ੍ਰਦੰਮਾਦਿਤਾਸਨਿਹਰਾ।
 ਤਿਸਲਛੁਨਮੇਕੋਕਰੋਸੁਨਿਅਤਿਸੰਦੁਨਾਗ। **੮**
ਸਲੁਰਾ। ਚਲਬਿਪ੍ਰਮਾਏਸੇਛੇਪਹਿਦੀਉਆ
 ਦੁਤਦਾਦੁਸਨਕੁਜਸਾਸੁੰਦੀਰਬਤਫੁਆਭਾਜੇ
 ਦਾਮੁਰਛਾਇਦਧਰਨੀਗਿਰੇਕਛੁਕਹਨਸਕੇਬ
 ਖਾਨਾਜੇਕੋਟਿਕਬਜਨਜੇਮਿਲੇਉਪਮਾਨਸਕਹਿ
 ਬਖਾਨਾ। **੯।੨੭੭੭।** ਜੇਭੂਪਤਯਾਕੋਬਰੋਨਿਅ
 ਉਨੀਤਸਬਜਾਇਆਪ੍ਰਜਾਕੁਸਲਜੇਬਾਛੀਇਕਹੀ

ਏਕਛੂ ਬਨਾਇ॥ **੧੦॥ ਚੋਪਈ॥** ਏਕੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹੁਇ ਚਲੇ
 ਠਾਤਰਾ ਜਾ ਕੇ ਆਏ॥ ਏਕੁ ਸਨਾਹੈ ਕੁਯੋ ਦੇਵਤੁ
 ੬ ਮਗ੍ਹਹਿ ਨ ਸੁਹਾਏ॥ ਬਹਿ ਅਛੁੰਨੀ ਅਧਕਤੁ ਮਸੁ ਜਗ
 ਪਤਉ ਜੀਅ ਰਾਗੇ॥ ਬਹਿ ਤ੍ਰਿਤਤੁਲਸ ਮਨਤੁ ਮਹਿ ਗ੍ਰਿ
 ਬਰਜਿ ਮਰਾਗੇ॥ ਇਹੁ ਭੇਦ ਸਦਨ ਸੁਨ ਜੰਗਤ ਗੁਰ ਦੇਖ
 ਯੋਹਿ ਦੇ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਜੇ ਲਛੁ ਨ ਸ੍ਰੇਸਟਿ ਕਹੇ ਤੇ ਅਪਲਛੁ
 ਨਾਹ॥ **੧੦॥ ਚੋਪਈ॥** ਬਾਕੀ ਚਾਹਿ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਨ੍ਰਿਬਾਹੀ॥
 ਹਤ ਨ ਵਤ ਇਹ ਜੀਅੈ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਬਲ ਕੁਰਾਜੇ ਕਾਹੈ
 ਮੰਤ੍ਰੀ॥ ਗੁਣ ਪ੍ਰਤਿਪੰਨ ਬਚਨ ਮਤ੍ਰੀ॥ ਸਾਕਨਿ ਅ
 ੩

ਉਨਿਦਾਕੇਦੀਨੀਅਮਨਬੰਛਤਮਨਸਾਸਬਕੀਨੀਗਇ ੧੧੦
 ਕਦਿਨਸਾਮਾਦੁਪਰਠਾਦੀਕਨਕਲਤਾਮਾਨੇਗ੍ਰਿਥਾ
 ਦੀਰਬਰਬਨੈਕਨਚਲੈਅਗਾਉਅਹੁਨਜਾਇਰਬ
 ਫਿਕੋਪਛਾਉ। ੧੧। ਸੋਰਠਾ। ਵੀਪਤਭੰਤੰਮਨੁਪ
 ਬਦਨਕ੍ਰਾਤਤਿਹਸੁੰਦੀ। ਤਿਹਮਗਆਯੋਭੂਪਬਿਧ
 ਸੰਜੋਗਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਥਾ। ੧੨। ਛੰਦਾ। ਦੇਖਭੂਪਤਿਹਸ
 ਮਸਕਾਰਕਰਿਸੀਸਨਿਦਾਯੋਜੇਦਰਗਭਗਦਤੀਤਾ
 ਹਮਮਦੁਸਨਪਾਯੋਭੂਤਅਬਿਨੀਸਕੇਆਨਿਤੀਅ ੦
 ਇਹੁਕੇਇਹਾਅਸਟਭੁਜਾਸਿਰਛਤਨਹਿਦੇਦੀਕਿਉ

ਕਰਿ ਹੋਇ॥ ੧੩॥ **ਦੋਹਰਾ** ਕੋਧੋਰੰਭਾਓਹ ਬਸੀ ਕੋਤਿ ਲੋਤ
 ਮਾਹੋਇ॥ ਦੂਤ ਕਹਤ ਸੁਨ ਭੂਪਤੀ ਸੇਠ ਸੁਤਾਰੇ ਸੋਇ॥
 ੧੪॥ **ਦੋਹਰਾ** ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਭੂਪਤਿ ਚਪ ਕਹੀ ਦੁਖ ਤਿਆ
 ਯੋਗੇ ਹੀ॥ ਕਹਤ ਸੁਨ ਰੇ ਲੋਇ॥ ਬਹਮਾਹ ਏ ਬ੍ਰਿਥਾਮ
 ਮਏਹੁ॥ ੧੫॥ **ਦੋਹਰਾ** ਆਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾਮੇਟੀ ਮਿਟੈ ਬ੍ਰਿ
 ਹ ਬ੍ਰਿਥਾਨ ਹੀ॥ ਜਿਨ ਸਿਦ ਪੰਡ ਬਝ੍ਰੀ ਬਗੀ ਦੇ ਕੇਹ ਪੁ
 ਪਤਿਗਾਇ॥ ੧੬॥ **ਦੋਹਰਾ** ਰਾਜਾ ਟੇਰ ਟੇਰ ਕਰੇ ਪੀਰਾ॥
 ਇਹੁ ਸੁਨ ਸੁਭ ਟਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀਰਾ॥ ਭੂਪਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬ੍ਰਿਥਾਮ
 ਨੁਗਾਹੇ॥ ਬਹਮਾਹ ਦੁਨ੍ਹ ਨ ਮੇਜਾਗਾ॥ ਇਹੀ ਸੁਨਿ ਤ

ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਰਮਾਯੋ ਕਹਤ ਦੇਵ ਕਾਹੇ ਬਿਲ ਲਾਯੋ ਨਾਕੁ
 ਗਯੋ ਨਹੀ ਕੇ ਸੁਆਯਾ ਕਾਹੇ ਸੁਆਮੀ ਬਾਕੁ ਰਹੁਆ ॥ ੧੦ ॥
 ਚੰਪਈ ਹੋਤੁ ਮਦਾਸ ਦੇਵਾਸਤਿ ਹਾਹੀ ਬਹੁ ਤਿਸੈ ਤਜ ਸੀ
 ਕ ਬਿਚਾਰੀ ਇਹੁ ਗਾਯਤਿ ਹਿੰ ਰਿਸਾਈ ਨ ਕੀਉ ਰੇ ਮੂ ॥ ੧੧ ॥
 ਵਨੁ ਕਕੇ ਜਾਈ ਨੁਕਯੋ ਰਿਦੁ ਬਿਅਧ ਕਦੁ ਹੋਲਾ ॥
 ਤਹ ਪਰੋ ਕਿ ਮਝੀ ਜੀਵਇ ਕੇਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ੧੨ ॥ ਬਿ
 ਪ੍ਰਪਠਾਏ ਦੇਵ ਨੇ ਤੇ ਸੰਗ ਲਿਖਾ ਕਾਯਾ ਇਸੀ ਤੀਇ
 ਉਕਹਤ ਹੋ ਨੁਕਜਾਇ ਰੂਪਾਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਤਾ ਸਮ
 ਪਰੋ ਜੇਖਤਾਲਵੈ ਨਹ ਰਪਿ ਬਿਤਾ ਮਾਤਾ ਸਮ ਮੰਤ੍ਰ ਬਸ
 ਜੀ

148
 ਕਲਸਾਧਨਡੈਲੈਦਿਤਾ॥੧੨॥੩॥ ਟੋਰਤਰੂਪਤਤਜੇਪ੍ਰਾ
 ਨਾ॥ਹਾਕਰਤ੍ਰਿਕਸਮਾਨਾ॥ਦੇਵੀਦੇਵਸਕਲਸੁਨਿਅ
 ਏ॥ਬਹੁਤਭਾਂਤਿਕਸਮਨਿਬ੍ਰਸਾਏ॥ਝਾਝਾਪਵਨਚਲਯੋ
 ਤਹਾਰਾਗੀ॥ਮੰਤ੍ਰੀਚਲਤਿਗੁਰੂਪਹਿਆਯੋ॥ਭਕਤਕਰੀ
 ਚਰਨਨਸ੍ਰਿਨਾਯੋ॥ਉਠਿਕਠਿਜੇਰਿਕਹਰੁਮੁਖਬੋਲਾ॥
 ਸੁਨਸ੍ਰੀਮੇਰਾਅਚਲਾਅਬਡੋਲਾ॥ਤੁਮਸੰਸਾਰਘਰਕੇਦੀ
 ਆ॥ਸਤੁਤੈਜਪ੍ਰਗਟਜਿਨਕੀਆ॥੨੧॥੪॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ
 ਮੁਕਤਦਿਖਾਵਨਾਗਾ॥ਭਵਜਲਅੰਤਉਤਾਰਨਪਾਰਾ
 ॥ਹਸ੍ਰੀਕ੍ਰਾਨਿਰਖਯੋਗਜਾ॥ਯਾਕੋਦੈਤਬੰਹੁਆਜਾ॥
 ਤਾ

੨੨) ੴ ਸੁਨ ਸੁਤ ਲਿਖ ਯੋ ਪੁਰਾਨ ਮੇਰਿ ਚੰਦਨ ਕਾਸਟਲੇ ੧੧੨
 ਹਾਊਰਨ ਹੋਹੁ ਇਸ ਪਾਥ ਤੇ ਧਰਮ ਪੰਥ ਪਗ ਦੇਹੁ ॥ ੨੩) ੴ
 ਸੁਨ ਮੰਤ੍ਰ ਤਿਸੇ ਕੀਯੋ ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ ਤੀਆ ਸੁਨ ਸੁਆ
 ਮੀ ਪ੍ਰਲੋਕ ਕੇ ਸਤਵੰਤੀ ਕਿਆ ਕੀਆ ॥ ੨੪) ੴ ਚਲ
 ਆਈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤ ਹਨ ਲਪਟਾਇ ॥ ਸੁਨ ਸੁਆਮੀ
 ਤੀਅ ਧੂਮ ਸਾਚੇ ਮੇਰਿ ਬਤਾਇ ॥ ੨੫) ੴ ਸੁਨ ਪ੍ਰਤੀਜੋ
 ਸੁਤ ਕਹਿਯੋ ਸੇਮੇ ਕਹਿਯੋ ਬਿਚਾਰ ॥ ਪਤਿਨਾਰੀ ਦੇ ਕੈ ਧਰਮ
 ਕਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ੨੬) ੴ ਸੁਨ ਪ੍ਰਤੀਸਗਾ ਮਨੀਤ ਜਬਿ ਬਿਠੀ
 ਬਹਿ ਮਬਿ ਹੋਇ ॥ ਸੁਤ ਮਾਗੀ ਆਏ ਚਲੀ ਪਤਿ ਮਸ ॥ ੦

ਕੀਉਹਾ ਕਰੀ ਚਿਤਾ ਪ੍ਰਦਛਨਾ ਬਿਨੈ ਕਰੀ ਕਰ ਜੋਹਾ ॥ ੨੦੨ ॥
ਮੇਜੋਰਗਤ ਕਛੂਨਾ ਕਰੀਤੁ ਮਗੁ ਸੋ ਕੋਰਥਾਸਾ ॥ ਸੁਧਿਸੁਆ
ਮੀਥਾਛੋਇ ਗੀਜਨ ਮਜਨ ਮਤੁ ਪ੍ਰਦਾਸਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਸਾ
ਸੁੰਦ੍ਰਿਸਹਿ ਗਮਨੀਭਈ ਦਿਖੰਤੋ ਲੋਇ ॥ ਇਨਤਿਹਮ
ਧੋਭ੍ਰਿਕੁ ਮਾਸਤਿ ਮਾਧਿਕਹਿ ਹੋਇ ॥ ੧੦੪ ॥ ੩੦ ॥ ਰੂਪਤਿ
ਕੀਸਤਿ ਮਾਮਧਿਕਜੀ ਅਜਾਨ ਬੈਤਾਲਾ ॥ ਕਿਉਂਦਹ ਕੀ
ਤੋਂਦਨੀ ਸੋਮੁ ਪ੍ਰਕਹੁ ਰੂਪਾਲਾ ॥ ੩੦ ॥ ਭਿੰਗਕਾਛੁੰਦੁ ॥ ਰ
ਜੇਪਾਛੋ ਸੇਵਕੁ ਮੇਰੇਇਹ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਜਗਸਾਹਾ ॥ ਪਤੋਸੰਗਦ
ਨਕਰੋਹਿਤ ਸੇਤੀ ਯਹਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਬਹੁਨਾਹਾ ਪ੍ਰਾਦਤਜੇ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੀਉ ਜਿਹ ਨ੍ਰੁਇ ਸੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਇਹ ਕਾਣੁ ਤਿਹ ਮ
 ਧੇਰੂ ਪਤ ਸਤੁ ਆਕੋ ਅਧਕਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ੩ ॥ ਰਾਜ ਜਾਮੁਖਰੇ
 ਬੋਲ ਯੋਤੀ ਗਯੋ ਬੈਤਾਲਾ ॥ ਫਿਰ ਰਾਜੇ ਕਾ ਧੋਲੀ ਯੋ ਪੰਥ
 ਪ੍ਰਯੋਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੨੨ ॥ ੩ ॥ ਬੇਰੁ ਸਕਸਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਕਬ
 ਕਹੀ ਸੁਹਿਤ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਬਹੁ ਰੁਜ ਨ ਕੇ ਕਾਰ ਦੇ ਕੀਯੋ
 ਬੈਤਾਲ ਉਪਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ੧੬ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਬੇਰੁ ਸਕਸਾ ਸ
 ਮਾਝੀ ਦੋਹਰਾ ॥ ਓਜੈ ਨੀਨ ਕ੍ਰੀਨ੍ਰਿਪਤ ਮਹਾ ਸੇਨ ਬਲਵਾਨ
 ਾਤ ਹੀ ਦੇਵ ਸ੍ਰਮਾਰੇ ਦਿਜ ਬੂਟ ਛਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਓਹ
 ਸੁਤ ਨਾਮ ਗੁਣ ਹਿਕੋ ਸ੍ਰਬ ਗੁਣ ਹਿ ਬੁਧ ਹੀਨਾ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ

ਪੜ੍ਹੇ ਨਹੀ ਮਦ੍ਹੂ ਦੇ ਮੈਲੀ ਨਾ ॥ ੨ ॥ ਵੇ ॥ ਜਿਮ ਜਿਮ ਬੂਜੈ ਲੋਕ
 ਟਿਹਤਿ ਮਤਿ ਮਦ੍ਹੂ ਦੇ ਦਿਹਾ ਕਰੈ ਦੂਤ ਪਣ ਜਗਤ ਮੇ ਮਦਮ
 ਹਿਰਾ ਤੇ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ॥ ਜੋ ਜੀਤੈ ਚਾਹ ਜੋ ਹਰੈ ਤੇ ਏਕ ਹੀ ॥ ਕ
 ਰੈ ਪੁਕਾਰ ਦੂਤ ਕਰ ਛੋਡੈ ਨਹੀ ॥ ੪ ॥ ਵੇ ॥ ਦੂਤ ਹਰਾਯੋ ਧਨ ਸ
 ਕਲ ਤਬ ਧਿਕੁ ਜੋ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਜਾਚੈ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ਨਹੀ ਜਿਨ
 ਸੋ ਕਰੈ ਬਿਖਾਦਾ ॥ ੫ ॥ ਵੇ ॥ ਏਸ ਤਿਆਗ ਕੈ ਯੋਗ ਸੋਯੋ ਮ
 ਯੋ ਬਨ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਛੁਧਿ ਆਤੁਰ ਪਾਵੈ ਨ ਕਛੁ ਮਨ ਮੇ ਕਰੈ ਬਿ
 ਚਾਹ ॥ ੬ ॥ ਵੇ ॥ ਮਰਨ ਭੁਲੈ ਮਨ ਮੰਤ੍ਰ ਪੇਖਿ ਜੋ ॥ ਤਿਸੀ ਸ
 ਮੇ ਵਿਕ ਜੋਗ ਪੇਖਿ ਜੋ ॥ ਹਰ ਖਭੁ ਜੋ ਅਤ ਅੰਕਨ ਹੀ ॥ ਧ
 ਮ

ਵਾਤਚਰਨਪ੍ਰਯੋਗਪਟਹੀਸੁਨਆਪਾਅਨਾਬਕੇਰ
 ਥਾਅਸਟਮਹਾਸਿਧਤੁਮਰੇਗਥਾਤੁਮਾਮਲਖਗਤਕ
 ਹੀਨਜਾਏ। ਫਿਰਦਵਨਹਿਜੇਤੁਮਰੇਹੋਏ। ਤੁਮਰੇਚਰਨ
 ਕ੍ਰਿਪਾਗੀਹੋ। ਕ੍ਰਿਪੇਅਮਰਅਮਰਾਪਦਲਹੋ। ਤੇਪਗਬ
 ਭੈਭਾਗਮਮਪਾਏ। ਨ੍ਰਸਨਸਕਲਸੰਪਤਾਸਿਟਾਏ।
 ਸੁਨਿਜੇਗਿੰਦਰਮੁਖਿਛੁਪਾਪਨੇਰੀ। ਕੇਹਰਆਸ
 ਕੇਆਸਾਤੇਰੀ। ੨॥ ੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾਪਾਤੀਭੀਖਕਜੇਗਿੰਦਰ
 ਦਈਨਿਕਾਰ। ਕਿਉਂਭੁਜਨਪਾਏਕਰੋਹੋਦਿਜਬ
 ਰਬਰਬਲਹਾਰ। ੪॥ ਛੁਪਾਜੇਗਿੰਦਰਕੇਮੰਦਰੇ

ਗਜਛਨੀ ਬੁਲਾਈ। ਸੁਨੀਯਾਕੋ ਦੇਹ ਪਾਨ ਪ੍ਰਕਵਨ
 ਸਿਠਾਈ। ਮਾਮਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਯੋ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਸਦਾ
 ਹੋ। ਭੋਜਨ ਭਗਯੋ ਬਿਪ੍ਰੇਨ ਤਿਹ ਹਨ ਬਿਚਾਰੇ। ਬਿ
 ਲਖ ਬਦਨ ਉਠੇ ਤਹਾ ਮਾਯੋ ਜੋਗੀ ਪਾਸਾ। ਜਿਸ
 ਸਿਮਰੈ ਮਾਧੈ ਤੀ ਮਾਸੇ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ੮॥੩॥
 ਜੋਗੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਓ ਸੀਖ ਲਯੋ ਦਿਜ ਪੂਤਾ। ਸੁਨੇ
 ਬਾਲਕ ਤਿਮ ਪੜੇ ਜਿਕਯੋ ਮਫ ਧੂਤਾ। ੧੦॥੩॥
 ਜਲ ਮਹਿ ਮਸ ਬਿਤ ਹੋਇ ਕੈ ਮਨ ਇਹ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰੇ
 ਹਾ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜਤੇ ਸਭੈ ਮਾਧੈ ਸੁੰਦਰ ਨਾਹ। ੧੧

੧੨੩ ਜਲਮਹਿ ਅਸਥਿਤ ਹੋਇ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਯੋ ਮਨਮਾ
 ਰਿਯ ਬਹੁਰ ਮਾਇਗ੍ਰ ਕੋ ਕਯੋ ਸੋਤੀ ਮਦੀ ਸਤਨਾਹਿ॥
 ੧੨੪ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕਯੋ ਰੇ ਪੁਤ ਸੁਨ ਪੜ੍ਹ ਅਬ ਪਾਦਕ ਮਾਇਸ੍ਰ
 ਦਣ ਸੁਨਤ ਜੋਗੀ ਬਚਨ ਕਯੋ ਸੋਚ ਮਨਤਾਹਿ॥ ੧੨੫ ੩ ॥ ਪ
 ਦਕ ਪਰੋ ਨਜੀਦੈ ਕੋਈ ॥ ਰਾਦੈ ਸਿਧ ਜਨਮ ਪੁਨਿ ਹੋਈ ॥ ਏ
 ਕ ਬੋਰ ਬੰਧ ਦ੍ਰੁਸਤਿ ॥ ਕੇ ਜਨਮੋ ਰੋਕਿ ਸੁੰਦਰ ਪਾਉ ॥ ਸੁਨੇ ਗੁ
 ਰੁਇ ਹ ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਕਰੋ ਹੋਇ ਹਮੰਤ੍ਰੁ ਮਾਰਾ ॥ ਜ
 ਬ ਕੰਟ ਬਦ੍ਰੁਸਨ ਕ੍ਰਮਾਉ ॥ ਤਾਂ ਪਾਛੇ ਪਾਦਕ ਮਹਿ ਜਾਉ ॥
 ਇਹੁ ਕਹਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪਰੋ ਕਯੋ ॥ ਜੋਗੀ ਕਿਛੁ ਕਥੇਲ

ਤਿਪਜਾਇਓ ॥੧੨॥ ਦਿਜਬਰਮਾਯੋਨਿਜਭਦਨਬੰਧਦ
 ਪ੍ਰਫੁਤਤਾਇਸੇਬ੍ਰਿਤੰਤਪ੍ਰਕਾਸਯੋਜੇਏਖਯੋਬਨਮਾਯਿ
 ੧੫॥੨॥ ਮੈਏਖਯੋਮਬਲੋਕਜਗਹਰਕਾਸਿਮ੍ਰਨਸਾ
 ਹਾਅਦਰਸਕਲਮਾਯਾਪਸ੍ਰਸਬੈਛਾਰਿਕੀਛਾਰਿ॥੧
 ੬॥੩॥ ਬੰਧਦਦੁਹਤਾਨਾਰਮਾਤਤਤਸੁਤਲਛਮੀ
 ॥ਸੋਸਭਧੂਠੇਜਾਨਸਾਚਨਾਮਸਾਰੰਗਧਰਾ॥੧੭॥੨॥
 ਸਬੈਬਟਾਊਬਟਕੇਸਜਨਸੰਗੀਤੀਨਹਾਜਿਮਤਰਬਰਪੰ
 ਟੀਛੀਬਸਹਿਤਿਉਕੁੰਬਉਨਹਾਹਾਜਾਕਾਰਨਹਿਸਾਕਰੈ
 ਸਾਵੇਹੀਪੁਨਧੂਠਾਪਿੰਗੀਚਫੁਛੇਚਫੁਤਉਛਾਰਕੀਮੂਰ

੨

੧੮ ਵੇ ॥ ਮਨ ਅਚੇਤ ਚੇਤੇ ਨਹੀ ਜਾਨ ਬੂਝੁ ਬਿਬੁਖਾਇ ॥

ਬਲ ਅਹਤ ਕੰਘਾ ਭਈ ਤਦ ਪਨਿ ਤਿਸ ਨਾ ਜਾਇ ॥

੧੯ ਵੇ ॥ ਜਬ ਲਗਤ ਬਭਿ ਪਾਦ ਨ ਸਕਤਾ ॥ ਸਕ

ਲ ਪ੍ਰਦਰ ਕਰੇ ਤਿਹ ਭਗਤਾ ॥ ਜਬ ਬਹਿ ਬਿਧ ਭਯੋ ਤਨ

ਸੇਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕਈ ॥ ਕੰਡ ਨੀ ਪੇਖ ਨੀ ਚੁਲੀ

ਜਾਨ ॥ ਉਦ ਕੁੰਬੀ ਚਮਾਰ ਜਨੀ ਮਾਨ ॥ ਪੰਚ ਮਹੀਸਾ

ਮਾਗ੍ਰਹ ਮੈ ਰਹੈ ॥ ਗ੍ਰਹ ਸਸਤੀ ਘਰ ਮੈ ਸਦ ਨ ਬੈਠੈ ॥ ੨੦

ਸੇ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਤਪ ਜਪ ਸੀਲ ਦੇਵਤਾ ਸਿਦ ਲੋਕ ਕੇ ॥

ਚਤੁਰਨ ਕਹੀ ਛੀਲ ਕਹੀ ਏਜੋ ਕਰ ਸਾ ਕੀ ਏ ॥ ੨੧ ਵੇ

ਚਲਾਮਾਯੋਗੁਰਦੇਵਪਰਿਪਤਿਯੋਪਾਦਕਮਾਹਿਮੰਤ
 ਪੜ੍ਹਯੋਫਿਰਫਿਰਕੀਸੁੰਦਰੀਸੈਨਾਗ) ੨੨ ॥ ੨੦ ॥ ਮੰ
 ਤਸਤਕਮਿਥਿਮਾਭਈਏਹਮਚਰਜਮਮਗਾਇ। ਕਿ
 ਉਸੁੰਦਰੀਸੈਨਾਗੀਸੋਥਿਤੰਤਸੁਨਾਇ। ੨੩ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਧ
 ਕਮਨਦੁਬਧਾਭਈਜੀਮੈਜਾਨਬੈਤਾਲਾਪਾਦਕਮੈ
 ਸਾਧਕਪੜ੍ਹਯੋਕਿਉਦੁਬਧਾਭੂਪਾਲਾ। ੨੪ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁ
 ਰਕਯੋਗੇਸੁੰਦਰਮੰਤਪੜ੍ਹਪਾਦਕਮਾਹਿਮਾਮੁਤੁਕਗਯੋ
 ਪਰਿਜਊਨਾਥਮਥਪੜ੍ਹਸੈਨਾਗੀਜੋਗੀਕੀਨੋਖੇਦ
 ਮੰਤਕਾਹੋਕੇਈਨੋ। ਪੂਛਨਕਗਯੋਨਜਾਇਸਬਾਦੁਬ

ਧਾਮਨਕੀਨੋ। ਸਾਧਕਸੁਪ੍ਰਗਟਪਾਦਕਪ੍ਰਯੋਤਨਪਤਾ
 ਸਫਲਵਿਉਗਯੋ। ਵਿਗੁਭੇਦਜਾਨਥੈਤਾਲਮਨਸਾਧ
 ਕਵਿਮਦੁਬਧਾਭਯੋ। ੨੫॥ ੨॥ ਗਜਾਮੁਖਤੇਬੋਲ
 ਯੋਤਗੀਗਯੋਥੈਤਾਲਾ। ਫਿਰਗਜੇਕਾਧੇਲਯੋਪੰਥਪ੍ਰ
 ਯੋਤਤਕਾਲਾ। ੨੬॥ ੩॥ ਸਪਤਦਸਕਥਾਪਹਿਲ
 ਦਕਬਕਗੀਹੇਤਉਤਲਾਇ। ਬਹੁਰਭੁਜਨਕੇਕਾਹਲੇ
 ਕੀਯੋਥੈਤਾਲਉਪਾਇ। ੨੭॥ ੧੭॥ ਸਪਤਦਸਕਥ
 ਸਮਾਤੀ। ੩॥ ਬੰਕਪੁਰੀਨਗ੍ਰੀਸਰਸਭੂਪਤਸੁੰਦਰਦੇਵ
 ਅਸੇਲਗਧਨਖੇਰਧੇਧਰਮਕ੍ਰਮਕੀਸੇਵ। ੧੧॥ ਚੋਪਈ॥

ਦੁਹਰ ਤੇ ਨਾਮ ਧਨ ਦੇ ਤੀ। ਦੇਖਤ ਸੁਰਨ ਰਨਾਗ ਮੁਹੰਤੀ।
ਗੋਗੀ ਵਤਿ ਮਲਕ ਪੁਰ ਦਸੀ। ਕੁਲ ਦੀ ਪਕਰ ਵਿਜਿਓ
ਪ੍ਰਕਾਸੀ। ਧਨ ਦੇ ਤੀ ਤਾ ਕਉ ਤਿਨੁ ਦੀਨੀ। ਮਨ ਬੰ ਛਤ
ਮਨ ਸਾਸਭ ਕੀਨੀ। ਗੋਗੀ ਵਤਿ ਮੁਆਪ ਰਿਲਿ ਮੁਇ
ਯੋ। ਕੁਤ ਕੇਲ ਮਪਨੇ ਮਨਿ ਭਾਇਯੋ। ਧਨ ਦੇ ਤੀ ਕੋ
ਦੁਹਰਾ ਭਈ। ਗੋਗੀ ਵਤਿ ਤਮਨ ਹਈ। ੨। ਦੋਹਰਾ
ਢਿਤਾ ਕੁਤੇ ਮੂਗ ਇਓ ਦੁਸਟ ਜਨੇ ਕਿਆ ਕੀਨਾ। ਧਨ
ਦੇ ਤੀ ਪੇਲ ਛ ਬਹੁ ਜਾ ਸੇ ਕਹਿ ਦੀਨਾ। ਰੂਬ ਛੀਨ
ਰਾਜੇ ਲੀਯੋ ਢਿਤ ਤਾ ਕੇ ਦੀਨਾ। ਧਨ ਦੇ ਤੀ ਦੁਖਤ ਮਹਾ

ਗਜਾਬੈਭੈਲੀਨ। ੩॥ ੨॥ ਇਹ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿਉ
 ਨੈਨ ਬਾਰਕ ਬਿਰਧ ਸਭ ਬਾਇ। ਤਿਹਨ ਗ੍ਰੀਹ ਗੀਏ ਨਾਛਿ
 ਨ ਜਿਹ ਭੂਪਤ ਮਨਿ ਆਇ। ੪॥ ੩॥ ਲੇਵੁ ਹਤਾਢਾ
 ਲੀਧਨ ਦੰਤੀ। ਰੋਵਨੈਨ ਮਹਾ ਸੁਖ ਹਿਤੀ। ਸੁਰਜ ਮਾਇ
 ਉਠ ਛਪ ਗਏ ਤਾਰੇ। ਚਲੀ ਬਿਹਲ ਬਾਟ ਸੀਭਾਰੇ।
 ਚਲਤ ਚਲਤ ਤਿਹ ਮਾ ਚਗੇ ਆਈ। ਜਗਤ ਸਕਰ
 ਸੁਲੀ ਬਿਲ ਲਾਈ। ਕਹਤ ਬਚਨ ਸੁਨ ਰੇਵੁ ਬਿਆ
 ਗੇ। ਕਾਰੇ ਛੁਟਤ ਨਾਪ੍ਰਾਨ ਤਿਹਾਰੇ। ਤਸਕਰ ਕਾਰੇ ਯੋ
 ਸੁਨੇ ਗੀਨਾਰੀ। ਬਿਰਲਾ ਬੇਦ ਨ ਲਹੈ ਹਮਾਰੀ।

ਪਾਇ। ਧਨਸੋਪੈ ਬਹੁ ਆਇ ਚੇਰਿ ਕਹਿਯੋ ਗੀਰੀ ਸੁੰਦਰਿ। ਸ
ਬੈਸ ਮਰੇ ਪੈਤਾਇ ਜੋ ਕੰਨਿਆ ਅਰਪੇ ਮੁਏ। ੬। ਜੋ। ਸੁ
ਨਹਿ ਮੁਦਿ ਮਤਿ ਨ ਲੇ ਕੰਨਿਆ ਕੂਹੇ ਕਹਾ। ੭। ਤੁੰ ਕਹੀ ਕਾ
ਲਾਮ ਧੀਨ ਸੰਤਤ ਪੈਰੈ ਕੋ ਨ ਤੇ। ੮। ਸੋਰਠ। ਇਜ ਬਰ
ਕੇ ਵੀਜੈ ਦੁਬਜ ਬਰਿ ਤਵੁ ਤੀਹੋਇ। ਸੰਤਤ ਹੋਇ ਪੁ
ਨੀਤ ਬੀਰ ਜਲੀਜੈ ਬਿਪਤੈ। ੯। ਛੁਪੈ। ਧਨ ਦ੍ਰਿਤੀਤਾ
ਸੰਗ ਬਿਆਹੁ ਦੁਹਤਾ ਕੋ ਕੀਯੋ। ਜਹਾ ਬਤਾਯੋ ਚੋਰ
ਦੁਬਸ ਕਲਤਿ ਹਲੀਯੋ। ਤਸ ਕਹਤਿ ਮਾਗਤ ਹੀ ਸੰ
ਗ ਦੁਹਤਾ ਲੇ ਪਾਈ। ਕੋਲ ਪੁਰੀ ਨਗ੍ਰੀ ਸੰਤਾਰ ਪਾਰਿ ਕਹ

ਯੇਸੁਆਈਯਾ ਬਿਲਛੁਤਲਛੁਬਧੁੰ ਤਤੇਕਬਜਨਜਯੇ
 ਸੁਛੁਕਗਾ ਪੂਰਲਾਇਨ੍ਰਿਖਮੁਖਮੋਹਨੀਸੁਰਨਰਮ
 ਨਲੋਵਤਸੁਹਗਾ। **੬। ਦੋਹਰਾ।** ਚੜ੍ਹੰਮੰਦ੍ਰਪ੍ਰਸੋਹਨੀਮਾਰਗ
 ਲਖਯੇਸਭਾਇਮੋਹਨੀਦਿਜਬ੍ਰਦੇਖਕੈਕਹਯੇਮਾਤੁਪੈ
 ਆਇ। **੧੦। ਚੜ੍ਹਾ।** ਸੁਨਮਾਤਾਇਕਅਚਰਜੁਯੇਖਿਯੇ
 ਾਰਤਪਤਰੂਪਪੁਰਖਿਮੇਦੇਖਯੇ। ਤਿਹਸਮਆਨਪੁਰਖ
 ਕੋਨਾਹੀ। ਕਿਹਬਿਧਆਜਮਿਲਨਹੁਇਤਾਹੀ। ਦੁਹਤਾ
 ਬਚਨਸੁਨਤਉਠਿਯਾਈਯਮੋਹਨੀਦਿਜਬਰਲੀਯੇਬਲ
 ਈ। ਬ੍ਰਹਤਲੰਛੁਦੇਆਝੰਊ। ਨਮਸਕਾਰਕਰਭੇਜਨ
 ਦੀ

165
ਦੀਯੋ। ਸੁਨਦਸਮਾਠਬੂਨਕੇਗਈ। ਕਿਰਿਆਜਜੋਹਮ
ਸੁਗਈ। ੧੧॥ ੨॥ ਹਰਖਮਾਨਦੈਬਿਕਾਸਮੁਖਕ
ਹਯੋਬਚਨਤਬਏਹ। ਰਿਤਦੰਤੀਏਮੋਹਨੀਦਿਜਬੂਬੀ
ਰਜਵੇਹ। ੧੨॥ ੨॥ ਤੰਤੀਅਪੇਦਿਜਬਰਗਯੋਕੁਭੁਰ
ਯੋਤਬਤੀਆ। ਸੁਪਨੇਦੇਖਯੋਮੋਹਨੀਸਿਦਤ੍ਰਿਸੂਲਕ
ਰਲੀਆ। ੧੩॥ ੨॥ ਸੁਖਨਪ੍ਰਕਾਸਯੋਮਾਤ੍ਰੇਪੇਮਾਤਹ
ਰਖਮਨਕੀਨ। ਸੁੰਤਿਹੋਦੈਜਗਭੂਪਤੀਕੁਲਨੀਪਕਥਪ
ਰਬੀਨ। ੧੪॥ ੨॥ ਸਹਸਸੁਦਰਦਿਸਮੀਪਜੁਤਿਮੰ
ਜੂਖਾਪਰਧਾਰਾਜਾਦਿਨੇਸਜਨਮਿਯੋਜੁਸੁਤਧੁਯੋਰਜਦੁ

ਦੁਆਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ੨ ॥ ਸੁਭ ਨਿਛੜ ਸੁਤ ਜਨਮ ਯੋਧਨੰਦ ॥ ੧੨੦ ॥
 ਤੀਕਹਾ ਕੀਨਾ ॥ ਮੰਜੂਖਾ ਸੋਨੇ ਸਹਤ ਬੁਤ ਮੇਰੇ ਕੋਲੀਨਾ ॥ ੧੬ ॥
 ੨ ॥ ਧਨੰਦੀ ਰਜਨੀ ਮਰਧ ਆਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ॥ ਮੰਜੂਖਾ ०
 ਸੋਨੇ ਸਹਤ ਬਾਲਕ ਧਰਯੋ ਸਦਾ ॥ ੧੭ ॥ ੩ ॥ ਧਨੰਦ
 ਤੀਗ੍ਰਹਿ ਕੋਚਲੀ ਸੁਖ ਨਲ ਬਿਉ ਕ੍ਰਿਪਨਾਹਾ ॥ ਮੰਜੂਖਾ ਸੋਨੇ ਸ
 ਹਤ ਬਾਲਕ ਧਰਯੋ ਦੁਆਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ੪ ॥ ਤੀਅਸੁ ਪਨਾਨੀ
 ਪਸੈ ਕਹਯੋ ਹਰਖ ਚਿਤ ਉਪਜਾਇ ॥ ਹਰਖ ਮਾਨ ਰਾਜਾ ਭਯੋ
 ਦਰੇਖ ਹੁਚਿਉ ਜ ॥ ੧੯ ॥ ੫ ॥ ਤਬ ਸੈਭੂ ਪਤਿ ਆਇ ਕੁ
 ਆਰੇ ਪੇਖਿਯੋ ॥ ਸੋਲਾ ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸਸਜਿ ਮਦੇ ਬਿਯੋ

੨੦॥ ੩॥ ਸਬਾਲ ਕਨਾਹੀਲਾਯੋਹਰਖਚਿਤਉਪਜਾਇ।
ਹਰਤਰਖਯੋਨਾਮਤਿਸਕਹਯੋਜੋਤਕੀਆਇ। ੨੧

੩॥ ਪ੍ਰਾਤਭਏਜਾਚਕਜਨਾਬਹੁਤਲਛਕ੍ਰਿਪਦੀਨਾਅ
ਨਿਦ੍ਰੁਦ੍ਰੁਬਾਜੀਏਮਹਾਮੋਹਤਸਬਕੀਨ। ੨੨॥ ੩॥

ਅਨਿਦ੍ਰੁਪਰੋਨਿਤਰਾਈਅਨਿਦ੍ਰਮੰਗਲਗਾਵੈਤੀਅ
ਆਈਏਕਸਮੈਨ੍ਰਿਪਚਲਯੋਸਿਕਾਗਾਉਤਰਦਿਸਪਿ
ਆਨਾਸਾਗਾਪ੍ਰਿਥਮਭੇਦਕੇਹਰੋਸਿਆਈ। ਦ੍ਰੁਪਟਕ
ਤਹਭਈਲਰਾਈਕੇਹਰਤਬਰਾਜੇਕੇਮਾਰਾਭਾਗੋਲੋਗ
ਸੁਕਰਤਪ੍ਰਕਾਰਾਮਿਲੇਸਕਲਜਨਕਰਤਪ੍ਰਕਾਰਾਗ

ਜਤਿਲਕਹਰਦੰਤਰਿਪਾਰਾ॥ ੨੪॥ ਸੋ॥ ਕਰਿਉ
 ਮਾਤਪਰਿਅਇਏਕਸਮੇਂਹਰਿਦੰਤਨੈ॥ ਗੁਰੇਗਲਕਿ
 ਨਜਾਇਜੇਸੁਤਿਧਿਤਰਨਪੋਖੀਅੰ॥ ੨੫॥ ਸੋ॥ ਧਿਤ
 ਹਉਤਰੋਪਾਰਜਨਮਭਿਧਾਰਪੁਤੀਰਥਹਿ॥ ਤੇਸੁਤਿਜਾਇ
 ਯੇਸਾਰਗਇਆਜੁਪਾਵੈਧੰਡਕੋ॥ ੨੬॥ ਤੇ॥ ਗੁ
 ਰਿਤੇਚਾਲਿਯੇਚਤਰਨ੍ਰਿਪਆਇਯੋਗਇਆਮੰਦੁ
 ਹਾਜੇਬਿਧਬਿਪਨੈਕਹੀਤੇਕੀਨਿਸੁਚਿਸਾਰਾ॥ ੨੭
 ॥ ਸੋ॥ ਧਿੰਡਲੀਯੋਕਰਿਮਾਰਿਧਿਤਾਨਾਮਲੇਕੁਪਤਿ
 ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਰਦੇਸਮਤਾਂਹਿਗਇਆਮਾਰਿਖਸਟਿਹਾਇ॥

१६९
 २८॥ ३॥ उब्रुपति सभे गृह जे सकेना
 पसंराहा ब्रह्मगति कसै गबगरी डीर बग्राइआ
 मंष्ट्रा २९॥ ३॥ जे नृपति अति करै न जीत
 गेके जे दैसोइ। इति उग्रमयो ब्रह्मपिंड मयक
 गेकोइ। ३०॥ ३॥ पिंड मयिक गेरो पैंजीम
 जत घेताला। किउ नृपति जे दै न जीसे मुष्टि क
 रूपाला। ३१॥ ३॥ दिज ब्रह्म रज घेचि आबुप
 छीजे करि तेहा। उम करि पूरि मोहिं आधिंड आधि
 बारीतेहा। ३२॥ ३॥ राजा मुख ते ब्रह्म जे तगीग

ਇਯੋ ਬੈਤਾਸਾ ਟਿਹਰਾ ਜੇਕਾਧੇਲੀਯੋ ਪੰਥਪਾਰੀ ॥੧॥
 ਜੇਤਤਕਾਲ ॥੩੩॥ ੩॥ ਅਸਟਦਸਕਥਾਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ॥
 ਦਿਕਾਇਕਗੀਤਚਿਤਲਾਇਆ ਬਹੁਰਭਜਨਕੇਕਰਨੇ
 ਕੀਯੋ ਬੈਤਾਸਉਪਾਇ ॥੩੪॥ ਇਤਅਸਟਦਸਕਥਾ ॥
 ਸਮਾਤੀ ॥੩॥ ਚੜ੍ਹਕੁੰਟਿਨਗ੍ਰੀਬਲੀਰੂਪਦੱਤਨਿਪਆ
 ਰੀਗੁਟਿਗ੍ਰਹੀਸੰਸਾਰਮੇਧਯਜਨਗੁਪੈਤਾਂਹ ॥੧॥ ੩॥
 ਇਕਾਇਨਰੂਪਅਖੇਟਿਸਿਧਾਰਯੋਤਜਯੋਨਗ੍ਰਥਨ
 ਖੰਡਨਿਗ੍ਰਥਯੋਦੇਕਕ੍ਰਮੈਨਾਪੇਧਾਇਯੋਤ੍ਰਿਖਾਦੰ
 ਤਸਹਦਹਤੁਟਿਆਇਯੋਤਾਂਬੀਨਤਕੁਸਮਨਇਕ

171
 ਕੰਨਿਆ ਆਰਿਕ ਦੁਹਤਾ ਸੋ ਰਾ ਅਤਿ ਪੰਨਿਆ ਤਿਸ ਦੀ ਦੇਖਿ
 ਰੂਪ ਤਿਜੁ ਲੁਭਾਇਓ ਚਲਤ ਚਲਤ ਤਾਂ ਕੇ ਦਿਗ ਆਇਓ
 ਯਕਹਿ ਰੂਪ ਸੁ ਨ ਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀ ਕੈ ਸੇਉ ਸਤੁ ਕਹੈ ਤੁਮਾਰੀ
 ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਰਸ ਨਾ ਅਰੁ ਦੇ ਕੁਮਾਰ ਕੈ ਸੇ ਬਰ ਨੇ ਤੇ ਥੀ ॥
 ਕਿਹਿ ਪਟਿਤ ਹ ਬਰ ਜੋ ਤੁਝੈ ਦਿਹੁ ਸੰਸਾਰ ਮੋਹਿ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥
 ਕੈ ਬਿਧ ਬੰਦਗ ਅੰਧਰੇ ਕੈ ਬਿਧ ਪੁਰਖ ਨਹੇਇ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੁੰਦਰ
 ਸਿਰਜ ਕੈ ਪੈਰੈ ਟਈ ਨਰ ਲੋਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਰਿਖ ਕਹਿ ਯਹੋ
 ਕਦ ਨ ਤੂੰ ਕਿਉ ਠਹੈ ਇਤ ਆਇ ॥ ਚਲਿਯੋ ਅਖੰਟ ਕਰੁਪ
 ਤੋ ਸੁਨ ਸੁਰ ਪਤਿ ਮੁਨਿ ਗਇ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਹੋਇ ਜੀ ਦੁਹ ਪਾਤ

ਬ

ਰੂਪ ਅਖੋਟ ਕਜਾਹੁ ਮਿਤਾ ਤੇ ਨਗਰ ਕੈ ਜਾਇ ਜੋਹ ਨਹੀਂ
 ਕੋ ਜੀਵੈ ਕੋ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ਖਗ ਮਿਗ ਨਗਰ ਨਹੀਂ ਸਿਕਲ ਕਮਲ
 ਲੋਹ ਪਾਖਾਨਾ ਦੁਖ ਦਹੁ ਰੂਪ ਨਿਕਸੀ ਕੋ ਸਰ ਰੂਤ ਭਗਵਾਨ
 ॥ ੭ ॥ ੨ ॥ ਪਦੰਗ ਛੁਟਾ ॥ ਸੂਬਦਾਨ ਤੇ ਦਇਆ ਬਸੇ ਬਖ
 ਖਾਣੀਏ ॥ ਸੂਬਤੀ ਹਸਤਿ ਤਮਹੀ ਗਾਜਾ ਟੀਏ ॥ ਸੂਬਸਾ
 ਸਰ ਮਨਗੀਤਾ ਰੂਪ ਤਿਜਾ ਟਲੈ ॥ ਸੂਬਦੇਵ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ
 ਸਿਰ ਮਟਮਾਨ ਲੈ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਤਜੁ ਅਖੋਟ ਕਜਾਹੁ ਤਮ
 ਦੁਖ ਬਹੁ ਕਿਸੀ ਨਹੀਂ ਆ ॥ ਕਟਕ ਬਚਨ ਮੁਖ ਮਤ ਕਹੈ
 ਸਬ ਪ੍ਰਿਤ ਭਾਖੋ ਜੀਆ ॥ ੯ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਰੂਪ ਤੇ

ਕਹਿਯੋ ਬਰਹੋਤ ਪਾਪ ਨ ਕਰਹੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰ ਸਾਬ ਸਕ
 ਲ ਤੇਰੇ ਮਨ ਪਰਿ ਹੋ ਸੁਚਿ ਮੁਨਿ ਬਰ ਮੁਨਿ ਇੰਦਰ ਚੰਦ ਜੇ ਮਜ
 ਹੁੰ ਜੀ ਆਰੋ ਨਿਹਮਲ ਕੀ ਗਾਜਿ ਉਸੁ ਮੇਹ ਪਰ ਬਤਸਾ
 ਮਭਾਰੋ ਬਹੁ ਕਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੇਕੰ ਪ੍ਰਗਟ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰਗ
 ਇ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਮ ਸਭ ਤੇ ਕਹਿਯੋ ਪਤਤਿ ਉਧਾਰ ਨਿਰਾਇ
 ੧੦॥ ੨॥ ਬਿਹਸ ਬਦਨ ਮੁਨ ਬਰ ਕਹਿ ਉਹ ਰਖਾ ਚੰਤ
 ਉਪਜਾਇ ਇਹ ਕੰਗੀ ਆਇ ਜੈ ਮੁਖੈ ਸੁਨਿ ਮੁਨਿੰਦ ਸੁ
 ਖ ਪਾਇ ੧੧॥ ੨॥ ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਬਰ ਸਿਰਾਧੁ ਨਿ
 ਯੋ ਚਿਤਾ ਤੁਰੇ ਭਇਓ ਚਿਤਾ ਪਾਸਾ ਭੂਪਤਿ ਜੇ ਖਿਤਾ

ਦਿਨ ਕਬਹੂੰ ਮਿਤਾ ॥੧੨॥ ॥੩॥ ਬਿਦਿਆ ਭੂਪਤਿ ਜੋ
 ਖਿਤਾ ਬਸ ਕੰਹੁ ਕੇਨਾਹਿ ॥ ਕਦਨ ਸਮੇ ਕੈ ਸੀ ਕਰੋਇ
 ਹੁਅਪਾਰ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧੩॥ ॥੩॥ ਜੋ ਨਰ ਬਚੇ ਤੇ
 ਝੋਤੇ ਨਰ ਮ੍ਰਿਤ ਕਸਮਾਨਾ ॥ ਕੰਨਿ ^{ਅੰ}ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਭੂਪਤਿ ਜੋ ਦਿਨ
 ਬਾਚਾਹਾ ॥੧੪॥ ॥੩॥ ਸੋ ਕੰਨਿ ਮ੍ਰਿਤ ਬਹਦਈ ਨ੍ਰਿ
 ਪਤ ਚਲਿਓ ਲੋਕੇਹਿ ॥ ਅਧਪੰਥਰ ਜਨੀਓ ਏਤਹਾ
 ਕਰੀ ਬਿਧਏਹਾ ॥੧੫॥ ॥੩॥ ਅਧਨਿ ਸਾਤਹਾ ਕਸਿ
 ਮਾਇਓ ॥ ਰਿਖਦਹਤਾ ਕੋਰੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥ ਤਬ ਨ੍ਰਿ
 ਪਕਹਿਓ ਸੁਨਹੁ ਬਹਦੇਵਾ ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕਹਿਓ ਤੁਮ

ਸੇਵਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਤਿਆਗੇ ਮਹਿਨਾਗੀ ਜੋ ਬਲ ਕਰੇ ਸੁਦੇ
 ਉਤਿਹਾਗੀ ਜੋ ਬਲ ਪੂਰਨ ਦੇਹੁ ਮਾਗੀ ਤੁਥਾ ਤਿਆਗੇ
 ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰਤਿਹਾਗੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਛੁਚੇ ਦਸਾਇ ਉਕੀਜੈ ਬਾ
 ਲਕ ਬਿਪ੍ਰਦ ਖੁਦੈ ਲੀਜੈ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥ ਚੰਦ ਨ ਕੁਸਮਨ
 ਚਰਚਤਿਹ ਨਿਜ ਕਰਿ ਮਾਰੇ ਗਈ ਸੇਵਿ ਜੋ ਭੁਟ ਨ ਕਰੇ
 ਮਾਇ ਮਨ ਵਿਹਿ ਸੁਹਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨਿ ਦੇਵ ਸਾਚੀ
 ਕਹੈ ਮਨ ਸਾਥ ਚਾਮੇਹਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਖ ਕੀ ਚਤੁਰਦਸੀ
 ਦਿਜ ਸੁਤਿ ਮ੍ਰਿਧੇ ਤੇਹਿ ॥ ੧੮ ॥ ੨ ॥ ਲੇਖਾ ਚਾਹਾ ਪਸ
 ਗਇਯੋ ਰਾਜਾ ਮਾਇ ਚੰਗੇ ਯਾਮ੍ਹੰ ਤ੍ਰਿਸੈ ਸਥਾ ਬਿਪਕਰੇ

ਮਮਜੀਅਸੰਸਾਏਹੁ॥ ੧੮॥ ੨॥ ਬਿਖਸੁਮਹਾਂਪ੍ਰਾਕ੍
 ਮੀਕਿਉਸੁਰਿਲੀਜੈਤਾਂਹਿ॥ ਪੰਗੁਪਰੀਛੁਤਿਜਾਂਦਵਰੁਸ
 ਮਕਰੇਛੁਨਮਾਹਿ॥ ੨੦॥ ੨॥ ਸੁਆਮੀਓਤਾਮਤਰੁ
 ਕਰੇਦਿਜਸੁਰਿਲਿਅਭਿਜਾਇ॥ ਇਤਨਾਉਦਮੁਹੋਕ
 ਰੋਕਰੋਜੁਤੁਮਹਿਸੁਹਾਇ॥ ੨੧॥ ੨॥ ਮੰਡੀਚਲਕੈ
 ਆਇਓਦਿਜਥੀਹੁਲਕੇਰੋਨਾ॥ ਦਿਜਪ੍ਰਤਿਰਾਖਤਿ
 ਬਚਨਾਇਹੁਸਬਜਗੁਆਵਾਗੇਨ॥ ੨੨॥ ੨॥ ਧੰ
 ਨਤੇਜਿਨਪੇਸਛੁਮੀਧ੍ਰਿਗੁਤੇਜਨਪਨਿਹੀਨ॥ ਭੇਜੀ
 ਵਨਕਾਛੈਕਹਾਂਜੈਨਰਹੋਪਰਾਧੀਨ॥ ੨੩॥ ੨॥

ਲੇਹੁ ਸੁਦਰਦਿ ਲਖਿ ਚਾਰਿ ਬਾਲ ਕ ਅਪੋ ਰੂਪ ਕੋ ਧਨਿ
 ਸੁਭਿ ਹੋਰਿ ਅਪਾਰਿ ਇਤੇ ਲੱਛ ਪਾਵੈ ਕਹਾਂ ॥ ੨੪ ॥
 ॥ ਗਤ ਹਿ ਦੀਪ ਕਿਚੈ ਰਹੈ ਦਿਨ ਦੀਪ ਕਰ ਦੁਜਾਨਾ ਤੈ
 ਲੋਕੀ ਦੀਪ ਕਧਰ ਮੁਕਲ ਦੀਪ ਕੁ ਸੁਤਿ ਮਾਨਿ ॥ ੨੫ ॥
 ॥ ਤੇ ਸੁਤਿ ਕੈ ਸੇ ਦੀਜੀ ਮੈ ਸੂਰੇ ਪਨ ਕੀ ਆਸਾ ਸੁਤਿ ਬਿਨ
 ਸਬ ਅੰਧਾ ਗਤਿ ਪ੍ਰਿਗਾਧਨ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥ ੨੬ ॥
 ਦਿਜ ਮੋਰਿ ਤਰੁਇ ਯੋ ਲਛ ਮੀ ਆਇ ਯੋ ਕਾਮ ਨਿਪਾਸਿ
 ਸੁਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸੁਤਿ ਦੀਜੀ ਮੈ ਲੀਜੈ ਲਛ ਬਿਲਾਸ ॥ ੨੭ ॥
 ॥ ਪਾਵ ਕ ਜਰੋ ਲਛ ਸੁਖਿ ਬਾਦ ਹਿ ਹੁੰਓ ਕੰਤਾ ਕਿਨ

ਬੇਹਾਇਯੋ ਰੁਲਗਾਇਯੋ ਸੋਮੁ ਏਕੁ ਬਿਗਤੰਤਾ ॥ ੨੮ ॥ ੨ ॥

ਤੋਝ ਦਹਾਏ ਜਗਤ ਕੇ ਮੁਏ ਬਦਹਾਏ ਕੋ ਨਿਲਛੁ ਬਿਨਾਸੀ

ਸਾਹਮੇ ਝੂਠੇ ਆਦਹਾਇਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨਾ ਲੱਛੁ ਜੀ

ਦਨ ਸੁਫਲ ਸੁਨਿਕੰਤਾ ਸੰਸਾਰਾ ਪੂਰਾ ਬਿਨਾਸੀ ਸਾਹਮੇ ਭੁੰਡ

ਪਰੈ ਸਿਰਫਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨਿਕਾ ਮਨ ਧੋਖੇ ਪਰੈ ਬੁਧਿ

ਜੀਤ ਅਤਿ ਨਾਰਾਹਮਤੁ ਮਜਬ ਜੀਵਤ ਰਹੈ ਤਬ ਸੁਤਹੈ ਬਿਅ

ਪਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨਿਕੰਤਾ ਕਦ ਨੈਰੁ ਰਮਾਯੋ ਧਨਿ

ਕਾਹਟਿ ਸੁਤਿ ਮਾਰਟਿ ਆਇਓ ਜਗਤ ਕਾ ਲਿਖੁ ਨਿਪੂਮ

ਬਿਚਾਰੀ ਜਿਨ ਸੁਤਿਕਾ ਜਤ ਪਾਸਿ ਆਟਾਰੀ ਆਸਤੀ

ਕਤਾਂ ਕੇ ਪਾਗੁ ਯੋ ਸੋਚ ਲਜਨ ਮੇਜੇ ਪੈ ਗਏ ਯੋ ਏਤ ਸਾਹਿਤ
 ਜੋ ਅਹਿਨ ਬਚਾਏ ਤੇ ਫਿਰ ਮੇਤਿ ਨ ਸਬੈ ਫੁਰਾਏ ॥ ਗਜਰ
 ਸਰਬ ਪ੍ਰਮਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਕਾ ਪੁੰਨਿ ਯਾਮਾਨ ਕਭਰਿ
 ਸੁਭਾਗੀ ॥ ਤਹਾ ਸੁਤਿ ਸਦਾ ਕਰੈ ਰਖਵਾਗੀ ॥ ੩੨ ॥ ਚੌ ॥ ਜੇ ਬ੍ਰ
 ਧਵਿ ਤੇ ਜਾਨਿਓ ਸੁਤ ਲਛਮੀ ਕੋ ਬੇਰਾ ॥ ਸੁਤਿ ਤੇ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾ
 ਈ ਏ ਲਛਮੀ ਤੇ ਬਹੁ ਦੇਖ ॥ ੩੩ ॥ ਚੌ ॥ ਲੱਛ ਕਰੈ ਅਪਵਿ
 ਤ ਜਗ ਮਦਉਨ ਮਦਉਪ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਲਾ ਬਿਰਧ
 ਜਨ ਕਰੈ ਅਨਾਦੁ ਗਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਚੌ ॥ ਸੁਨਿ ਕਾਮ ਨਿਸਾਚੀ ਕਿ
 ਤੈ ਕੋਟ ਜਾਮ ਸੁਖਿ ਚਾਰਾ ॥ ਕੈਮੁ ਸਿਤ ਜੋ ਕਿਧੁ ਤੈ ਦੇਖੈ ॥

ਰਦੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਕਾਮਾਨਿ ਸਿਰਧਾਨਿ ਓਪ
 ਤਾ ਬ੍ਰੇਤ ਖੰਡਨ ਜਾਇ ਨੈਨੀ ਹਰ ਕੈ ਕਹਿਯੋ ਕਰੋ ਜੁ ਤਮੇ
 ਸੁਹਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ੨ ॥ ਦਿਨ ਬਰਸੁ ਤਾ ਅਪਤਿ ਭੁਯੋ ਲੱਛਣ
 ਕ ਕੀਆ ਸਾ ਲੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਬਾਲ ਕ ਚਲਿਓ ਆਇ ਓਰਾ ਜੇਪ
 ਸਾ ॥ ੩੭ ॥ ੨ ॥ ਰਾਛੁ ਸਾ ਆਇ ਓਰਾ ਸਮੇ ਤ ਬਾਨਿ ਪਕੈਨੇ
 ਕਾਹਾ ਚੰਦਨ ਸੇ ਬਾਲ ਕ ਚਿਰ ਚ ਪੁਗਲੀਯੋ ਕਰਮਾਹਿ
 ॥ ੩੮ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਨਿਹਾਰ ਬਾਲ ਕ ਕਹਿਯੋ ਕਰਨਿ ਬ
 ਨੀ ਇਹੁ ਠਾਇ ਜੋ ਹੰਢੁ ਕ ਤੇ ਭਛੁ ਕਾ ਸੁਨਿ ਕੈ ਨੀ ਕੀਸ
 ਇ ॥ ੩੯ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਕਹਿ ਬਾਲ ਕਾ ਸਿਓ ਰਿਯੋ ਪੁਨਿ

ਬਾਨਕਦੀਓਰੋਇ॥ ਸੁਨਗੋਰੋਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਕੀਆਗੋਰੋਇ
ਸੁਰੋਇ॥ ੨੦॥ ੨੦॥ ਰੋਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਗੁਦਰਧਨਧਾਰੀ॥ ਜਿਉ
ਪ੍ਰਭਪ੍ਰਗਟਿਅਹਾਥਿਆਤਾਰੀ॥ ਜੈਸੇਰਾਖੜ੍ਹੇਬਦਿਪੀ
ਨੀ॥ ਜੈਸੇਮੁਕਤਿਗਇਦਰਿਦੀਨੀ॥ ਅਬਕੈਰਾਖਸ
ਲੇਹਧਾਰਪਾਤਿ॥ ਤੁਮਾਥਿਨਅਨਤਨਹੀਮੇਰੀਗਤਿ॥ ੨੧॥
੨੧॥ ਪਾਤਿਤਉਧਾਰਨਕਹਿਤਹੈਨਿਗਮਤਿਹੋਰਨਾਮ॥ ਸ੍ਰ
ਣਾਗਤਿਪ੍ਰਭਹਰਣਦੁਖਅਹੁਦਾਇਕਨਿਜਧਾਮ॥ ੨੨॥
੨੨॥ ਤਿਸੀਸਮੇਇਕਛਿਨਕਮੇਆਇਮਿਲੇਨੀਦਲਾ
ਲਾ॥ ਹਾਛਸੇਕੋਹਰਿਭੁਸਮਕਰਗੋਦਕੀਉਦਿਜਬਾਲ

੨੩॥ ਏ॥ ਬਾਲਕੁ ਮਓ ਸਾ ਦਰੇ ਸਿ ਮਰ ਸਿ ਮਰ ਪ੍ਰਾਪਿ ਲਾਹ
 ॥ ਬਾਲਕੁ ਰਿਯੋ ਮੁਰਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰੋਜੁ ਗੋਜੁ ਗਜਾਦਾ ॥
 ੨੪॥ ਏ॥ ਬਿਪਤ ਪਰੇ ਜੋ ਹਰੁ ਜੇ ਸੋ ਪੁਨਿ ਤ੍ਰਿਕੁ ਦਰਾਇਆ ਸੁ
 ਖਸਮਾਧੇ ਸੋ ਜੇ ਜੁ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨੫॥ ਏ॥ ਜੋ ਨਿ
 ਪਤਿ ਮਾਓ ਕਰੈ ਨਹੀ ਨਰ ਕੋ ਜਾ ਦੇ ਸੋਇ ॥ ਮਰਨ ਸਮੇਂ
 ਸੀ ਕਹਾਂ ਹਸ ਕਿਉ ਦੀਨੇ ਰੋਇ ॥ ੨੬॥ ਏ॥ ਇਹ ਬਿਚ
 ਰ ਬਾਲਕੁ ਸਿਉ ਲੋਕੁ ਲੀਨ ਸੀ ਸਾਗੁ ਮੂਨ ਤ੍ਰਿਸਤੋਰੇ
 ਇਉਂ ਸੁਨਿ ਬੈਤਾਲਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨੭॥ ਏ॥ ਰਾਜਾ ਮੁ
 ਖਤੇ ਬੋਲਿ ਉਤੀ ਗਯੋ ਬੈਤਾਲਾ ॥ ਟਿਹਰਾ ਜੇ ਕਾਧੇ

ਲੀਤਿ ਪੰਥ ਪ੍ਰਚਿਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੧੮ ॥ ੨ ॥ ਓਨਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਕ
 ਸਾਸਨਾ ਪ੍ਰਭਾਦ ਕਬਕਹੀ ਹੇਤ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਬ
 ਹੁਭ ਜਨ ਕੇ ਕਾਰਟੇ ਕੀ ਓ ਬੈਤਾ ਲਭਿ ਪਾਇ ॥ ੧੯
 ॥ ਇਤਿ ਨਿਦ੍ਰਿਸ਼ਾਕ ਸਾਸਨਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਬੈਸਨਾਮ ਨਗ੍ਰੀ
 ਬੇਖੇ ਬਿਪ੍ਰਲੋਕੁ ਰਾਖਿ ਪਾਇ ॥ ਅਥ ਦੰਤ ਬਾਟ ਕ
 ਤ ਹਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਮ ਕੀਤੀ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਤਿਹ ਦੁਹਤਾ ਅ
 ਤਿਸੁੰਦ੍ਰਿਅ ਦਨਿ ਮੰਜਰੀ ਨਾਮ ॥ ਮਾਨਸ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਨ
 ਕੋ ਨਿਜ ਕ੍ਰਮ ਕੀ ਨੀਸਿ ਅਮ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਤੇ ਕੀਨੀ ਅਮੁ
 ਨਿਨਾਭ ਕੋ ਦੀਨੀ ਹਿਰਦੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਨਿਜ ਸੰਨਿਬੰਧੀ

ਜਾਨ ਕੈ ਸਬ ਬਿਧ ਕੀ ਨੀਸਾਹ ॥ ੩ ॥ ਚੈ ॥ ਵੇਕਸ ਮੇ ਭੁਨਿ
 ਨ ਭਉਚਿਰਾਗੀ ॥ ਚੁਕੈ ਕਬਹੂੰ ਨਹੇ ਦਨਹਾਰੀ ॥ ਜੋ ਸਿਦਸੀ
 ਸਚੈ ਦਘਰ ਕੀਨਾ ॥ ਤੋਰੁ ਇਓਰਿ ਹੁਕੇਤ ਮੁਖਣੀਨਾ ॥
 ਜੋ ਸੀਤਾਗਘਦਪਤਿ ਪਾਇਓ ॥ ਕੁਮਰੇਖ ਬਸਰਈ ਪ੍ਰਥਿ
 ॥ ਤੋਰੁ ਪਉਦ ਮਧੂ ਬਲਗੁ ਸਾਈ ॥ ਓਦ ਮਕਰੇ ਸੁਧਿਨ
 ਕੀਤਾਈ ॥ ਏਹਾ ਬਿਰਹੁ ਰਤ ਬਜੀ ਮੇ ॥ ਬਿਚਾਰਹੁ ॥ ਘਨ
 ਕੂਨ ਪ੍ਰਦੇਸ ਸਿਧਾਹੁ ॥ ਮਦਨ ਮੰਜਰੀ ਬਿਰਹੁ ਸੰਤ
 ਈ ॥ ਕਹਿਤ ਬਚਨਾ ਬਿਹ ਬਲਾ ਬਿਲਾਈ ॥ ਕੋਓ ਨਿ
 ਗਈ ਪੀ ॥ ਤੁਮਰੇ ਸਾਥਾ ॥ ਰੋਇ ਕਹੀਤ ਬਧੇ ਕਹਿ ਗਾਥਾ ॥

੨॥੨॥ ਏਕਸਮੇਸੋਸੁੰਦੀਚਣੀਤ੍ਰਦਨਪ੍ਰਜਾਇਬਿਧ
 ਸੰਜੋਗਪ੍ਰਸਾਦਕਬਿਮਾਰਗਲਧਿਯੋਸੁਭਾਇ॥ ੫॥੩॥
 ਤਿਹਮਗਦਿਜਕਮਲਾਕ੍ਰਮਾਇਯੋਸੁੰਦਕਾਮੁਖਦੇਖ
 ਲੁਭਾਇਯੋਸੁੰਦਤਾਮੁਦੇਖਲੁਭਾਨੀ॥ ਬਿਗੁਪੀਗਪ੍ਰ
 ਪੀਗਪਰਾਨੀ॥ ਅਤੁਰਹੁਇਵਿਕਸਖੀਕੁਲਾਈ॥ ਸੁਨਿਸ
 ਜਨੀਮਮਗਹਿਓਨਜਾਈ॥ ਰਤਭਰਤਾਜਨਦੀਨਾਦੇਖਾਈ
 ॥ ਬੋਹਕਹੀਚਿਤਲੀਓਚੁਰਾਈ॥ ਸੁਨਿਆਲੀਸਤਿਭਾਉ
 ਬਖਾਨੇ॥ ਨਿਸਚੈਅਜੁਮ੍ਨਮਮਜਾਨੈ॥ ਜੋਸਖੀਜੀਦਨ
 ਬਾਂਢੈਮੇਰਾਤੋਕਮਲਾਕਹਿਲਿਅਉਸਦੇਗ॥ ੬॥੪॥

ਇਹ ਸੁਨਿ ਸਖੀ ਤਹੀ ਕੋਧਾਈ ॥ ਹਸਤ ਹਸਤ ਦਿਜ ਕੇ ਪਰ
 ਆਈ ॥ ਕਮਲ ਕੂਕੇ ਦੇਖੇ ਕਹਾਂ ॥ ਦਗਾਧਿ ਪ੍ਰਦਾਤੁ ਨ ਹੁੰਦੈ
 ਗਾਂਗਾ ਚੰਦਨ ਅੰਗ ਬਿਲੇਪਤ ਮੀਤਾ ॥ ਸੁਪ ਸਿੰਚਉ ਪਜਾਵੈ ॥
 ਸੀਤਾ ॥ ਸਿੰਚਤ ਕਮਲ ਕਸਮ ਪਾਨ ਸਾਗਾ ॥ ਟੇਰਤ ਬੀਜ
 ਨ ਕੂਉ ਪਚਾਗਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਦੇਖ ਸਖੀ ॥ ਬਿਗਸਾਈ ॥ ਹਸ
 ਸਤ ਹਸਤ ਦਿਜ ਕੇ ਦਿਹਾ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨਿ ਕਮਲ
 ਕੂਜੇ ਬਿਗੁਤ ਪਤ ਭਈ ਤੁਮ ਦੇਹਿ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਭੀਤ ਹੋ ਬਿਹੁ ਜੇ
 ਪ੍ਰਗਭਈ ਸਿਧ ਦੇਹ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਜਲ ਪ੍ਰਦਾਤੁ ਮੁਖ ਪ੍ਰਚਲਤ
 ਦੀਰਘ ਲੇਤ ਉਸਾਸ ॥ ਟਿਨਿ ਟਿਨਿ ਪ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕ

ਭੀਰੋਤਮੁਰਛੁਜਾਸਾ ॥ ੮॥ ਛੁਪੇ ॥ ਚਲੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਹਾਂਅੰ
 ਗਅਤਿਸੁਖਉਪਜਾਵੈਸਰਦਰਬੈਠੇਸੋਰੁਸੋਪਾਵੈ। ਉਦੈ
 ਨਦੀਸੈਉਜੀਆਗੀਅਪਕ੍ਰੁਕਿਲਸੇਕੰਜਸਰਸਛੁਈਛੁ
 ਲਦਾਗੀ। ਹੁਦੈਹਰਖਮਾਦਿਜਬਰਚਾਇਓਚਤੁਰਤੀਆਕੇ
 ਸੰਗ। ਮਾਨੋਕਟਕਪਲਾਨਿਓਪੂਰਣਕਥਾਅਨੀਗਾ॥ ੯੦
 ॥ ਅਗੁਟਕਛੁਦਾ ॥ ਦਿਜਕਮਲਾਕ੍ਰੁਚਾਇਓਭਦ੍ਰਨਤਿ
 ਹਮਾਇਯੋ। ਮੂਤਰੁਈਤਾਂਪਾਛੁਦਿਹੁਸੁਨਿਪਾਇਯੋ। ੯੧
 ਪ੍ਰਓਪ੍ਰਨਮੁਛੁਦਾਇਕਿਕਲਬੁਧਿਹੋਇਓ। ਜਲਬਿਜੀ
 ਨਜਿਓਮੀਨਕ੍ਰਿਪਟਪਲਬੇਇਓ॥ ੯੨॥ ਛੁਦਾ ॥ ਸੂਬਰ

੨

ਹਰੀ ਨਮੋ ਲਾਜਿ ਸੇ ਰੁਖ ਪਾਵਈ। ਦੁਖ ਤਰੁ ਜੋ ਸੁ ਤੈ ਸੇ
 ਮਨ ਬਿਲਾਸਾਈ। ਕੂਤ ਮੁਯੋ ਬਿਲਾਪਨ ਪੁਰਦੀ ਆਸਤਿ
 ਸਾ। ਕੂਮਰੇ ਸਬ ਧਿ ਜਾਨੇ ਨਦੀ ਜੈ ਦੇ ਸੁ ਕਿਸਾ। ੧੨। ਏ। ਅਦੁ
 ਭੁਤ ਕਥਾ ਤਹੁ ਭਈ ਅਨਿ ਦੇਖੇ ਅਨਿ ਸੁਆ। ਸਭ ਜਨ ਮਿਲ
 ਨ੍ਰਿਪ ਸੇ ਕਹੀ ਜਿਹ ਬਿਧ ਦੇ ਨੇ ਮੁਆ। ੧੩। ਸੋ। ਚਿਤਾ। ਬਨ
 ਦੇ ਏਕਾ ਨ੍ਰਿਪ। ਤਕਰਿ ਓਇ ਨਦੁ ਜਨਕੀ।
 ਪ੍ਰਮਗੁਨੀ ਸਾ ਬਿਬੇਕ ਦੇ ਦੇ ਨੇ ਬ੍ਰਿਹਿ ਹੁਤੇ। ੧੪। ਏ। ਬ੍ਰਿਹਿ
 ਪ੍ਰਸਤਿ ਜਾਣੀ ਏ ਜਕੇ ਸਚੇ ਨੇ ਮਾ। ਪ੍ਰਾਣ ਤਜੈ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਤ
 ਜੈ ਰਦ ਪੰਕਜ ਗਤਿ ਜੇਨਾ। ੧੫। ਏ। ਦੇ ਨੇ ਕੀਏ ਕੇ ਚਿਤਾ ਕ

129
ਗੀਮਹਾਜਨਲੋਕਾਜੀਸੀਸਮੇਮੁਨੀਨਾਰੁਗੀਆਇਬਿਧਸੰ
ਜੋਗੁ॥੧੦॥੨॥ ਸੁਨਿਨਾਰੀਕੀਸਕਲਬਿਧਬ੍ਰਿਹਤ੍ਰਿਧ
ਰੁਈਤਾਂਹਿ॥ਅਦਭੁਤਰੁਈਧਾਇਪ੍ਰਭਿਚਿਤਾਮਾਰੀ॥੧੮॥
੨॥ ਜੋਨ੍ਹਿਪਨੀਆਉਕਰੈਨਹੀਨਰਕੋਤਾਂਨਿਪਗੀਨਾ॥ਕਹੁ
ਤਿਹੁ ਮਧੇਬ੍ਰਿਕੁਮਾਕਾਮਾਤ੍ਰਮਤਕੋਨਾ॥ਅਤਿਕਮਾ
ਤਰੁਧਾਨੀਆਜੀਐਜਾਨਖੈਤਲਾ॥ਕਿਉਨਗੀਦਿਜਤੈ
ਨਹੀਸੋਮੁਫਕਹੁਰੂਪਲਾ॥੧੯॥ਰੰਗਰੂਦਿਜਨਾਰੀ
ਬ੍ਰਿਹਤ੍ਰਿਧਸੋਮੁਏਅਨਿਕੀਆਮਚਰਜਹੇਈ॥ਕ੍ਰੋਧਦ੍ਵਿਤਮੇ
ਜਾਂਕੋਬ੍ਰਿਹਮਤਿਕਾਮਤ੍ਰਸੋਈ॥ਕਹਤਸੁਨਤਸੁਖਉਪਜੇ

ਅਵਤੁਤ ਕਥਾ ਕੰਨਾ ਜਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਿਦੈ ਸ੍ਰਿਸੇਤੀ ਰਾਧਾ
 ਗਸਕੁ ਸਾਲਾ ॥ ੨੦ ॥ ਏਹਾ ਜਾਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲ ਚਿਤ ਹੀ ਗਯੋ ਬੋ
 ਤਾਲਾ ਫਿਰ ਰਾਜੇ ਕਾਧੇ ਲੀਯੋ ਪੰਥ ਪ੍ਰਚਿਤ ਤਕਾਲਾ ॥ ੨੧ ॥
 ਏਹਾ ਬ੍ਰਿਸਾ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਾ ਬਿਕਰੀ ਹੋਰ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥
 ਬਹੁ ਜਨ ਕੇ ਕਾਰਨੇ ਕੀ ਚਿੰਨ੍ਹੇ ਤਾਲ ਚੁਪਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਇਤ
 ਏਸ ਤਵੀ ਕਥਾ ਜਮਨ ਪ੍ਰਗੀ ਸ੍ਰੀ ਨਗ੍ਰਮੋ ਬੀਰ ਬਹਯੋਨੇ
 ਗਾਇ ॥ ਸਸਨ ਸਿਆਮ ਦਿਜਤ ਰਹੈ ਸਚਿ ਸਗੁ ਸਹਿਜ ਸੁ
 ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਏਹਾ ਤਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਰ ਰਬਿਧ ਬਿਧਾ ਨ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਟ
 ਸਗਾ ॥ ਇਕ ਰਤਾ ਪ੍ਰਨਾਗਾਇਕ ਜੁ ਮੇ ਇਕ ਬੇਸ ਦਾ ॥ ੨ ॥

ਨਾਸਤਕਬਾਦੀਇਕਕਾਹਯੋਕੂਤਾਕਹੈਨਕੋਇ। ਸ੍ਰਬਮੇਵ
ਜਗਉਪਜੈਨਾਸਸਗਤੈਹੋਇ॥੩॥ੴ ਸਸਨਸਿਆਮ
ਬਿੰਤਾਬਦੀਜਾਨੇਭਏਕਪੁਤਾ। ਅਪਨੇਅਪਨੇਮਤਉਠੇਕਉ
ਨਸਾਸਤਨਸੁਤਾ॥੪॥ੴ ਚਾਰੇਸੁਤਖੈਠਾਇਕੈਲਾਗ
ਯੋਕੂਤਉਪਦੇਸਾ। ਸੁਨੇਪ੍ਰਭਾਇਆਪਦੁਆਰਕਹੈਨਰੈ
ਸ॥੫॥ੴ ਤਸਕੂਹੈਨਗਰਕਛੁਦੇਸਬਿਦੇਸਹਿਸੰਗ
ਉਤਮਪਨਸਭਤੇਪ੍ਰਗਟਬਿਦਿਆਪਨਹਅਭੰਗ॥੬॥
ੴ ਕਲਬਲੀਸਬਪ੍ਰਗਟਸਦਾਗ੍ਰਸਤਿਸੰਸਾਰਾ। ਨਾ
ਸਦੰਤਸਬਦੇਖੀਅੰਗਰਿਕਾਸਿਮੂਨਸਥਾ॥੭॥ੴ ਬਿ

ਵਿਆਤੇਸਬਜਾਨੀਮੈਧੂਮਅਧੂਮਬਿਚਗਾਸੁਨਿਸੁਤਿਤੇ
 ਅਵਟਕਹੋਜੇਗਚੇਪ੍ਰਾਗ। ੮॥ ੨॥ ਜੇਨ੍ਹਪ੍ਰਨਗਸਿਓਹ
 ਚੇ। ਤਿਨਕੇਧੂਮਕ੍ਰਮਸਬਕਾਚੇ। ਤਿਨਕੇਮੁਕਤਫਸਦੀਸੇ
 ਹਸੀ। ਜਪਤਪ੍ਰਸੀਤਤਸਰੇਮਿਟਾਈ। ਪਗਸੇਨਾਗਛੁਦੈ
 ਜੁਪ੍ਰਾਈ। ਗਜਜਿਉਜਮਪੁਰਬਾਧਿਜਾਈ। ਪ੍ਰਤਿਅਸੁਨਿ
 ਤਸ੍ਰਵਨਉਠਿਧਾਵੈ। ਮ੍ਰਿਗਜਿਉਮਰੇਕਹਾਂਸੁਚਿਪਾਵੈ।
 ਪ੍ਰਤਿਅਦੇਖਅਨੰਦਜੀਅਕਰੈ। ਪ੍ਰਪਾਦਕਪਤੰਗ
 ਜਿਉਜਯੈ। ੯॥ ੩॥ ਖਾਨਪਾਨਬੁਖਟੁਰਦਨਬਸਨਹਿ
 ਗ੍ਰਹਿਕੇਰਾਗ। ਅਮਤਿਨਕੇਰੂਤਾਸਹੈਹਮਸੁਖਰੋਗਅ

ਪਾਠ ॥ ੧੦ ॥ ਚੁ ਸੁਨੇ ਪਿਤਾ ਕਿਉ ਛਾਡੀ ਮੇ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ॥
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਇਹੇ ਸੀ ਸਾਰੇ ਮੇ ਸੁਹਤਿ ਬ੍ਰਜਤ ਸੁਖਰੀਤਾ ॥ ੧੧ ॥
 ਕੇਤੀਆ ਜਿਨ ਪਾਤਿ ਛੁਡਿਓ ਆਪਨਾ ਤਿਨ ਕੀ ਕਹਾ ਪ੍ਰੀਤ
 ਤਾ ਜਹਾ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਉ ਪਜੈ ਤਹਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕਿ ਮ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜਹਾ ਪ੍ਰੀਤ
 ਤਨ ਨੀਤ ਤਹਾ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਨਾਰੀ ॥ ਸੁਖ ਸਮਾਧਿ ਜਹਾ ਨਹ
 ਤਹਾ ਦੁਖ ਉਪਜਾਤਿ ਤਹੀ ॥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭ ਲਾਵਾਇ ਚਰਕ
 ਛਾਡੇ ਇਹੁ ਸੁਪਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਕਹਾ ਪ੍ਰੀਤ ਜਿਨ ਛਾਡਿਓ
 ਪਤਿ ਅਪਨੇ ॥ ੧੨ ॥ ਚੁ ਪਿਤਾ ਮਰਨ ਸੁਤਿ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿ
 ਬੋਲਿਓ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਗਤੇ ਜਨ ਸੀ ਸਾਰੇ ਮੇ ਜੋਰ

ਚੇਪ੍ਰਨਾਰ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ॥ ਸੁਤਿ ਬੇਸਦਾ ਬਿਸਵਾਸਤਜਸੁ ਭ
 ਮਤਿ ਮੋਟ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਬਿਸਾ ਅਤੁ ਬਿਸੁ ਅਗੀਰ ਸੇਵੁ ਸਾ ਬਿ
 ਸਤਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ॥ ਬੇਸੁਆਕਿ ਮਧਿਤ ਛੁਡੀ ਅੰਸਹਜ
 ਬਦਨਾ ਬਿਹਸਿਤਾ ॥ ਅਨਤ ਕਹੁ ਸੁਖ ਏਕਾਦਿ ਨ ਉਨਕੇ ਸ
 ਦਾ ਬਸਿਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ॥ ਬੇਸਮਸਾਨ ਸਮਾਨ ਸੁਤ ਕਹ ਪੋ ਬੇ
 ਦ ਨ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥ ਏਕ ਜਗਤ ਇਕ ਪੰਥ ਮਾਹਿ ਏਕ ਮ੍ਰਿਤ ਕਇ
 ਕ ਛੁਗ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ॥ ਧਿਤਾ ਬਚਨ ਸੁਤਿ ਸ੍ਰਵਨਿ ਸੁਨਿ ਬੇ ਬਿ
 ਚਿਪ੍ਰਗਾਟਿ ਪਕਾਰਾ ॥ ਬੇਸੁਆ ਬਿਸਤ ਜੋਗ ਚਹੇ ਪ੍ਰਿਗੁਰੇ ਨ
 ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ॥ ॥ ਦੂਤ ਕਾਰ ਸੁਤਿ ਛੁਡੀ ਏਇ ਛੁਪੁ

ਨੇ ਸੁਰਾਇ ਤਿਹਾਰਾ ਚੇ ਪਨ ਸ੍ਰਮ ਸਬ ਜਾਤ ਪਾਤਹੁ ਨ ਜਾਇ
 ੧੯॥ ੨੦॥ ਸੁਨੇ ਪਿਤਾ ਕਿ ਮਛੂਰੀ ਮੈ ਜਗਜੂ ਮਾਜੂ ਮਾਮੰਕਾ॥
 ਜਾ ਕੇ ਨਿਮਲ ਨਿਤ ਨਿਤਾ ਸਮਰਾਨ ਸਮਰੰਕਾ॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ਸੁ
 ਨਿਸੁ ਤਿਥੇ ਦੁਪਕਾਰੀ ਸ੍ਰਬ ਦੇਖ ਕਾਮੁਲਾ ਦੂਤ ਕਾਰੰ
 ਸਾਰੇ ਮੇ ਬਿਖਬੁ ਬੇਕਾਫੂਲਾ॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ਜੋ ਜੀਤੋ ਤੋਰਾ
 ਹੋ ਜੋ ਹੋਤੋ ਏਕਹੀ॥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੂਤ ਕਾਰੰ
 ਨਹੀ॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ਰਾਜ ਕ੍ਰਿਸਟ ਨਲ ਪਾਂਡੂ ਸੁਤਿ ਦੀਨੇ ਨਹੀ
 ਨਿਕਰਾ ਦੂਤ ਕਾਰ ਸੁਖ ਉਨਲ ਰਿਓ ਅਬ ਸੁਤਿ ਤੁਮਹੀ ਬਾ
 ਤਾ॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ਪਿਤਾ ਬਚਨ ਸੁਤਿ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿ ਕੋਇ ਓ

ਪ੍ਰਗਟਿਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੁਏ ਮੇਜੋਰਾਹੀਧਿਗਤੇਨ੍ਰਸੰਸਾਰਾ॥

੨੩॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਤਿ ਮੁਨਿ ਸੁਤਿ ਕਰੇ ਸੁਧਾ ਸੋਚਿਤ ਲਾ
ਇਯੋ ਮਾਗੇ ਸੋਪਾਈ ਦੇਵੇ ਖਸਗੀਰੇ ਜਾਇ॥ ੨੪॥ ੨੩

ਕਦਨ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੈ ਸੀ ਭਗਤਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੋਰਾਇ॥ ਪੰਚਤ
ਤਕੇ ਮੇਲੁ ਹੈ ਪੁਨਿ ਸੋਤ ਹੀ ਸਮਾਇ॥ ੨੫॥ ੨੪ ਅਜਮ

ਭੁਗਨ ਕਾਜਿ ਨਤ ਹੀ ਗੋਤ ਮਤੀ ਅਕੋ ਦੇਖਿ ਨਿਦਾਰੀ॥
ਜਿਨ ਹੀ ਨਗਨ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਰਾਖੀ॥ ਜਗਗਾਏ ਨਾਰਦ

ਮੁਨਿ ਸਾਖੀ॥ ਨਗਨਾਹੀ ਸੁਤ ਸੋਗਗਾਏ॥ ਜਗ ਸਿੰਧ
ਤਿਭੂਪ ਦੁਹਾਏ॥ ਨਰਕਾ ਸੁਰਾਹੀ ਕੀਨਿ ਆਲੀਨੀ॥

ਗਜਕੋਮੁਕਤਿਭਗਤਿਤੇਈਨੀਜਿਨਪ੍ਰਲਾਏਰਬੀ
 ਰਾਖੇਸ੍ਰੁਤਿਧਰਸਕਸਰੁਗਤਿਇਹੁਗਾਏਸੇਹਰਿਗੁਮੇ
 ਨੰਦਕੋਪੁਤਾਭਗਤਿਹੇਤਰੁਯੋਅਜਰਟਦੂਤਾ॥੨੬॥
 ਏ॥ ਸੁਖਦਾਇਕਦੁਖਹਰਪ੍ਰਭਜਦਬੰਸੀਨੰਦਨੰਦਾ॥
 ਗਧਾਪਾਤਚਿਤਸਿਮਗੀਏਸ੍ਰੀਬ੍ਰਿਹਤਬਨਿਚੰਦਾ॥੨੭॥
 ਏ॥ ਕੇਹਰਤਕੁਤਕਦਨਿਕੋਮਾਤਾਕੇਤਤਾਜਿਉਜਲ
 ਤੇਬੁਦਿਬੁਦਿਉਠੇਪੁਨਿਜਲਸੰਧਸਮਾਤਾ॥੨੮॥ ਏ॥ ਸੇ
 ਈਨ੍ਰਿਗੁਟਸ੍ਰੁਗਟੇਸੇਈਸੇਈਸ੍ਰਿਸਟਕੁਤਾਗਸੇਈ
 ਪ੍ਰਗਟਭਉਨੰਦਕੋਪੁਰਨਬ੍ਰਾਮਮੁਰਾਗਾ॥੨੯॥ ਏ॥ ਸ੍ਰਿ

ਗਨਮਤਕਥਾਦੀਜਗਤਿਜਿਨਹਰਿਸਕਯੋਨਜਾਨਾ॥
 ਕੰਕਰਕੋਪਾਛੇਪਰੇਤਜਚਿੰਤਾਮਨਖਾਨਾ॥੩੦॥ੴ॥ ਨੂਕ
 ਕੁੰਗੀਤਿਨਕੋਰਓਤੇਪਨਿਗਏਅਬੋਗਾ॥ਨਾਸਤਕਥਾਦੀ
 ਗਤਮੈਹਰਖਤੁਸਭਲੋਗਾ॥੩੧॥ੴ॥ ਨੀਤਾਬ੍ਰਹਮੰ
 ਗਾਰਹਸਜਿਨਕਛੁਲਓਨਭੇਦਾ॥ਆਤਮਹੰਤੇਨਾਸਤੁ
 ਕੀਪ੍ਰਗਟਪਕਾਕੇਖੇਦਾ॥੩੨॥ੴ॥ ਅਜਮਾਖਿਨਾ
 ਸੀਸਦਾਸਿਦਾਮਾਦਾਅੰਤਮਧਸੇਇ॥ਜਲਥਲਗਾ
 ਪਤਾਲਪ੍ਰਭੂਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥੩੩॥ੴ॥ ਸੁਨੇਧਿਤਾ
 ਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਜਸੁਬ੍ਰਹਮਸੁਨਾਇ॥ਜਿਸੁਸੁਨਿਤੇਸੁਖ

ਗ

ਉਪਜੈਵੇ ਸਗੀਰੋ ਜਾਇ। ੩੪॥ ੨॥ ਸੁਰੇ ਪੁਤ੍ਰਿ ਕੁਨ ਕੁਈ ਕਮ
ਲਾਨੈ ਨ ਕੀਤੇਹਿ। ਸ੍ਰਧਾ ਸੈ ਤੁਮ ਚਿਧਰੈ ਅਵਹਉ ਧਾਰਤ ਮੋਹ।

੩੫॥ ੨॥ ਧੰਨ ਪਰਗਟ ਕਾ ਪਲਕ ਪੰਨ ਸੁਸਮੋਹ ਸਾਲ
ਗਜਿਸ ਅਵਸਰ ਕੋ ਪੂਛੁ ਈਜ ਸੁਸ੍ਰਿਮਦ ਨਗੋਪਾਲ। ੨

੬॥ ੨॥ ਧੰਨ ਸ੍ਰੋਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਪੰਨ ਧੰਨ ਧਿਵਸ ਅਹਰੰਨ।
ਨਰ ਨਗੀ ਪੰਨ ਧੰਨ ਜਗ ਕਥਾ ਸਿਆਮ ਸੁਖ ਅੰਨ। ੩੭॥ ੨॥

॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਤਿਬਧੀ ਨਿਤੇ ਪੰਨੀ ਤੇ ਸੁੰਦ ਬਾਹ। ਈਪਥੰ
ਤੁਤੇ ਸਪਨ ਜਿਹ ਹਰਿ ਕਥਾ ਉਚਾਰਾ। ੩੮॥ ੨॥ ਨਗੂਪੁਗੀ
ਪੰਨ ਧੰਨ ਜਦੁ ਪੰਨ ਧੰਨ ਸੁੰਦ ਗਾਇ। ਜਗ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪੰ

ਕਿਸਤਰੈਧੰਨਤੇਸਭਾਸੁਠਾਓ॥ ੩੯॥ ਏ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਕਥਾ
 ਬ੍ਰਿਸਤਾਰਬਹੁਗਭਿਜਸੁਅਗਮਅਪਾਧਾਜਿਤਨਕਬੁਧ
 ਮੁਮਪਾਟਿਬਸੈਤੇਤਕਕਰੋਬਿਚਾਰਾ॥ ੪੦॥ ਫੁਖੇਸਿਮ
 ਗਪ੍ਰਤਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਕਮਲਨੈਨਾਧ੍ਰਿਖਭਾਤਦੁਲਾਰੀ॥
 ਸੁਖਸੇਵਾਦੁਖਗਰਨਸਦਾਪ੍ਰਭੁਕੰਜਾਬਿਹਾਰੀ॥ ਗੋ
 ਪਬਧੁਥੇਸੰਗਕੂਤਕ੍ਰੀਤਾਬਿਮਾਰੀ॥ ਅਦਲੇਕਨ
 ਜਸੁਕਹਤਦੇਖਦਾਰਦਮਿਟਜਾਗੀ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਜਾਣੀ
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕਾਬਿਮਾਨਿਮਥਿਦੁਖਦੁਹਰੀਮਦਦਨ
 ॥ ਸੋਪ੍ਰਸੰਨਹਮਕੇਤੁਮੇਜੈਜੈਜੈਗਾਧਾਰਦਨ॥ ੪੧॥

ਛੁਪੇ। ਜਿਹ ਸਿਮਰੇ ਦੁਖ ਜਾਂਹੇ ਦੁਖ ਦਾਰ ਦਾ ਅਪਨਾ ਸ
 ਹਿ। ਜਿਹ ਸਿਮਰੇ ਸੁਖ ਹੋਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੈ ਬ੍ਰਿਜ ਸਹਿ।
 ਜਿਹ ਸਿਮਰੇ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਆਰਤੀ ਉਤਾਰਹਿ। ਜਿਹ
 ਸਿਮਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਹੇਸ਼ ਕੀਰਤਿ ਬਿਸਤਾਰਹਿ। ਜਿਹ
 ਸਿਮਰੇ ਸਬ ਸੁਖ ਪਾਈਏ ਦਸਹੇ ਦਹਿਤੀ ਕੇਰਦਨ।
 ਸੁਖ ਸੀਨਿ ਹਮ ਕੇਤੁ ਮਹਿ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਗਾਧਾਰਦਨ। ੪੨
 ॥੨॥ ਕਹੇ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸੇ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਟੀਸਾ। ਸਿ
 ਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਾਂ ਕੇ ਕਹੈ ਬ੍ਰਿਅਕ ਜਗ ਪ੍ਰਦਾਨ। ਸਾਧ
 ਨ ਮੇਨ ਮੇਨ ਗਵੀਸਾ। ੪੩ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰੇ ਸੁਖ
 ਸੀਗ ਪ੍ਰਭ ਪਾਈਏ ਇਕ ਛਿਨ ਮੇਰ ਗਵਾਨ। ੪੪ ॥

ਪਹਾਪਟੀਪਥਾਦਿਨਕਲਪਮਾਸਬ੍ਰਖਸੁਨਮੇਰਿਅਬ
 ਵਪ੍ਰਵਾਦਮੇਨਹਿਸੁਨਯੋਕਹੋਤਾਤਕੀਆਹੋਇ। ੨੫

॥੨॥ ਸਦਾਕ੍ਰਿਸਨਸਾਚੀਭਗਤਿਤਬਸੁਤਿਕ੍ਰਿਪ੍ਰੋਬਿ
 ਚਾਹਾਹਰਪਦਪੰਕਜਬੇਮੁਖਾਧ੍ਰਿਗੁਤੇਨਰਸੰਸਾਰ।

੨੬॥ ॥੨॥ ਚਾਰੇਸੁਤਿਕ੍ਰਿਜੇਰਕੇਪਿਤਾਕੇਪਾਇ। ਹਮ
 ਆਗਆਕਾਰੀਭੁਏਕੋਜੁਤਮੇਸੁਹਾਇ। ੨੭॥ ॥੨॥ ਸੁ

ਨੈਪੁਤਬਿਦਮਾਪਦੋਬਿਦਿਆਪ੍ਰਮਨਿਧਾਨ। ਬਿਦਿ
 ਆਤੇਸਬ੍ਰਪਾਈਏਸੁਦਹਗਮੁਕਤਭਗਵਾਨ। ੨੮॥

॥੨॥ ਜਾਹੁਪੁਤਮਸਿਦ੍ਰੁਗੀਬਿਦਿਆਪਦੋਅਪਾ

ਗਾਇਤਰੂਪਤ ਆਦਰਕਰੈ ਉਤਸੁਖਿ ਮੁਕਤਮੰਤਰ
 ॥੫੮॥੨੦ ਮੁਕਤਜੁਗਕਰਜੋਰ ਕੈਪਰੇਪਿਤਕੋਪਾਇ
 ॥ਏਆਗਆਚਾਰੋਚਲੇਸਿਦਪੁਗੀਸਹਿਸੁਗਾਇ॥
 ॥੫੦॥੨੦ ਚਾਰੋਅਏਸਿਦਪੁਗੀਪਾਇਓਗੁਰੁਅਨੁਪ
 ॥ਬਿਦਿਆਮ੍ਰਿਤਕਸੰਜੀਵਨੀਪੜੇਚਤੁਰਾਬਿਧੁ
 ॥੫੧॥੨੦ ਗੁਰਤੇਆਗਿਆਲੇਚਲੇਅਏਮਾ
 ॥ਗਮਾਂਹਿਸਿੰਘਅਸਤਦੇਖੇਤਹਾਂਪ੍ਰੀਛਾਏਵੈਤਾ
 ॥ਧ੍ਰਿਥਮਮੰਤ੍ਰਪਦਅਸਤਚੁਨਾਏ॥੨੩ਤੀਏਪ
 ॥੨੪ਸਬਅੰਗਬਨਾਏ॥੨੩ਤੀਏਪ੨੩ਬਸਿੰਘਜਿ

ਆਯੋ ਚਰਖ ਪਛਾਪਨ ਜਿਉ ਗੁਜਾਇਓ ਆਇਜ
 ਬੁਝੀ ਤਰੁ ਵੇਡੁ ਰਪਾਨੋ ਤਬੁੰ ਕਹਾਨ ਪਾਵੇ ਜਾਨੋ ਅਤੇ
 ਸੀਪ ਦੁਹੁ ਸੁਨਿ ਨ੍ਰਿਪਤਾਹੀ ਅਤਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ਸਰੋਕ
 ਛੁਨਾਹੀ ਬਿਨ ਬੀਚਾਰ ਕੁ ਮੁਜਿ ਨ ਕੀਨਾ ਬਿਦਿਅ
 ਦੰਤ ਮਰੈ ਬੁਧਿ ਹੀਨਾ ॥ ੫੨ ॥ ਏ ॥ ਜੇ ਨ੍ਰਿਪ ਨਿਅ
 ਉਕਰੈ ਨਹੀ ਨਰਕੈ ਜਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਇਨੁ ਚਹੁ ਮੈ ਪੋ ਬਿਕ
 ਮਾ ਅਤਿ ਮੁਗਧਿ ਕਹੀ ਕੋਇ ॥ ੫੩ ॥ ਪਦੰਗ ਛੁੰ ਸੇ
 ਪਾਜੇ ਦਾਇਯੋ ਜਾ ਸੁਸੁ ਮੁਗਧ ਜਾਨੀਏ ॥ ਤਿਹ ਕ
 ਛੁਟੈ ਸਨ ਲਾਗੈ ਕਹਾ ਬਖਾਨੀਏ ॥ ਬਿਦਿਅਾ ਪ੍ਰੀ

ਛਾਦੇਖਨਮਨਪਛੁਤਾਯੋਤਾਂਤੇਮੁਰਖਸੇਇਜਾਸੁਜਿ
 ਦਾਇਯੋ॥ ੫੪॥ ਏ॥ ਰਾਜਾਮੁਖਤੇਬੈਲਓਤੀਗਯੋ
 ਬੈਤਾਲਾਫਿਰਗਜੇਕਾਂਧੇਲੀਯੋਪੰਥਪਰਓਤਤਕਾ
 ਲਾ॥ ੫੫॥ ਏ॥ ਇਕਬਿਸਾਕਥਾਪ੍ਰਸਾਦਕਬਿਕ
 ਹੀਰੇਓਤਲਾਇ॥ ਬਹੁਰਬੁਜਨਕੇਕਾਰਨੇਕੀਯੋਬੈ
 ਤਾਲਓਪਾਇ॥ ੫੬॥ ਇਤਾਇਕੀਸਦੀਕਥਾਸਮਾਤੀ॥
 ॥ ਏ॥ ਬਿਜੈਪੁਰੀਸਹੀਨਗਰੀਮਹਿਤਗਾਂਬਿਰਗਯ
 ਨ੍ਰਿਪਮਾਹਿਨਾਗਾਇਨਦਿਜਤਹਿਰੇਦੇਦਪ੍ਰਸੰਸੈ
 ਤਾਰਿ॥ ੫੭॥ ਏ॥ ਹੋਮਜੰਗਨਿਤਪ੍ਰਤਿਕਰੇਬਪ੍ਰਦਿ

ਰਹਿਸੇ ਦਾ ਬੇਦ ਬਚਨ ਚਿਤ ਪਾਹੀ ਪਰਮ ਕ
 ਹਮ ਕੀ ਦੇ ਕਾ ॥ ੨ ॥ ਚੈ ॥ ਏਕ ਸਮੇਤਿ ਨਨੀ ਅਖਿਚ ॥
 ਗੀ ॥ ਆਖਹੁ ਬਿਪਕ੍ਰਮ ਕੀ ਏਸੀ ਸਾਗੀ ॥ ਪਨ ਕਾਰਨ
 ਪਦਾਤਨੀ ਤਨਿ ਤਹੀ ॥ ਅਸਾ ਪਸਰ ਗਈ ਜਿਤ ਕੀ
 ਤਹੀ ॥ ਪ੍ਰਮਾ ਰਬਰ ਸੁਹਿਰਦੈ ਨ ਆਵਾ ॥ ਧ੍ਰੁੰਠਲਾ
 ਗਜਨੁ ਜਨਮ ਗਵਾਵਾ ॥ ਕਮਲ ਨੈਨ ਹਰਿ ਕਬ
 ਹੁਨ ਚੀਨੇ ॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭ ਪਤਤ ਮਕਤ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ॥
 ਮੈ ਸੇ ਕੀ ਕੋ ਕਹਾ ਚਲਾਵੈ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕੁਜੈ ਸੇਈ ਪਦ
 ਪਾਵੈ ॥ ਪਰਮੇ ਹਰਿ ਸਕਲ ਮਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਹੁ

ਹੁੰਦੇ ਅਖਤਾਂ ਹਮੇਸੇ ਖੈਰਾ ਹੀ॥ ੩॥ ਦੋਇਰੁ
 ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਤੀ ਅਪੇਸਰ ਲਸੁਰਾ ਦੇ ਮਾਇ ਹੇਸੁ
 ਦੁਆਹੀ ਆ ਕਰੇ ਤੀ ਰਬ ਪਰੇਸ ਜਾਇ॥ ੪॥ ਝੋ
 ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਖ ਨਾਨ ਸਤਾ ਗ੍ਰਿਧਰੀ ਨਾ ਬਿਕਿਸੇ ਰਜਿ
 ਹਸਦਾ ਬਿਹਾਰੀ॥ ਨੇ ਤੇ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਸੁਤਿ ਕਰਈ
 ॥ ਸੋ ਅਧੀਨ ਗੋਪਾਨੀ ਅਨ ਸਰਈ॥ ਗੋਪਾ ਬਿ
 ਨੁਦ ਹੀਰ ਸੋ ਰੇ ਲੋ॥ ਬੇਚੈਂ ਆਨ ਮਾਨਿ ਰਸ ਬੈ
 ॥ ਤੀ ਨਰੁ ਦਨ ਜਾਂ ਕੇ ਸਿਰ ਨਿ ਆਵੈ॥ ਸੋ ਗੋਪਾਨਿ
 ਪਾਗੀ ਪਾਰਿ ਓਨ ਪਾਵੈ॥ ਤੇ ਪਾਤਿ ਫੂਡਿ ਮਿਥੈ ਬ੍ਰ

+
 ਤੇਸੇ ਬੇਰੇ ਅਸਾ ਮਾਨਿ ਰਸ

ਜਥਾਹੀ ਘ੍ਰੀਤ ਪਰਸ ਪਰ ਝਰਟ ਨ ਜਾਈ॥ ੩ ॥
 ॥ ੩ ॥ ਸੁਨਿਸ ਅਮੀ ਜੇਤੁ ਮਕ ਰਿਓ ਸੇ ਸ੍ਰੁਤਿਕ
 ਰਿਯੋ ਬਖਾਨਾ ਜੇ ਗੁਜਗਤਿ ਕਰਿ ਘਰਿ ਹੋ ਸੇ
 ਹਜਾਮਿ ਥੇਰੁ ਗਦਾਨਾ ਘਰੀ ਮੇਤੀ ਰਬ ਸਦਾ ਜੇ
 ਪ੍ਰਦਿਤ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਮਾਥੀ ਛੁਤ ਛੁਤ ਲਪਾਈ ਏਨ
 ਬਖਸਕੀ ਜੇ ਸੇਇ॥ ੪ ॥ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨਿਸੰਦੁ ਪਰ
 ਹਰਿਨ ਅਕਾਸਾ ਘਰ ਮੇਹ ਰਿਤ ਹੋਤ ਬਖੁਕਾਜ॥
 ਬੇਦ ਪੜੇ ਕੋਹ ਹੋਇ ਸੇਖਾ ਸੇਨ੍ਰਿਤ ਮਾਜੇ ਨ ਬਨ
 ਥੰਡ ਦੇਖਾ॥ ੫ ॥ ॥ ੩ ॥ ਵਿਦੀ ਸਦਾ ਨਿਗੂਰੁ ਕਰ ਕੰਦ

ਮੁਲਾ ਮਹਾਰਾ ਪ੍ਰਮਧਰਮ ਬਨ ਮੇਰਾ ਹਿ ਮੇਰਾ ਬਿਚਾਰ ਅਸਾਰ
 ॥ ੧੦ ॥ ਏਹ ਸੁਨਿ ਸੁੰਦਰ ਆਪਰ ਹੋ ਗ੍ਰਹਿ ਕਰਮੇ ਕਾ
 ਮੁਲਾ ਨਿਹ ਕੁਮੀ ਪੁੰ ਬਨ ਬਸੇ ਅਧਿ ਆਤਮ ਤਰਫੁ ਲ
 ॥ ੧੧ ॥ ਏਹ ਜੋ ਗ੍ਰਹ ਸਤਿ ਹੈ ਕਰਮ ਕਰਮ ਅਰ ਬਨ ਕਰੈ ਸ
 ਨਮਾਨਾ ਅਜਨਿ ਸੇ ਜੋ ਹਰਿ ਕਹਿ ਜੋ ਤੇ ਸੁਨਿ ਬਚਨਿ ਪ੍ਰਮ
 ਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਏਹ ਸੁਨਿ ਸੁੰਦਰ ਜੋ ਪਾਦ ਕਪਰਈ ਜਰੈ ਨਹਿ ਤੋ ਕ
 ਲ ਸੰਭਰਈ ਜੋ ਪਰਹੈ ਨ ਜੋ ਗਮਤਿ ਪਈ ਅੰਗੁ ਜੋ ਬਨਹ
 ਹੈ ਸੁਭੇਰਈ ਅੰਗੁ ॥ ੧੩ ॥ ਏਹ ਪਾਯੋ ਜਾਹੈ ਜੋ ਗਗਨਿ ਪੂ
 ਛੇੜੀ ਅਮਰੀ ਆਤਮ ਨਾਰਾਇਣ ਤਪਸਾ ਕਰੀ ਤੀਰਥ ਕੀ

ਏਅਨੇਕਾਸੰਬਤਸਰਬਨਕੋਗਇਉਖੇਜੰਗੁਨੀਬਿਬੇਕ
 ੧੫॥ ਚੌ॥ ਨਾਰਾਇਣਤੁਬਜੀਅਮਬਧਾਰੀਕਿਅ
 ਗੁਨਤਪਸਾਕੋਰੋਬਿਚਾਰੀ। ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਉਮਕਤਿਨ
 ਹਰਿਦੈ। ਬਿਨੁਸਤਿਮੰਗਸਕਲਾਬ੍ਰਿਤਖੇਦੈ। ਤਿਸੀਸਮੇ
 ਦਿਕਜੋਗੀਆਇਓ। ਨਾਰਾਇਣਉਹਸਨਿਮੁਖਧਾਇ
 ਓ। ਚਰਣਲਾਗੋਬਲਪੋਦਿਜਗਈ। ਸੁਨਿਮਛਿੰਦੁ
 ਗੋਰਖਸੁਖਦਾਈ। ਤਪਸਾਕਰਤਬਹੁਤਦਿਨਭਏ। ਗ
 ਗਦੇਖਤਜਕਬਹੂੰਨਗਏ॥ ੧੫॥ ਚੌ॥ ਤੁਮਆਪਸਸਾ
 ਚੇਗੁਰੁਮੰਤੰਤੰਕਛੁਦੇਹ। ਪਰਉਪਕਾਰਜੁਦੂਦੀਏਸੇ

ਤੁਮਕੋ ਮਬਦੇਹੁ ॥ ੧੬ ॥ ੴ ॥ ਤਬ ਜੋਗੀ ਰਿਹੈ ਹਰਿ ਖਾਦੁ
ਯਾਏ ਕਰਮੰਤੀ ਤਿਸੋ ਕੇ ਨਾਮਿ ਖਾਦੁ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਸਕਤਿ ਕੋਇ ਜੀ
ਬਿਸੇਸਾ ॥ ਆਨਦੇ ਹਮੇ ਕਰੋ ਪ੍ਰਦੇਸਾ ॥ ੧੭ ॥ ੴ ॥ ਜੋਗੀ
ਕਹਿ ਕਿਤੁੰਗ ਯੋਨਾਹਾਇ ਟਕਰਾ ਕੀਨਾ ॥ ਬਾਲਕ ਏਕ
ਸਮਾਨੁ ਮੇਮ੍ਰਿਤ ਕਪੂਰਿ ਸੋਲੀਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ੴ ॥ ਰੂਪ ਦੇਖਤਾ ਕੋ
ਭਗਮਾਨਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮਾਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਸਿਮਰਮੰ
ਤ੍ਰ ਬਾਲਕ ਤਨਗਓ ॥ ਜਗਤੁ ਤੁਦੇਹਾ ਤਿਅਗਤਿ ਭਓ ॥ ਪੁ
ਨਿਜੈ ਬੇਕੀ ਸਕਤ ਨ ਪਹਈ ॥ ਦੁਖ ਤਉ ਸਾਸਨ ਹਾਇ
ਟਰਹਈ ॥ ਛਿਨ ਇਕ ਰੋਇ ਬਹੁ ਰਾਬਿਗਸਾਨਾ ॥

ਬਿਰੂਮਯਹਿ ਅਚਰਤਿ ਮੁਠਾਨਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਇਕ
 ਠੇਇਕ ਰੁਏ ॥ ਬਿਖ ਅੰਬਿਰ ਤਕਿਉ ਇਕ ਠਲੁ ਗਏ
 ੧੯ ॥ ਏ ॥ ਜੋਨ੍ਹਿ ਪਨਿ ਆਉ ਕਰੈ ਨੀਤਿ ਹਰੈ ਦੁਰਗ
 ਤਜਾਇ ॥ ਅਤਿ ਦੁਖ ਤਰੈ ਯੋਸੁ ਕਿਉ ਕਿਉ ਬੈਠੈ ਬਿ
 ਗਸਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖ ਸਾਗਰ ਸਦਾ ਅ
 ਮਰਿੰ ਨੀਗਹੋਇ ॥ ਇਹ ਅਸਚਰਜੁ ਬੈਤਾਲ ਕਿਆ
 ਪ੍ਰਤਿਉਤੁ ਸੁਨਿ ਸੇਇ ॥ ੨੧ ॥ ਏ ॥ ਤਪਸਾ ਬੋਈ ਤ੍ਰਿਸ
 ਰਯੋ ਰੋਇਉ ਠਓਇ ਹਮਾਨ ॥ ਇਮ ਬਿਗਸਯੋ ਬੈਤ
 ਲਸੁਨਿ ਮੰਤ੍ਰ ਸਕਤ ਸਿਧ ਜਾਨ ॥ ੨੨ ॥ ਏ ॥ ਰਾਜਾ ਮੁਖ

ਤੇ ਬੇਲਾਜੇ ਤੀਰੀ ਗਏ ਬੈਠਾ ਕਾਟਿ ਹਰ ਜੇ ਕੰਧੇ ਲੀਯੋ
 ਪੰਥ ਪਾਰਿ ਰਿਤ ਤਕਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ੨ ॥ ਦੁਹੈ ਬੀਸਾ ਕਥਾ ॥
 ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਵ ਕਾ ਬਿਕਰੀ ਹੋਤ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਬਹੁ ਹਰੁ ਜਨ
 ਕੇ ਕਾਰਣੇ ਕੀਰਿ ਬੈਠਾ ਲਹਿ ਪਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ੨੨ ॥ ਇ
 ਤਾ ਬਾਹਰ ॥ ਇਸ ਅੰਕ ਥਾਸ ਖੁਰਦੀ ॥ ਫੁਪੈ ॥ ਬ
 ਤੁਤੀਸਾ ਜਬ ਗਈ ਸੇਖਰ ਫੁਰੀ ਨਿਥੋਰੀ ॥ ਤਬ ਚੇਰੀ
 ਯੋ ਬੈਠਾ ਲਹਿ ਪਤੁ ਪੂਰਣ ਬਿਧ ਜੇਹੀ ॥ ਰੇਗਤਿ ਅਗਰੋ
 ਬਲੀ ਬੁਧਿ ਬਾਚਕੋ ਸੁਗਾ ॥ ਸੁਕੁਤ ਕਰਣੀ ਰਚੇ ਸਿਪਸ ॥
 ਪਰੁ ਦਸੁਗਾ ॥ ਕੀਜੇ ਸੋਰਿ ਪਚਾਰ ਅਭਿਯੋ ਸਕੀ ਏਕਾ

ਇਸੇ ਹੋ ਗਏ ਹੀ ਮਹੇ ਸਮਾਨਿ ਧਿਆਇ ਕੇ ਤਬ ਮਨੁ ਪ
 ਕਥਾ ਨੀ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨੇ ਸਿਦਾ ਸਿਦ ਬੇਨਤੀ ਸਿੰਕਟ
 ਹੋ ਹਮਾਰਾ ਉਤਰੇ ਗੀ ਜਿ ਕੋ ਸੋਹੇ ਇਤਭੁਪਤ ਬਡ ਦਾਰ
 ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਮਹੇ ਸਮਾਨਿ ਧਿਆਇ ਕੈ ਕਥਾ ਕਰੇ ਬੈਤ
 ਲਾਜਿ ਸੁਸਟੀ ਤੇ ਪੰਡਤਿ ਉਨੀ ਦੁਖੈ ਬੈਠੇ ਬੁਧਿ ਦਾਲਾ ॥ ੩
 ॥ ੪ ॥ ਸੁਨਿ ਭੁਪਤਿ ਇਕ ਕਥਾ ਬਖਾਨੇ ਤੁਮ ਮਤ ਏਕ
 ਚਿਤ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਦੁਛ ਨਿ ਦੇਸ ਪ੍ਰਮਸੁਖ ਦਾਇਹਾਂ ਜਾਤ
 ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਪਨਾਇਕਾ ਚੰਦਾ ਵਤੀ ਤਾਂ ਕੀ ਬਰਿਹਾਣੀ ॥
 ਚੰਦਾ ਨਨ ਤੇ ਕਥ ਉਪਜਾਨੀ ਭੁਪਦਤੀ ਦੁਹਤਾ ਇਕੁ ਤਰੀ

ਆਨਾਇਆਨਹਿਸਮਸਰਜਾਕੀ॥ ਮਦਨਮੇਖਤਾਂਕੋਸੁਤਿਸੇ
 ਹਨੀ॥ ਤੇਗਤਿ ਆਗਸਾਏਮਨੀਮੋਹਿਨੀ॥ ਨ੍ਰਿਪਤਿਨੀਤ
 ਮਾਰਗਾਮਨਸਹਈ॥ ਜੋਸੁਤਿਕਹੈਸੋਈਕਢੁਕਹਈ॥
 ੨॥੨॥ ਏਕਸਮੇਹਨੀਕਹੈਸੁਨਿਸੁਆਮੀਅਵਨੀਸਾ॥
 ਸਬਸੁਖਤੁਮਤੇਹਮਲਹਯੋਖਿਨਾਅਖੇਟਕਈਸਾ॥ ੫
 ੩॥ ਇਹਸੁਨੀਭੂਪ ਹਿਰਦੈਅਬਿਧਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਤਚ
 ਲਨਕੋਸੈਨਸਦਾਗੀ॥ ਹੀਰਥਬਹੁਭਾਂਤਬਨਾਏ॥ ਸਜੈ
 ਸੂਰਬਹੁਭੂਪਕੁਥਾਏ॥ ਦੁਹਤਾਨਾਗੀਤੇਊਸੰਗਲਈ॥
 ਚੇਗੀਸਹਸਦੇਕਸੰਗਭਈ॥ ਭੀਲਪਗੀਜੰਗਲਮੇ

ਆਇਯੋ। ਉਤਨਕੇਗ੍ਰਹਿ ਬਸਨ ਬਯੋ। ਨ੍ਰਿਪਤ ਸੰਘਾ
 ਸਨ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਤਾ। ਦੇਖੋ ਕਿ ਆ ਬਿਧ ਕਰੀ ਬਿਧਾਤਾ। ਦੁਸ
 ਟਏ ਕਰ ਜਾਪੇ ਆਯੋ। ਬਰਿ ਬਾਧਿ ਬਿਹਸ ਸਿਰ ਨਾਯੋ।
 ਆਇ ਕ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨੀ। ਏਰ ਜਾ। ਤੁਮ ਹਰਿ ਕੀ ਏਸ ਬਨਿ ਸਿ
 ਰਤਾ ਜਾ। ਧੁੰ। ਧੁਰ ਭੀ ਬਈ ਹੰਦੀ ਕਾਰੀ। ਸੁਰ ਸੁਰ ਤਾ ਕੀ
 ਬਰਨ ਗੀ। ਦਹਿ ਨ੍ਰਿਪ ਮਹਲੇ ਜੋਗ ਬਿਧ ਕੀਨੀ। ਮਾ
 ਤਪਿਤਾ ਨੂਲੇ ਤਿਸ ਦੀਨੀ। ਤੁਮ ਬਿਧ ਬਚਨ ਨਿਬਾਨਿ
 ਹਾਰਾ। ਤਿਹ ਬਿਧ ਨੂਪ ਜਗਤ ਉਜੀ ਆਰਾ। ਇਹੁ ਅ
 ਨੀਤ ਆ ਬਿਕਿਉ ਬਾਨਿ ਆਵੈ। ਫੇਰ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਜਹਿ ਬਨ।

ਕਾਨਾ ਦੇ ਇਹ ਸੁਨਿ ਭੁਪ ਹੀ ਦੇ ਹਰ ਖਾਦਾ। ਝੰਡਾ ਝੁਰ ਭੀ ਲ
 ਸੁਤ ਬਹਿ ਬੁਝਾ ਦਾ॥ ੬॥ ਚੁ॥ ਸੁਨਿ ਝੰਡਾ ਝੁਰ ਤੁਮ ਅਧਿ
 ਨੀ ਲਗੀ। ਮੁਝ ਕੇ ਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰੀ ਦੇ ਬਿਚਾਰੀ। ਜੋ ਕੁ ਛੁਮਾਨਿ ਬਾ
 ਛੋ ਸੋ ਕੇ ਦਹਾ ਹੋ ਚਿਕ੍ਰਿ ਪਾਥ ਮੇ ਤੁਮ ਕੇ ਦੇ ਦਹਾ॥ ੭॥ ਚੁ॥
 ਸੁਨਿ ਭੁਪ ਤਿਵਾਂ ਕੇ ਬਚਨ ਕਹਤ ਕਦਾ ਮਾਤਿ ਝਾਗਾ। ਧਿ
 ਸਨ ਬਚਨ ਮਾਤਿ ਧਰੇ ਝੁਰ ਲਗਾ ਦਤਿ ਆਗ॥ ੮॥ ਚੁ॥ ਧਿ
 ਸਨ ਬਚਨ ਪ੍ਰੀ ਦੇ ਮਾਤਿ ਧਾਰ ਜੋ ਗਾਵਨ ਸੋ ਗਜਾ ਬਡਿ ਮ
 ਰਿਛਿ। ਧਿ ਸਨ ਬਚਨ ਜ ਧਿ ਪਰ ਠਾਨੀ। ਆਪ ਮੁਟੇ ਤੀ
 ਅਭਈ ਬਿਚਾਰੀ। ਮਹਾ ਸੁਰ ਸੁਨਿ ਅਤਿ ਹਰਿ ਖਾਦਾ॥

ਦੇਤਰਾਜਛਿਨਮਾਰਿਗਦਾਦਾਧਿਸਨਬਚਨਸੁਨਿਪ੍ਰ
 ਘਰਗਯੋਸੁਰਪਤਿਦੇਹਸਹਸਰਗਭਯੋਅਦਰਕ
 ਹਾਵਨਿਰਿਗੋਨਿਬਿਚਾਰੇਧਿਸਨਬਚਨਜਿਨਸੁਨੇਸੁ
 ਮਾਰੇ॥ ੬॥ ੨॥ ਸੁਨਸੁਨਸੁਰਸਚੀਕੋਰੋਕਾਰੇਕਰਤ
 ਬਿਖਾਦਾਜੋਤੀਅਦੇਹਨਹਰਖਸੋਤੇਕਰੋਰੋਸੰਬਾਦ॥ ੧੦॥
 ੮॥ ਸੁਨਿਰੇਮੂਟ੍ਰਿਏਸੀਸੂਤਿਕਹਿਈਸਭੁਜਗਅ
 ਪਨੇਜੋਜੀਅਗਹਈਸੁਤਦਰਾਜੋਕੋਕਹਿਗਾਖਤੀਪ੍ਰ
 ਨਗਏਛਿਨਤੇਛਿਨਗਾਖਤੀਜਾਹਿਤ੍ਰਿਮਾਅਤਿਕਰਤ
 ਧਿਆਰੀਸੋਤਤਕਾਥੁਰੋਤਰੈਨੀਆਗੀ॥ ੧੧॥ ੨॥

ਪ੍ਰੋਤਕਹਤਿ ਇਕੋ ਭਰਤ ਮਤਿ ਪੀਅਰੁ ਸਨਹੇਇ। ਸੁਨਿ
 ਏਤਰਜੀ ਦਤਿ ਬਿਨਾ ਆਪਨਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ। ੧੨॥ ਚੌਥੇ
 ਕਾਨ ਸੁਖ ਅਨੇਕ ਬਿਚਾਰਤਾ। ਤਾਂ ਕੀਓ ਤਾ ਕਹਾ ਬਿਸਾ
 ਰਤਾ। ਸੁਨਿ ਮੂਰਖਿ ਆਬਿ ਜਨਮ ਹੋਏ। ਮੁਏ ਬਹੁ ਨਾਹੀ
 ਕਿਆ ਕਰਹੇ। ੧੩॥ ੨॥ ਕੰਤਰ ਚਿਤਾ ਜੀ ਦਕੀਜ ਸ
 ਚਿਤਾ ਪੁਰਸਹਿ। ਧਨ ਚਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਣੈ ਪਤੀ ਪੀਅਰੁ
 ਸਨਹਿ ਆਇ। ੧੪॥ ੩॥ ਏਤਰ ਕੇ ਮਾਰਣ ਨਿਪ
 ਪਕਹਯੋ। ਪ੍ਰਮੀਲੋ ਕਰ ਕੇ ਮਨ ਦਰਯੋ। ਕਾਂਪੀਭੁ
 ਮਗਗਨ ਬਰਹਨਾ। ਬੋਝਾ ਏਤਰੁ ਦੈ ਮਨਿ ਮਾਮਾ

ਧਰਮ ਬੁਧ ਕਰ ਕੈ ਨਿਪ ਮਾਰੋ ਤਾਂ ਪਾਛੈ ਜੁਰਲੀ ਸੁਬਿਚ
 ਹੋਇ ਹੁਸਨਿ ਭੂਪ ਬਿਰਸੈ ਕੈ ਮਾਨੀ ਅਬਰੇ ਗੀਲ ਰੁਲੀ
 ਤੈਰਾਨੀ ॥ ੧੫ ॥ ੨ ॥ ਏਤ੍ਰ ਅਵਿਓਨਿ ਜਗਦਨ ਚਿਤਾ
 ਤਰ ਅਤਿ ਹੋਇ ॥ ਭੂਪਤਿ ਸੋਲਹੇ ਕਹਯੋ ਭੁਲੀ ਨ ਕਹਈ
 ਕੋਇ ॥ ਗੀਲ ਸਮਸਤਿ ਬੁਲਾਇ ਕੇ ਏਤ੍ਰ ਰੁਖਾਇਏ ॥
 ੧੬ ॥ ੩ ॥ ਸਨਮਸਾਤਿ ਬੋਲੈ ਸਬੈ ਸੁਫਲ ਹੋਤੈ ਹੋਇ ॥ ੧੭ ॥
 ੨ ॥ ਸਬੈ ਗੀਲ ਰੁਖਾਤਿ ਭਏ ਕਾਇਰ ਰੁਖੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਏਤ੍ਰ
 ਏਤ੍ਰ ਕਧੀ ਹਜਦੀ ਯੋ ਦੇਖ ਪ੍ਰਤਾਕਿ ਮਾਰੋ ॥ ੧੮ ॥ ੩ ॥
 ਏਤ੍ਰ ਫੁਲੀ ਯੋ ਅੰਕਨ ਮਾਈ ਮਾਨੋਰੰ ਕਨ ਦੇਨੀ

ਧਪਾਈ ਸੂਰਜ ਸੂਰਜ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਸਾਹਿਤ ਤਾਮਸਕ
 ਹੀ ਨਤਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਹੋ ਭੀ ਲਿਸ ਬੈਰਾਖ ਤਰਏ ਨਿਸਾਨ
 ਕਹੂੰ ਬਿਹਾਇ ਪ੍ਰਾਤ ਸਮੇ ਭਗਵੰਤ ਭਜਿਓ ਨਿਧ ਕੇ ਚਾ
 ਈ ॥ ੨੦ ॥ ਹੋ ਜਿਹ ਰਾਖੇ ਭਗਵੰਤ ਤਾਂ ਕੀ ਸਮਧੂ ਜੈ ਕਦ
 ਨਾ ਕਾਚੇ ਸੂਤ ਕੀ ਤੰਤ ਲੋ ਸਟ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਵਈ ॥ ੨੧ ॥
 ॥ ਧਰ ਧਰ ਸੂਰਿ ਅਰੁ ਬਰਸਾ ਜੇ । ਸਸਤ ਬਾਣ ਕਰਿ ਸ
 ਬਨ ਬਿਰਾਜੈ । ਇਹ ਬਿਧ ਸਸਤ ਪਹਰ ਕੇ ਨਿਕਸੇ । ਜੁਪੇ
 ਸੁਨਿ ਤਸੁ ਭਟਿਨ ਰਿਬਿਗਸੇ । ਕੇਉ ਕਰਨ ਕਸੇ ਹਤਨ
 ਪਸਾਰੀ । ਕੇਉ ਕਾਤੀ ਆਪ ਕਰ ਰਹੀਨ । ਹਨਿ ਲੋਚ

ਨਸਸਲਚਥੇਪੂਰਬਾਹਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਏਹਾਹਪ੍ਰੀਤਮ
 ਜਾਹੁਜਿਨਕੋਰੇਬੇਨਤੀਤੋਹਿ ॥ ਜਾਹੁਤਹਾਂਸਨਮੁਖਲੋ
 ਲਾਜਨਲਾਗੇਮੋਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ਏਹਿਮਭੇਸੁਰਅੰਦਰਮੋਖ
 ਹੁਬਿਧਬਰਜਤਨਾਹ ॥ ਤਜਨਗਹੀਰਨਕੋਚਲੇਜਿਉ
 ਤਿਉਤੀਅਨਿਥਾਹ ॥ ੨੪ ॥ ਏਹਿਸੁਨਿਹਜਾਰਜਾਪਪ
 ਤਿਕਰਹਕਹਾਂਬੁਈਨਾਹ ॥ ਸੁਨਿਤਿਨਕੀਕੂਲੀਕੋਰੇ
 ਬਹੁਬਿਧਕ੍ਰਮਅਪਾਹ ॥ ੨੫ ॥ ਏਹਿਕਈਵਿਕਾਢੀ
 ਪੰਥਨਿਹਾਰਤੀ ॥ ਨਿੰਦਤਆਪਨਅੰਗਬਿਦਾਰਤ
 ॥ ਲੋਚਨਬਾਨਨਗਏਪੀਅਸੰਗਾ ॥ ਕਾਂਖੇਕਾਮਹਨਾ

ਕੋਮਮਅੰਗਾਤੁਮਸੁਖਚੰਦਕਹਤਸਭੁਭਾਖੈ॥ ਧ੍ਰੁਅਚ
 ਕੋਹਕਿਮਚਲਤਿਨਰਾਖੋ॥ ੨੬॥ ਚੌ॥ ਉਹਜਸੁਭਟਜੇਤੁਮ
 ਕਹਤਤੇਸੂਠੇਜਗਮਾਹਿ॥ ਤੁਮਦੇਖਤਬਲਕੇਸੁਰਣ
 ਪੀਅਸੂਜਤਉਠਿਜਾਹਿ॥ ੨੭॥ ਚੌ॥ ਰੇਕਟਕੇਹਰਨਾਹ
 ਗਤਿਕੰਚਨਬਰਨਸਹੀਗਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਚਲਤਨਰਖਸੇ
 ਕੇਦਹਿਕਿਮਭਏਅਧੀਗਾ॥ ੨੮॥ ਚੌ॥ ਚੰਦਨਦਾਹਤਮ
 ਮਹਿਅੰਗਾਬਿਖਧਰਸੰਗਸੁਭਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਤਮਜੈਸਸ
 ਕਿਉਦਹੈਸੇਮਸਹਯੋਜਨਾਇ॥ ੨੯॥ ਚੌ॥ ਬਹੁਬਿ
 ਧਾਬਿਰਹੁਅਨੰਤਨ੍ਰਿਪਕਹਿਯੋਪਹੈਰਹਿਮੇਰਿ॥ ਸੁਨੇਭੀ

ਲਕੈ ਸੇ ਲਰੇ ਸੋ ਅਥਿਰਾ ਖੋਤੇ ਹਿ॥ ੩੦॥ ਓ ਮਤੇ ਸੁ
 ਰਸੀ॥ ਪਜਿ ਉਗਾ ਜੋ॥ ਦੰਦ ਭੁ ਸਖ ਦਰੂ ਜੂਦਿ ਸਬ ਸੋ
 ॥ ਖਾਜੈ ਸੰਖ ਨਿਸਾਨ ਭੂ ਜਾਗਾ ਗੋ ਮੁਖ ਏ॥ ਏਰ ਤੁਰ ਅਪ
 ॥ ਸਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਖਨ ਸਭੁ ਮਾਏ॥ ਉਸ ਤੁਤ ਜੁਪ ਭੁ
 ਮ ਸੁਨਿ ਧਾਏ॥ ਤੁਮ ਲਸਖ ਦਭੈ ਭੀਤ ਅਪਾਗਾ॥ ਰਿੰਗ
 ਦਨ ਸੰਕ ਜੀਵ ਹਿਰੁਖ ਭਾਗਾ॥ ਜੋਗ ਨਰਾ ਸਫੁ ਸਾਮਾ ਤੇ
 ਰਿਖਾਨੇ॥ ਗੀਧਾ ਸਿਵਾ ਬੋਲਤਿ ਮਾਨਿ ਮਾਨੇ॥ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ
 ਨਾ ਚਹਿ ਅਰੁ ਗਾਵਹਿ॥ ਕ ਫੁਕ ਸਖ ਦਭੈ ਤਾਲੁ ਸੁ
 ਨਾਵਹਿ॥ ੩੧॥ ਓ॥ ਉਲਕਾ ਪਰਤਾ ਮਕਾਸ ਤੇ ਭੂਮਕੰ

ਪਨਰਹਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਬਦਰਗਾ ਜੈ ਗਗਨ ਬਰਨਿ ਪੋ ਕਰੁ
 ਨਹਿ ਜਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ੨ ॥ ਤਾਰਾ ਮੰਤ੍ਰ ਲਵੇ ਕੀਟੇ ਹਵਿ ਸਮੇ
 ਜੋ ਤੀ ਮਪਾਗਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਪਸਾਰ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤ ਕ੍ਰਿਤਾ ॥
 ੨੩ ॥ ੨ ॥ +
 ਕਚਮਕਾਰਾ ॥ ਚਕਤਿ ਰੁਦੇ ਦਿਗ ਪਾਲ ਸਬ ਦੇਖ ਧਰ
 ਨ ਕੀਰਤਿ ॥ ਕੇ ਸੁਰ ਪਤਿ ਮਾਸਨਿ ਚਲੇ ਕੇ ਬਿਧਕ
 ਹੀ ਅਨੀਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ੨ ॥ ਭੁੰਭਾ ਪਾਵਨਿ ਚਲੇ ਧੁਜ ਫ
 ਰਕੇ ॥ ਧੂਰ ਬਿਬਾਰ ਦੇਖਹੀ ਮਧਰੇ ਕੇ ॥ ਜੁ ਧੁ ਪਰੇ ਚ
 ਮਕੇ ॥ ਮਸਧਾਰਾ ॥ ਜਮ ਜੀਹਾਂ ਜਨੁ ਕੀਨ ਪਸਰਾ ॥ ਦੇ
 ਖਤਿ ਨਹਿ ਕ ॥ ਭਰੁ ਰਹਿ ਗਏ ॥ ਕੁਲ ਦੇ ਤਾ ਜੋ ਧਾਰਹਿ

ਖਾਨੇ ॥ ੨੫ ॥ ਏਧਨਿ ਪਨਿ ਸਾਜਨ ਨੀਜਗਾਤਿ ਜਿਨ ਸੁਤ
 ਜਾਇਐ ਸੁਗਾਮ ਮੇਸੁ ਦਗ ਬਾਸਾ ਲੇਖੀ ਦਤਿ ਬਾਚ
 ਪੂਰਾ ॥ ਬਿਸਖਨੇ ਕੀਆਪੀ ਚਲੀ ਧੁਜਤਰ ਗੇਰੇ ਅਪਾਰਾ
 ਤਰ ਤੁਨ ਕਾ ਕੇ ਕੇ ਗਨੇ ਗਜ ਛਾਨੇ ਤਸੀ ਗਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਏਰ ਬਟੂ
 ਏਧੇ ਗੀ ਗੇਰੇ ਸੁਧਰਾ ਯੇ ਬਹੁ ਗੁੰਤਾ ॥ ਸੁਨੀ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜੇ ਪਾ
 ਲਹੈ ਕੇ ਜਕਰੀ ਏ ਜਾਤਾ ॥ ੨੭ ॥ ਏਰ ਪਰ ਪ੍ਰਦਾ ਹਿਜਾ
 ਤਗਾ ਦੀਸੈ ॥ ਮੂਲ ਸੁਕੇ ਸਪਰੇਤ ਹਿ ਦੀਸੈ ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ ਜੇ
 ਪਾਸ ਬਕਰਈ ॥ ਏਹ ਸੁਨਿ ਦੇਵੀ ਕਰੇ ਗੁਣੀ ॥ ੨੮ ॥ ਮ
 ਤ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਰਕੀ ਪਰੈ ਤੁਬਹ ਮਕਹਾਂ ਕਰਾਹਿ ॥ ਦੇਵ ਲੋ

ਕਰੀਕਿ ਮਾਗਨੈ ਮਾਤਲੋ ਕਹੂ ਜਿ ਜਾਹਿ ॥ ੨੦ ॥ ਚੋ ਨਾਗਕ
 ਚੈ ਜੁ ਕਹਾਂ ਭੁਯੋ ਸੰਦੀ ॥ ਤਜ ਪਾਤਾ ਲਕਹਾਂ ਹਮ ਜਾਂਬੀ ॥ ਧਰ
 ਹਰਾਇਯੁ ਨੀ ਨ੍ਰੁਗਾਈ ॥ ਕੁੰਜਿ ਰਧਰੁ ਮਹਿ ਜੁ ਚੁਚਾਈ ॥
 ੨੧ ॥ ਚੋ ਧਰਨ ਪਸੀਨੀ ਰਧਰ ਸੋ ਚੁਏ ਚੁਇ ਪਰੈ ਪਯਾ
 ਲਾ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਬਰਗਹੇਇ ਬਹੁਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਡਰਹਿ ਬਿ
 ਆਲਾ ॥ ੨੨ ॥ ਚੋ ਰਧਰ ਚੁੰਡ ਕੇ ਟੂਕ ਸੁਕਾਵਹਿ ॥ ਕੋਚਾ
 ਟੈ ਕੋ ਬਾਰਗਾਵਹਿ ॥ ਮਤ ਪੈ ਪੰਕਧਰਨ ਗਿਰ ਪਰਗੀ ॥
 ਇਹ ਜੀ ਮਜਾਨ ਸੁਖ ਕਲਹੁ ਹੀ ॥ ੨੩ ॥ ਚੋ ਭੰਭਰ ਮਾ
 ਰਤ ਸੂਰਚਨਿ ਸਥਿ ਮੁਖਿ ਹੋਯੋ ਗਾਇ ॥ ਚਿਤਤੇ ਰੂਪ ਤਿਏ

ਕਤਿ ਸਮਤਿ ਜੁਗਯੋਗੁ ਪਾਇ॥੪੫॥੨੦॥ ਸੁਨਿਗਜਾ ੧੧
 ਕਹੇ ਰੁਹਿਸਨ ਮੁਖਿ ਲਹਏ ਆਇ॥ ਇਹੁ ਥੋਕੀ ਕਤੁ
 ਮਾਰਾ ਗਯੋ ਉਹੁ ਪਰਥੋਕ ਨ ਜਾਇ॥੪੫॥੨੧॥ ਰੂਪਤਿ ਬਿ
 ਪਨਿ ਕਬਹੂ ਮਾਗੀਏ॥ ਅਦ ਸਹਬਹੁ ਹਨਿ ਆਵੈ ਜੀਅ
 ਬਿਚਾਰੀਏ॥ ਨਾਦਹਿ ਬਿਪਨ ਰੂਪਤਿ ਇਸੇ ਜੁਹੇ ਦਹਿ॥ ਦ
 ਹੁ ਅਤਿ ਨਾਇਕ ਹੀ ਅੰਸੁ ਮਤਿ ਨਿਜ ਬੋਧਈ॥੪੬॥੨੨॥
 ਏੰ ਏਰ ਬਚਨ ਸੁਨੇ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੋ ਪਕੀਯੋ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਕਾਛੁ
 ਖੜਹੁ ਕਰ ਮੋਲੀਯੋ ਬਚਨ ਕਹਤਿ ਕਛੁ ਤਹਿ॥੪੭॥੨੩॥
 ਧਨਹੇ ਏੰ ਏਰ ਧੰਨ ਤੂ ਸਿਖ ਆਈ ਨੀ ਮੋਹਿ॥ ਧ੍ਰੁਬਮ

ਘਾਉ ਮੇ ਕੇ ਕਰੋ ਪਾਛੇ ਕਰੋ ਤੇਰੇ ॥ ੪੮ ॥ ਚੌ ॥ ਝੰਝਰਾ ॥
 ਟੁਮਾਰੇ ਮੁਹ ਟੁਮਾਰੇ ਰੂਪਾ ਲਾਉ ਠੇ ਕੇਰੇ ਜੇ ਝੰਝਰਾ
 ਮੁਹ ਟੁਮਾਰੇ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ੪੯ ॥ ਚੌ ॥ ਝੰਝਰਾ ਪਦਿ ਨ ਦੂਏ
 ਰੁਖੇ ਗਏ ਝੰਝਰਾ ਪਦਿ ਨ ਚਾਰੇ ॥ ੫੦ ॥ ਚੌ ॥ ਝੰਝਰਾ ਪਦਿ ਨ ਦਸ ਭਾਯੇ
 ਸਬ ਸੇ ਲਹਿ ਸੁਖਿ ਚਾਰਾ ॥ ੫੧ ॥ ਚੌ ॥ ਝੰਝਰਾ ਪਦਿ ਨ ਦਸ
 ਗਨ ਜੇ ਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਨਿਪ ਝੰਝਰਾ ਝੰਝਰਾ ਝੰਝਰਾ ॥ ਝੰਝਰਾ
 ਏਕ ਜੁ ਬਾਨ ਚਲਾਯੋ ॥ ਤੇ ਨਰ ਜੇ ਕੇ ਕਾਲ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਤ
 ਤਹ ਜਾ ਸੁਖ ਰੋਗ ਯੋ ॥ ਬਸ ਪਰਾਟ ਸੁਗਨ ਮੇ ਰਾਯੋ ॥ ਭਾ
 ਗੇ ਸੋ ਗਨ ਜਾਹਿ ਬਖਾਨੇ ॥ ਝੰਝਰਾ ਆਵੇ ਭੀ ਲਹ ਰਖਾਨੇ ॥

੫੧॥ ਏ॥ ਰੂਪ ਵਤੀ ਅਰੁ ਸਸ ਵਤੀ ਦੋ ਨੋ ਗਈ ਪਲਾਇ॥ ਅ
 ਤਿ ਰੋ ਵਤੀ ਦੁਖ ਤਿ ਮਹਾਂ ਸੋ ਮੁਹਿ ਕਹਿ ਯੋਨ ਜਾਇ॥ ੫੨॥ ਏ॥
 ਚੰਤ ਸਿੰਘ ਨ੍ਰਪਤਿ ਸਹਤਿ ਖੇਲਤਿ ਟਿਰੈ ਸਿੰਕਾਰਾ॥ ਪਦ
 ਮੁਦਾ ਤਿਨ ਕੀ ਨ੍ਰਿਪ ਹਰਖਤ ਕੂਤ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੫੩॥ ਏ॥ ਪਦ
 ਮੁਦ ਜਾਂ ਕੀ ਬਡੀ ਸੋ ਸੁਤਿ ਲੈਓ ਮੋਹਿ॥ ਸੂਛ ਮੁਦ ਜਾਂ ਸਪ
 ਗ ਸੋਹੈ ਦੇਵੇ ਤੇਰੀ॥ ਇਕ ਕਹਿ ਧਾਏ ਤਾਤੁ ਸੁਤਿ ਆਵੇ ਤਿਨ ਪਾ
 ੫੪॥ ਏ॥
 ਸਾ ਰੂਪ ਵਤੀ ਜੋ ਵਨ ਭਰੀ ਦੀਰਘ ਮੁਦਾ ਤਾਸਾ॥ ੫੫॥ ਏ॥ ਸੂ
 ਛ ਮੁਦਾ ਸਸ ਵਤੀ ਗਤਿ ਜੋ ਬਨਿ ਸਾਜਾਨਾ॥ ਲੈਭੈ ਦੇਤਿਨ ਕੈ
 ਤਹਾਂ ਪ੍ਰਿਥ ਮਪ੍ਰਤਗ ਮਾਮਾਨਾ॥ ੫੬॥ ਏ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਉਪ

ਜੇਪ੍ਰਤਦਵੈਤਿਨਮੁਖਉਜਲਜੋਗਾਜਬਖੇਲਜਾਵੈਕਹੀਤਥੈ
 ਅਚੰਬਾਹੋਤਿ॥੫੭॥੨॥ਮਿਲਮਿਲਪੁਛੈਲੋਕਤਿਨਕਿਆ
 ਨਾਤਾਤੁਮਮਾਹਾਤਿਉਤਿਉਉਲੱਜਤਿਹੋਹਿਦੈਭਾਗਭਾਗਹੁ
 ਹਿਜਾਇ॥੫੮॥੨॥ਜੋਨ੍ਹਪਾਨੀਆਉਕਰੈਨਹੀਨਰਕੈਜਾਵੈ
 ਸੋਇ॥ਕਹੁਅਬਿਰਾਜਾਬਿਕ੍ਰਮਾਕਿਆਨਾਤਾਤਿਨਹੋਇ॥
 ੫੯॥੨॥ਇਹਸੁਨਿਭੁਪਤਿਕਛੁਨਹੀਆਵੈ॥ਥਕਤਹੋਇ
 ਨੀਰੋਸਿਗਨਾਵੈ॥ਚਲਯੈਖੇਦਪੈਰਹਯੋਅਬੇਲਾ॥ਕਾਂਪੈ
 ਕਦਲਪਦਨਜਿਮਡੇਲਾ॥ਰੋਮਖਰੇਪੈਰੈਤਨਆਵਹਿ॥ਹੁ
 ਪੇਜਹੀਤਿਹਅਗਮਾਨਿਧਾਵਹਿ॥ਉਕਤਜੁਗਤਬਹੁਭਤ

ਬਨਾਵਤਿ॥ ਨਿਅਉ ਕਰੈ ਕਛੁ ਨਿਅਉ ਨਪਾਵਹਿ॥ ਭੂਮਉ
 ਤਾਰਧਾਰਿ॥ ਜੇ ਬੈਤਾਲਹਿ॥ ਹਾਥੈ ਜੋਰ ਕੈ ਕਹਿਯੋ ਰੂਪਾਲਹਿ॥
 ਤੁਮਗੁਰਦੇ ਦਹਉ ਦਾਤਿ॥ ਹਾਹਾ॥ ਤੁਮ ਬੁਧਚੰਦ ਬੁਧਿ ਮਮਤਾਰ॥
 ਤੁਮਗੀਗਤਿ ਮਮਲਖੀ ਨਜਾਈ॥ ਕੈ ਤੁਮ ਦੇਵ ਦੇਵ ਕੋਹਾਈ॥
 ਕਾਬਿਕਿ ਨਰੁ ਦੁਸੁਪਤਿ ਅਵਤਾਰਾ॥ ਕੋਬਿ ਮਾਸ ਬੁਧਿ ਤੁ
 ਮਕੀਉ ਪਸਾਰਾ॥ ੬੦॥ ੨॥ ਬਾਧਿ ਸਾਗੁ ਬੈਤਾਲ ਸੁਨਿਸੈ
 ਵਕੀਜੇ ਮੋਹਿ॥ ਹਉ ਮਜਾਨ ਜੀਤੈ ਕਛੁ ਹਮਰੀ ਲਾਜੇ
 ਅਤੋਹਿ॥ ੬੧॥ ੨॥ ਹਸ ਬੈਲਿਓ ਬੈਤਾਲ ਤਬ ਧੰਨ ਧਨ
 ਬਿਕ੍ਰਮ ਸੈਨਾ॥ ਸਿਧਕਲਾ ਸਾਧਕ ਪੁਰਖ ਅਸਾਧਕ ਸੁ
 ਖਦੈਨਾ॥ ੬੨॥ ੨॥ ਇਹ ਜੋਗੀ ਕਪਟੀ ਮਹਾਂ ਮਾਰਨੀਆ

ਇਯੋਤੋਹਿ ਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀ ਭਿਯਾ ਕੀ ਕੋਹ ਸਿਛਿ ਮਾਈ ਨਿ
 ਮੋਇ ॥ ੨੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ਸੁਨੇਗੁ ਨਿਜ ਨ ਪੰਡ ਤੇ ਕਥਾ ਭਈ ਤੇ
 ਟੀਸਾ ਅਦਰਦੇਇ ਅਦਰੁਤ ਕਥਾ ਜੀਨ ਕਰਗੁਈ ਪਾ
 ਚੀਸਾ ॥ ੨੪ ॥ ਇਤੁ ਟੀਸ ਦੀ ਕਥਾ ਸਮਾਤੀ ॥ ਚੌ
 ॥ ਸੁਨਿ ਬੈਤਾ ਭਾਪੁ ਸਨਿਦਿ ਕਮੇਹਾ ॥ ਤੁਮਹੁ ਹਰੇ ਦਦਾਸ
 ਚੋਤੇਹਾ ॥ ਜੇਗੀ ਮਿਥਾਨ ਹਚਯੋ ਜੁ ਮੇਕੈ ॥ ਕਾਰ ਕੋ ਨ ਮੰਗਾ
 ਦਤਿ ਤੇ ਕੈ ॥ ਸੁਨਿ ਹਜਾਏ ਪ੍ਰਸਨੁ ਜੁ ਕੀਨਾ ॥ ਅਮਹਿ ਰੇ ਬ
 ਹੁਆਨ ਦੁਦੀਨਾ ॥ ਅਬ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤੁ ਕਹੈ ਜਿਉ ਹੋਈ ॥ ਕ
 ਹਤ ਸੁਨਤਿ ਮਨ ਅਚਰਜ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਹਰ

ਤਇਕਪ੍ਰਮਦਤਿਦੋਊਸਹਿਅਗਿਆਨਿ। ਹਰਿਦਤ
 ਚੋਰੁਪਾਲਾ। ਸੁਨਿਇਹਸਾਚੀਜੀਅਜਾਨਾ। ੨। ਏਅ
 ਤੀਅਸਾਧਸਾਧੇਨਕੇਇਤਾਤਮਾਤਹੁਰਦੇਵ। ਜਿਉਸਿ
 ਉਬੇਪਥਲਾਵਹੀਜਿਉਤਿਉਹੀਸਠਦੇਵ। ੩। ਅਤ
 ਘੋਤਾਪਠਦੇਚਟਸਾਰਾ। ਤਿਉਤਿਉਕਾਮਕਰੇਸਠਦ
 ਹਾ। ਬੋਗਦੇਸਜਿਉਜਿਉਸਿਖਦੇਈ। ਤਿਉਤਿਉਹਮ
 ਮਨਦੇਕਨਲੇਈ। ਜਕਪੰਡਤਕੇਬੈਠੇਜਾਈ। ੪।
 ਤਕਰੈਆਪਨਮਨਗਾਈ। ਪੰਡਤਬੈਠਕਹੈਹਮਧਾਦ
 ਹੀ। ਪੰਡਤਕਹੈਆਉਹਮਜਾਦਹੀ। ਪੰਡਕਹਿ 3

ਯੇਕਰੋਹਮਯਾਂਗੀਪ ਚਪੰਡਤਯਾਰਿਯੋਮਨਮਾਂਗੀ॥ ਪੰਡਤ
 ਕਰੈਜਾਗਹਮਸੇਵਾਰਿ॥ ਪੰਡਤਕਰੈਹਸੇਹਮਰੇਵਾਰਿ॥ ਪੰ
 ਡਤਿਹਮਸੇਤੀਪਚਯਾਰਾ॥ ਤਬਪੰਡਤਿਮਨਕੀਯੋਈਰਾ
 ਰਾ॥ ਤਬਪੰਡਤਿਹਮਕੇਲੇਸਾਥਾ॥ ਜੀਠਲਕੇਅਪ
 ਤਿਰਯੋਹਾਥਾ॥ ੨॥ ਏ॥ ਸੁਨਿਬੀਠਲਸਾਚੀਕਰੈਤੁਮਰਾ
 ਥੇਮਨਮਾਰਿ॥ ਹੀਰਾਬੇਧਤਿਸੁਮੰਤਿਕਰਿਤੁਮਸੁਤਿ
 ਬਿਧੇਨਜਾਰਿ॥ ੫॥ ਏ॥ ਬਿੰਗੀਚੈਦਨਜੇਉਗੁਰੁਸੇਵਕ
 ਸਭਤਾਜਾਨਾ॥ ਜੇਸ੍ਰੋਤਾਸਮਥੈਨਹੀਬਕਤੈਦੇਖਪ੍ਰ
 ਮਾਨਾ॥ ੬॥ ਏ॥ ਬਿੰਗੀਕੀਟਹਿਸਮੁਕਰੈਚੈਦਨਕਾਸਟ

ਜਦੋਂ ਤਾਂ ਵਿੰਗ੍ਰੀ ਸਮਜਗ ਕਰੈ ਦੇ ਤਨ ਚੰਦਨ ਸੋਇ,
 ਸੁਨਿ ਬੀਠਲਿ ਸਾਚੀ ਕਹੈ ਬਿਲਗਨ ਤੁਮ
 ਮਨ ਹੋਇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਮਤ ਵਿਨਹਿ ਨ ਲਾਗੁ
 ਤਿਕੋਇ। ਇਹ ਸੁਨਿ ਬੀਠਲ ਚਿਤਾ ਕਰੈ।
 ਉਹਧ ਅਧਉ ਸਾਸਨ ਭਗੈ ਹਾਹਾ ਕਰ ਕਰੈ ਅਤਿ ਹੀਅ
 ਓ ਜੋ ਸੁਤਿ ਸਹਿਤਾਂ ਕੀ ਅਭਿਕਿ ਆਗਤਿ। ਤਿਸੀ ਸ
 ਇਕ ਯੋਗੀ ਆਯੋ ਸੋ ਮਸੀਲੁ ਮੁਨਿ ਨਾਮ ਕਹਾਯੋ॥
 ਸੁਭਲਛਨ ਤਾਂ ਕੇ ਸਨਿ ਸਹੈ। ਸਿਧ ਕਲਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮ
 ਨਿ ਮੋਹੈ। ਦੇਖਤਿ ਨ ਬੀਠਲ ਹਰਖਾਨਾ। ਚਿਤਾ ਛੋਰੁ

ਚਰਨ ਪਟਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ਸੋ ॥ ਸੁਨਿਖਟ ਅੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਚੋਰਾ
 ਸੀ ਸਿਧ ਹਕਕਾ ॥ ਰਿਹੁ ਦਵਤੋ ਹਿ ਅਧੀਨ ਤੁਮ ਸਬ
 ਉਪਰ ਹਾਜਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਚੋ ॥ ਸਦਾ ਧਾਨ ਗੋਰ ਖਕੀ ਮੂਹ
 ਤੇ ॥ ਚਿਤਾ ਹਟ ਸਬੈ ਸੁਖ ਪੂਰਤਿ ॥ ਏਸੁ ਉਮਹਾਂ ਭ
 ਏ ਸਠ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਮ ਗੁਰ ਦੇਵ ਦਾਸ ਦਹਿ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਾ
 ਨੈ ਤਉ ਵਿਨੈ ਪਛਾਏ ॥ ਸਬ ਜਸ ਕੀਏ ਇਹੀ ਜਸੁ ਪਾ
 ਦੇ ॥ ਤੁਮ ਅਨਾਥ ਗੁਸਾਂਈ ॥ ਵੀਸਤਿ ਮੇਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ
 ਨਿਆਈ ॥ ੧੧ ॥ ਚੋ ॥ ਸੋ ਮਸੀਲ ਹਸ ਬੋਲਿ ਰਿਉ
 ਸਿਬੀ ਰਲਿ ਸਚੁ ਦੇਹਾ ॥ ਇਕ ਪੂਤ ਦੀਜੈ ਮੁਏ ਇਕ

ਪੰਤਤਕਰਦੇ॥ ੧੨॥ ਵੇ॥ ਬੀਰਲਾਇਹਮਾਨਤਿਭਯੋਜੇ
 ਗੀਕਰਿਯੋਬਿਚਾਰਾ॥ ਵੇ॥ ਉਘਾਥਕਸੰਗਲੈਅਇਓਥੁ
 ਨਮੰਤੁਰਾ॥ ੧੩॥ ਵੇ॥ ਜੋਗੀਬਹੁਬਿਧਸੁਮਕੀਯੋਦੇਇ
 ਬਰਖਭਿਤਲਾਇ॥ ਸਿਧਕਲਾਮੋਕੋਦਈਹਰਖਹੀਏ
 ਉਪਜਾਇ॥ ੧੪॥ ਵੇ॥ ਸੂਤਿਬਿਦਆਤਾਂਕੋਦਈਸੰਦ੍ਰ
 ਬਿਮਲਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਪ੍ਰਮਦਤਸੰਦ੍ਰਕੀਯੋਮਮਕੀਨੋਅ
 ਤਫੁਨਿ॥ ੧੫॥ ਵੇ॥ ਲੋਵੇਨੋਹਮਸੰਗਤਬਆਇਓ
 ਬੀਰਲਾਪਾਸਾ॥ ਲੋਬੀਰਲਾਸੁਤਿਏਕਚੁਨਿਪਰਬਰਮਾ
 ਹੀਆਸਾ॥ ੧੬॥ ਵੇ॥ ਤਬਮੇਦਿਪਤਾਸੋਇਉਕਹਿਓ

ਨਹਿਤਜੀਯੋਧਤਮੋਹਿ। ਇਹੁਜੇਗੀਧੂਰਤਿਮਹਾਂਮ
 ਤਬਦਰਾਵੈਤੋਹਿ॥੧੦॥ ਵੇ॥ ਤਬਹਿਤਤਮੋਕੋਲੀਰਿਜ
 ਗੀਤਿਸਹਿਨਈਨਾ। ਵੇਉਤਜਜੇਗੀਗਾਯੋਅਤਿਹਿਰਸ
 ਮਨਿਕੀਨਾ॥੧੧॥ ਵੇ॥ ਇਕਸਮੇਮੈਤਾਤਕੋਸ਼੍ਰੀਖਭੁਹੈ
 ਕੋਲਭਿਥੈ। ਬਿਨਾਡੋਰਬੋਚੇਮੁਏਲੇਮੁਖਮਾਂਗਚਿਮ
 ਲਾ॥੧੨॥ ਪਤਾਮੋਹਿਬੇਚਤਭਾਯੋਏਆਓਦੁਬਅਪ
 ਹਾਏਪੁਨਉਠਘਰਿਆਇਓਤਜਮਾਯਾਬਿਦੁਹਾਗਾ॥
 ੨੦॥ ਚੈ॥ ਬਹੁਰਅਸੁਮੈਰਚਿਤਾਤਕੋਕਹਿਯੋਬੁਲਾਈ
 ਜੋਗੀਹਾਬਨਬੇਚੀਓਤੈਆਵੈਸੁਤਗਈਡੋਰਕੰਠੇ

ਕਰੋਮੀਥਮੇਰੇਮੁਖਲੋਦੋ। ਮਨਕਰਮ ਬਚਨਜੁਏਹੁਬਚ
 ਨਮੇਗਤੁਮਸੇਦੋ। ਬਿਆਯੋਬਜਾਰਤਬਤਾਤਮੁਭਿਜੋਗੀ
 ਰੁਯੋਭੁਪਲਾ। ਪੂਛਨਿਲਾਗਾਓਮਲਜਬੋਰਗਾਗਿਓਤਤਕ
 ਲਾ॥ ੨੧॥ ਵੋ॥ ਤਗਜੋਗੀਪਾਛੇਪਰਿਯੋਕੇਹਰਿਕੋਬਪਧਾ
 ਗਤੁਬਕਪੋਤਹਦੈਹਉਓਓਯੋਜੋਗੀਨਿਕਟਾਨਿਹਾਗਾ॥
 ੨੨॥ ਵੋ॥ ਜੋਗੀਧਾਇਓਬਜਪੇਤਬਮੇਕੀਯੋਬਿਚ
 ਗਾਤਿਸਤਿਮਹਾਂਸਦਤਨਪਰਿਓਗੀਨਕਛੁਨਸੰਭਾਗਾ॥
 ੨੩॥ ਵੋ॥ ਜੋਗੀਬਹੁਜਤਨਨਿਕਰੋਕਾਦੁਸਕੈਨਹੀਮੋਰਿ॥
 ਤਬਅਓਆਤਹਹੋਇਕੋਹਰਿਯੋਸੁਨੀਚੈਹੋਇ॥ ੨੪॥ ਵੋ॥

ਮੁਇਨਿਕਸਤਿਕੋਏਕਮਤਿਕਾਢੁਯੋਥੇਦਪਗਾਨਾਕੈਬਲ
 ਦੀਜੈਸਿਧਕੋਕੈਗੁਪਾਲਸੁਜਾਨਾ॥੨੫॥ਮੁੰਦਤਕੀਏ
 ਦੁਆਰਸਦਜੇਗੀਥਾਧਿਯੋਮੋਹਿ॥ਮੰਤ੍ਰਸਕਾਤਿਕ
 ਰੋਕੇਨ੍ਰਿਪਤਿਮਾਗਨਿਆਇਓਤਿਹਿ॥੨੬॥ੳ॥ਤੁਮਜੇ
 ਗੀਸਮਬਿਕ੍ਰਮਾਮਦਗਨਦੀਸੈਕੋਇ॥ਯਹਿਅਦਸਰਜੇ
 ਮਾਗੀਮੈਤੁਲਾਪੁਰਖਸੋਹੇਇ॥੨੭॥ੳ॥ਨਹਿਜਾਨੇਮੁ
 ਧੁਕਿਆਕਰੈਸਦਤੇਬਾਹਰਕਾਢੁਤੋਬਿਕ੍ਰਮਛੁਲਛਲ
 ਕੋਹੇਇਹੁਸੰਸਾਜੀਬਾਢੁ॥੨੮॥ੳ॥ਅਜਮਗਨਹੋਏਕ
 ਕੋਨਿਹਰੈਬਿਕ੍ਰਮਜਾਨਾਜੇਗੀਮਾਗਨਸੈਕਨ੍ਰਿਪਾਇਹੁਮ

ਤਮੇਗੀਮਾਨ॥ ੨੯॥ ੨॥ ੨॥ ਰਾਜੇਮਾਨਿਯੋਸਤਿਕਰਿਕਥਾ
 ਰਈਚੋਬੀਸਾਸੁਰੇਗੁਨੀਕਬਿਪੰਤਤੋਜਿਉਕਰਿਰਈਪਚੀ
 ਸਾ॥ ੩੦॥ ਇਤਚੋਬੀਸਕਥਾਸਮਾਤੰ॥ ੨॥ ਬਿਹ
 ਸਕਹਿਉਰੁਪਾਥਤਥੁਰਗਤਪੁਰਖਕਰਿਜੋਗਾਹੋਬਿਲਿ
 ਸਟਥੈਤਾਥਗੁਰਸੀਸਾਮਿਟੈਨਮੋਗ॥ ੧॥ ੨॥ ਜੋਗੁਰਨੀ
 ਕਟਨਭਰਮੁਰਗੋਤੰਨਮਿਟੈਸੁਰਸੇਇਜੋਜਲਪਾਦਕਨ
 ਬੁਝੈਬੁਰਖਬੁਝਾਵੈਕੋਇ॥ ੨॥ ੨॥ ਸਿਪਕਥਾਜੋਗੀ
 ਰਈਗਰਖਹੀਇਉਪਜਾਇਕਿਉਗੁਰਸੋਕਪਟੀਕਰੀ
 ਇਹੁਕਿਉਤਮੇਸੁਹਾਇ॥ ੩॥ ੨॥ ਬੁਰਖਕਹਿਉਮਸਿ

ਧਰਮਪ੍ਰਮਾਣਿ ਸਕੈ ਜਾਨਾ ਬਿਲਗਨ ਮੋ ਪੈ ਕੀ ਜੀ ਅੰਤੁ
 ਲੀਕੀ ਤੇ ਮਾਨਾ ॥੪॥ ਵੇ ॥ ਭੁਲੀ ਕੀ ਚੁਪਾ ਲਤ ਮਸ
 ਨੇ ਮਾਭੇ ਬੋਲਿ ਪਾਇ ਲਾਗੁ ਰਕਪਟੀ ਕੰਗੀ ਮਕੀ ਪੈ
 ਸਮਤੋ ਲਾ ॥੫॥ ਵੇ ॥ ਜੰਗੈ ਜੀ ਅਕਪਟੀ ਬਸੈ ਸੋ ਗੁਰ
 ਕਾ ਯੋ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੰਗੁ ਰਜਾ ਨਿਯੋਤਾ ਤੋ ਕੰਜਾ ਕੋ ਸੂਲ ਸੁਰ
 ਇ ॥੬॥ ਵੇ ॥ ਜਸ ਬਲਗਗਨ ਪਤਾ ਲਮੈ ਤਿਨ ਮਤਿ ਜਾਨ
 ਹੁਗਾਇ ॥ ਜੋਗੀ ਕੀ ਗਤਿ ਨ ਲਾਗੀ ਕ੍ਰਿਤ ਗੁਨਿ ਮੇਟ ਨਿ
 ਇ ॥੭॥ ਵੇ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਗੁਨਿ ਦੇਖ ਮਾਂ ਮਾਪਨ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਤਮ
 ਨ ਸੁਗਾਇ ॥ ਸੋ ਕਿਉਂ ਰਾਖੇ ਦੇਵ ਜੋ ਕਹੈ ਜੋਗ ਕੇ ਗਾਇ ॥੮॥
 ਵੇ ॥ ਕਹਿ ਕਿਉਂ ਬਿਨਾ ਗੋਤੁ ਮਸਾ ਚੇਗੁ ਦੇਵ ਮੇਕੈ

ਮਾਹਨ ਸੋ ਚੈ ਮੈ ਕੀ ਨੀਤ ਸੇਵਾ ॥ ੯੯ ॥ ਵੇ ॥ ਸੁਨਿ ਰੂਪ ਤਿ
 ਜੇਤੁ ਮਕਹਿ ਓਸੈ ਸੁਤਿ ਕਹਿ ਯੋ ਪਕਾਗਾ ਜੇ ਨਹਾਰ ਕੈ ਸੇ ਮਿਟੈ
 ਸੋ ਮਮਕ ਹੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਵੇ ॥ ਯਾਂ ਕੋ ਕਹਾਂ ਬਿਚਾਰ ਅਥ
 ਜੇ ਨਹਾਰ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ਤੁ ਮਸਾਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਅਥਿ ਮਮਚਿ ਪਦੇ ਸਿ
 ਯੋਗੀ ਆਨਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ਵੇ ॥ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਦੁਖ ਜਾਂਹ ਦਰਸੈ ਮਮ
 ਗੀ ਆਨਾ ॥ ਸੁਨਾਇ ਜੇ ਜੋ ਬੇਦ ਬਚਨ ਕਹੈ ਸੋ ਮਮ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁ
 ਨਾਇ ॥ ੧੦੨ ॥ ਵੇ ॥ ਅਦਰਸਿ ਆਨ ਪਆਨ ਸਬ ਦਿਹੈ ਸਿਅ
 ਨ ਪਆਨਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਵੇ ॥ ਕਿਹਾ ਬਿਧਰ ਛਾਪ੍ਰਾਨ ਕੀ ਕੀਜੈ ਮੁਨੀ
 ਬਰਗਾਇ ॥ ਜਨ ਮਮਗਨ ਦੁਖ ਕਿ ਮਾਮਿਟੈ ਸੋ ਮੁਏ ਕਹੁ ਸਮਝ

੧੦੪
 ਸਿਸਟਗੀ ਆਨ ਇਹੈ ਸੁਪਤਿ ਛਾ ਕੀਜੈ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ੧੦੫

ਇ॥ ੧੪ ॥ ਵੇ॥ ਅਥਨਕੋਮਤਰਿਦੈਪਰਜੇਗੀਮਾਰੋਗਇ॥
 ਛੋੜੈਦੈਪ੍ਰਾਣਕੀਜਨਮਮਰਨਦੁਖਜਾਇ॥ ੧੫ ॥ ਵੇ॥ ਅਥਕਾਂ
 ਮਤੋਤੁਮਕਹਯੋਸੋਗਥੋਚਿਤਮਾਹਿ॥ ਜੇਈਜੇਈਹੋਕਹੋਕਹੋਦੇ
 ਖਕਛੂਨਾਹਿ॥ ੧੬ ॥ ਵੇ॥ ਲਘਵੀਗਘਕਾਸੋਚਤਜਸੁਖਦੁ
 ਖਕਹੋਸਮਾਨ॥ ਜੇਜਾਨੋਸੋਈਕਹੋਜੋਸਬਜਾਨਨਜਾਨਿ॥ ੧੭ ॥
 ਵੇ॥ ਰਾਜੇਇਹਮਤਹੀਅਧਗੀਪ੍ਰਾਨਿਪ੍ਰਫਿਓਥੈਤਾਲਾਜੇਗੀਕਿਉ
 ਕਰਿਮਾਹੀਏਸੋਮਮਕਹੋਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ ੧੮ ॥ ਵੇ॥ ਜਬਜੇਗੀਅ
 ਚੈਮੁਥੈਚੰਦਨਾਪੁਰੁਪ੍ਰਥਿਧਾਨ॥ ਤੁਮਕੋਤਪਤਕਟਾਹਦੁਗ
 ਕਹੈਫਿਰੋਰਜਾਨ॥ ੧੯ ॥ ਵੇ॥ ਤਬਤਨਸੋਨ੍ਰਿਪਾਯੋਕਹੀਯੋ

ਫਿਰਜਾਨਤਾਹਿ॥ ਆਇਸਤੁਮਆਗੇਫਿਰੋਰੋਅਨੁਸੀਕੋਤਾਰਿ
 ਤਾਰਿ॥ ੨੦॥ ਵੇ॥ ਜਬਜੋਗੀਆਗੇਫਿਰੋਕਹਾਂਕਰੇਗੇਤਾਰਿ॥
 ਗਹਿਦੀਜੇਕਟਾਸਤਿਹਤਪਤਤੇਲਕੇਮਾਰਿ॥ ੨੧॥ ਵੇ॥ ਕਿ
 ਉਮਾਰੋਬੈਤਾਲਤਿਸਾਬਿਨਕੀਨੇਅਧਿਗਧਾ॥ ਇਹਸਤਿਬ
 ਲੀਨਹੋਦਈਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਕਾਰੇਸਾਧ॥ ੨੨॥ ਵੇ॥ ਆਗੇਫਿਰੀ
 ਓਹਾਇਤੁਸਪੀਛੈਜੋਗੀਹੋਇ॥ ਤੇਲਮਾਹਿਪ੍ਰਤਬਿਭਤਿਸੁਭ
 ਲੇਦੇਖੀਓਜੋਇ॥ ੨੩॥ ਵੇ॥ ਅਗੇਕੋਜੋਗੀਨ੍ਰਿਪਤਧਾਇਮਿ
 ਲੈਬਪ੍ਰਤੋਰਿ॥ ਗਹਿਦੀਓਕਟਾਸਤਿਸੁਸਾਰੀਕਹਯੋਜੋਮੋਇ॥
 ੨੪॥ ਵੇ॥ ਜਪਹਿਲੇਹੀਸ੍ਰੀਘਰੀਕਹਿਯੋਹਤਾਇਹੁਭੇਦ॥

ਤੇਤਮਸਾਚਨਮਾਨਤੇਤੁਚਤੁਰਨਰਦੇਵਾ॥ ੨੫॥ ਵੇ॥ ਨਮਸਕਰ
 ਰੂਕੈਨ੍ਰਿਪਤਿਕਾਧੇਧਰਬੈਤਲਸੋਮਸੀਲੁਕੈਠੇਜਹੰਗਹਿਸਿਮ
 ਯੋਤਤਕਾਲਾ॥ ੨੬॥ ਵੇ॥ ਸੋਮਲਹਿਸਕਰਿਕਰਿਯੋਕਿਉਕੀ
 ਨੀਨ੍ਰਿਪਭੋਗਾਨਮਸਕਾਰਕਰਕੈਕਹਿਯੋਇਨਕੀਨੇਬਹੁਫੇਰਾ॥
 ੨੭॥ ਵੇ॥ ਦੇਖਤਿਸੰਜੋਗੀਹਰਖਦਾਮਹਾਦਾਸਕੁੰਗਿਯੋਜਿ
 ਨਧਵਾਟੋਰਫਰਸੁਤਿਸੁਨਿਲੁਨਿਕਾਕੈਕ੍ਰੋਧਡੀਠਥੇਲ
 ਹਿਤਾਕਾਦੇਖੋਅਜੋਨਤਜੈਬੁਗਈ॥ ਪਤਿਤਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਗਤਿਕ
 ਹੀਨਜਾਈ॥ ਇਹੁਮੋਸੋਅਜੁੰਹਠਮ੍ਰਈ॥ ਕਰੋਜੁਆਖਿਮਾ
 ਰੰਕਲਸਰਈ॥ ਚੰਦਨਸੋਚਿਰੰਉਥੈਤਲਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਿਧਾਨ
 ਚਿ

~~ਤਦਿਕਸ੍ਰੀਮਦ੍ਵਿਸਰਸਰੀਸਰਸਰਸਰਸਰਸਰ~~

ਪੁਰਪਨਿਕੀਮਾਸਰਿ। ਤਪਤਤੋਲਤਬਦੇਖਕਟਾਸਰਿ। ੨੮॥

ਪਤਿਬੁਝਾਇਸ੍ਰੀਨਿਜਪਾਸਰਿ। ੨੯॥

ਮਨਿਮਨਿਦੁਖੇਕਾਪਰੋਦਤਿਹੀਆਨਾਬਿਧਾਨਕ

ਗਤਿਨਾਸਰੋਕਰੋਕਾਪਨਿਪਾਨ। ੩੦॥

ਤਿਹੁਦੇਜੋਗੀਕਹਯੋਚਿੰਨੀਦਨ੍ਰਿਪਰਾਇ। ਪ੍ਰਦਖਕਾ

ਬ੍ਰਿਕਮਾਸਦੇਸੀਲਸੁਭਾਇ। ੩੧॥

ਰਨਕੋਭੁਪਤੀਇਹੁਕਟਾਰਿਦਿਗਤੋਇ। ਪਾਛੇਪਾਛੇ

ਜੇਛੇਰੋਬਿਗਨਨਲਗੇਕੋਇ। ੩੨॥

ਨਿਪਪ੍ਰਦ

ਛੁਨਾ ਕੇ ਚਲੇ ਬਹਾਗਾਟ ਭੁਯੋ ਬਿਓਮਾ ਚਕੁਤ ਭੁਟੇ ਸਬ
 ਦੇ ਦਤਾ ਦੇਖ ਕਪਟੇ ਕੋਝੇ ਮਾ ॥ ੩੨ ॥ ਵੇ ॥ ਬਿਸਨ ਮਿਮਰ
 ਕੇ ਦੇ ਦਸ ਬਕਰ ਹਿਰੇ ਦੇ ਦਿਸ ਦਾਸਾ ਧੂਮੀ ਜੈ ਜੈ ਹੋਇ
 ਹਿਕਪਟੀ ਕੰਧ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ੩੩ ॥ ਵੇ ॥ ਏਕ ਫੇਰ ਜੋਗੀ
 ਟਿਗਯੋ ਦੂਜਾ ਟਿਗਨ ਮੰਤ੍ਰਾਗਾ ਜੋਗੀ ਧਾਇਯੋ ਗਹਿਨ
 ਕੋਤ ਬਨ੍ਹਿ ਪੁਰੀ ਸੰਭਾਗਾ ॥ ੩੪ ॥ ਵੇ ॥ ਜੋਗੀ ਕਪਟੀ
 ਜਾਨਿ ਨ੍ਰਿਪਗਹਿ ਦੀਨੋ ਤਿਹ ਮਾਂਹਿ ਬ੍ਰਖੇ ਪੁਰ ਪਮਕਾਸ
 ਤੇਤੁਲਾ ਪੁਰ ਬੁਝਿਓ ਤਾਂਹਿ ॥ ੩੫ ॥ ਵੇ ॥ ਤੁਲਾ ਪੁਰ
 ਪਰਾਜੇ ਲੀਓ ਤੇ ਮਾਗੇ ਕਟਾਸਾ ਮਕਤ ਭੁਯੋ ਬੰਤਾਲਤ

ਬਕੋਟਗੁਨਪ੍ਰਗਾਸਾ ੩੬॥ ਵੇ॥ ਕੋਰਬੇਨਤੀਬੁ
 ਧਜਨੇਸੁਨੇਚਰਦੇਅਬਧਾਗਜੇਕਛਕਹਿਯੋਮੇਚੁਕ
 ਕੈਸੋਤਮਪਰੁਹਸੁਦਾਗ ੩੭॥ ਵੇ॥ ਸੁਨੇਕਥਾਜਿ
 ਬਿਸਤ੍ਰੀਸੋਕਬਿਕਰੈਬਿਚਾਗਾਮਿਕਨਮਮਪੁਛਯੋਹੁ
 ਤੇਜਪਤਗੁਪਾਥਮੁਰਾਗ ੩੮॥ ਵੇ॥ ਮਿਕਅਨੰਤ
 ਮਸੰਦਲਾਅਦਰਭੁਗੋਤੀਦਾਸਾਮੇਤਿਨਕੋਬਹੁਬਿ
 ਧਕਹੇਜੀਨ੍ਰਿਪਕਹੇਤਪਾਸਾ ੩੯॥ ਵੇ॥ ਪੁਨਮਕੈ
 ਪੂਛਤਿਭੁਟੇਤੁਲਾਪਰਖਕਿਆਹੋਇਸਿਰਤਜਅੰ
 ਗਜੁਛੇਦੀਏਪੁਨਿਕੈਪੁਰਨਹੋਇ ੪੦॥ ਵੇ॥ ਕੰਚ

ਨਕੋਨਦਨਿਧਰੁਈਸਭੁਸਿਧਦਾਤੇਸੋਇਸਿਧਸਗੀਰਜੁ
 ਬਧਲੀਯੋਤੁਲਾਪੁਰਖਸੋਹੋਇ॥੧॥ ਵੇ॥ ਹਰੀਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਅਨੰਦਸੋਮਮਜਾਦੇਨਿਜਦਾਸਾਜੇਕੁਛੁਸੁਨਿਓ
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਤੇਸੋਮੈਕਹਯੋਪ੍ਰਕਾਸ॥੨॥ ਵੇ॥ ਮਿਲੇ
 ਰੂਪਬੈਤਾਲਤਬਅਨੰਦਬਰਨਨਜਾਇਯਾਬਿਹਸਕਪ
 ਯੋਬੈਤਾਲਤਬਚਿਹੰਜੀਦਨ੍ਰਿਪਹਾਇ॥੩॥ ਵੇ॥
 ਪ੍ਰਦੁਖਕਾਟਨਭਿਕ੍ਰਮਾਨਾਮਤੁਮਾਗਹੋਇਯਾਇਹੁਅ
 ਸੀਸਤੁਮਕੋਸਦਾਭਿਗਨਨਲਾਗੇਕੋਇ॥੪॥ ਵੇ॥
 ਸੀਮਤੁਸਤ੍ਰਾਸੈਵਿਕਸਾਠਹਿਕ੍ਰਿਸਨਪਖਗੁਰਦਕੀ

ਆਗਿਆ ਜਬ ਸੋ ਜਨ ਮਲੀਯੋ ਜਟ ਗਈ ਅਨੰਦ
 ਰੋਮ ਨ ਕਥਾ ਬਨਾਈ ਜੋ ਯਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਭ੍ਰੂ ਗਾਏ ਅ
 ਨੰਦ ਮਨ ਛਲ ਬੰਢੁਤ ਪਾਏ ਅਕ ਬ੍ਰਸਾਹ ਸਿਧ ਸੁ
 ਖਾਈ ਉਹ ਕੇਹ ਜਸੁ ਕਥਾ ਚਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਵੇ ॥
 ਗਜ ਕੁਤ ਅਨੰਦ ਸੋ ਮਨ ਬੰਢੁਤ ਹੈ ਸੋਇ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਸਿ
 ਮਰੇ ਨਿਕਟ ਬਿਗਨ ਨ ਲਾਗੇ ਕੋਇ ॥ ੬ ॥ ਵੇ ॥ ਜ
 ਸ੍ਰੋਤਾ ਬਕਤਾ ਤਹੀਂ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ਤਹਿ ਤਹਿ ਸਦਾ
 ਨਿਕਟੈ ਹੈ ਮਨ ਬੰਢੁਤ ਛਲੇਇ ॥ ੭ ॥ ਵੇ ॥ ਲਵ
 ਪੁਰਸੀਦਰ ਨਗਰ ਮੈ ਕਹੀ ਪ੍ਰਭਾਦਾ ਸੀਖ ਬ੍ਰਧਨ

ਨਪੰਤਤਤਾਂ ਸਭਰਸਕੋਜਿਹਸੁਆਦੁ॥ ੮॥੩॥੧॥
 ਉਪਤਥੈਤਾਲਹੀਵੈਰੋਰੁਏਸੁਤੰਤਾ॥ਤਿਮਕਹੰਤਸੁਣਿਤ
 ਅਹੁਰੁਜੋਅਨਾਦਅਨੰਤਾ॥੮॥੯॥੧॥੧੦॥੧੧॥
 ਤਨੀਕਥਾਸਮਾਤੰ॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥
 ਲਪਚੀਸੀਸਮਾਤੰ॥ ੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥
 ਦਿਆਲਸਿੰਘਧੋਬੀਥੇਖੀ॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥
 ਅਨਰੂਲਦੁਕਥਕਸੇਮੁਏ॥ ੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥
 ਨਾ॥ਸ੍ਰੀਗਮਜੀਸਯਾਇਤਾਕਰਨੀ॥ ੫੧॥੫੨॥

P. P. S. JAURA, Mrs. Beal

वसु नंद हुताशेन

नेत्रे मुनी प्रमुदा

दिके वेद संदीप्तः

किल वीसा जत्र मिदं

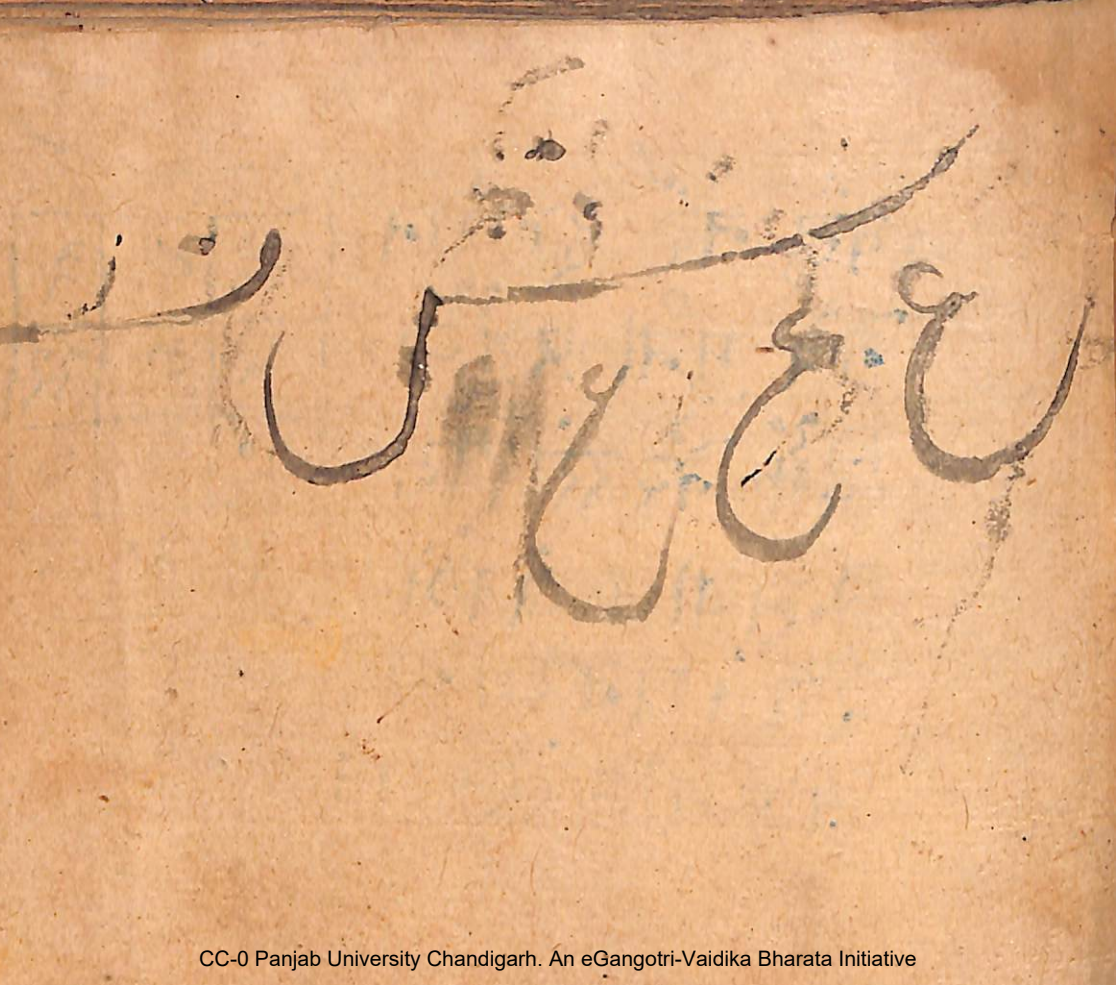
रचत धन दाय्य

समिधी करं लिखतं

८	८	३	२०
२	७	११	२०
१०	४	६	२०

२० २० २०

नरेश्वर लोकोपयोगि

495

